PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XLII Nr. 9282 | Miercuri 27 septembrie 1972 | 8 PAGINI — 40 BANI

Se anunță timp prielnic NICI UN MINUT NU TREBUIE PIERDUT!

În toate județele țării, săptămîna aceasta a început printr-o mobilizare masivă a forțelor și mijloacelor din unitățile agricole pentru recoltarea culturilor tîrzii. O bună parte din aceste forțe au fost concentrate la recoltarea legumelor, una din lucrările de primă urgență. Cantități mai mari de ardei, roșii, ceapă, fasole verde și rădăcinoase au fost strînse și livrate de unitățile agricole cooperatiste din județele mari producătoare ca Brăila, Constanța, Timiș și Tulcea. În alte județe însă, cu mari bazine legumicole, printre care Teleorman, Olt, Dolj, Ilfov și Ialomița, rezultatele de pînă acum sînt sub nivelul posibilităților.

În urma măsurilor luate, activitatea în unitățile agricole a fost mai judicios organizată, obținîndu-se rezultate mai bune și la recoltarea celorlalte culturi. Porumbul a fost cules pînă la 26 septembrie de pe 15 la sută din suprafața cultivată. În județul Mehedinți s-a strîns aproape jumătate din recoltă, iar în județele Dolj, Ilfov și Olt — între 28 și 33 la sută.

Sfecla de zahăr s-a recoltat de pe 24 la sută din suprafața cultivată, iar cartofii în proporție de 36 la sută din total. Recoltarea florii-soarelui s-a terminat în 10 județe.

Meteorologii anunță ameliorarea timpului. Temperaturile vor fi în creștere ușoară atingînd în următoarele zile valori de 18—21 de grade în sud și de 16—19 grade în restul țării. Ca urmare, concomitent cu urgentarea recoltărilor, trebuie să se grăbească pregătirea terenului și însămînțările mai ales în jumătatea de nord a țării.

(Agerpres)

Grăbiți recoltarea, dar nu uitați ÎNSILOZĂRILE!

Dintre lucrările agricole de sezon, însilozarea furajelor este una dintre cele mai urgente — datorită, între altele, și volumului mare de siloz prevăzut — peste 8 milioane tone în cooperativele agricole și 2,4 milioane tone în întreprinderile agricole de stat. Este evident că executarea acestei lucrări necesită o mare concentrare de mijloace mecanice și de transport, organizarea judicioasă a lucrărilor. Se poate aminti însă și de o condiție favorabilă pentru grăbirea lucrărilor ; însilozarea se poate executa pe orice vreme fără să scadă calitatea nutrețului. „Nu ne putem permite nici o întîrziere pentru că oricînd pot veni brumele peste noi — ne spune ing. Mihai Tiller, directorul general al Direcției agricole Sibiu. Vrem să depășim planul de 107 000 tone furaje însilozate cît s-a prevăzut în cooperativele agricole. De aceea am luat măsuri pentru a utiliza toate mijloacele de tocare aparținînd stațiunilor pentru mecanizarea agriculturii sau cooperativelor agricole. Drept rezultat, în perioada de la 15 la 22 septembrie, planul de însilozare în cooperativele agricole a fost îndeplinit în proporție de 130 la sută.

În același mod au procedat numeroase I.A.S., cooperative agricole din județele Constanța, Vaslui, Timiș ș.a., unde organele de partid și de stat au mobilizat însemnate forțe la recoltarea, transportul și presarea nutreturilor în silozuri. În alte județe însă, ritmul lucrărilor este foarte lent. În ultima perioadă, în județele Bistrița-Năsăud, Dîmbovița, Caraș-Severin, Gorj ș.a. nu s-a realizat nici jumătate din volumul de siloz planificat. În cooperativele agricole din județul Vîlcea, în ultima săptămînă, graficele de însilozare întocmite de Direcția generală a agriculturii județene au fost realizate în proporție de numai 25 la sută. Este evident că, într-un asemenea ritm, însilozarea furajelor nu poate fi încheiată nici pînă la sosirea iernii.

Cel mai mare volum de lucrări de însilozare se execută cu mijloace mecanice, ceea ce impune utilizarea acestora cu întreaga capacitate. Din informațiile sosite la redacție rezultă că într-o serie de cooperative agricole din județele Teleorman, Prahova, Dîmbovița ș.a. combinele de siloz și tocătoarele mecanice nu sînt utilizate decît într-o proporție foarte redusă. Este necesar ca organele agricole, trusturile județene pentru mecanizarea agriculturii să se ocupe cu prioritate de funcționarea utilajelor.

Într-o serie de unități agricole din județele Dolj, Brăila, Vrancea și altele se manifestă tendința de a aștepta să mai treacă cîteva zile pînă la începerea însilozării pentru a mai crește culturile. Or, în prezent, orice întîrziere nu se poate solda decît cu pagubă. Există suficiente resurse care trebuie grabnic însilozate : porumb siloz de pe suprafețele destinate bazei furajere, coceni de porumb în stare suculentă, frunze și colețe de sfeclă etc. Una din cele mai mari resurse pentru asigurarea hranei animalelor o reprezintă însilozarea cocenilor. Ținînd seama că acum mijloacele de transport sînt suprasolicitate, este avantajoasă însilozarea cocenilor tocați chiar și direct în cîmp, la capătul tarlalelor, lîngă drumuri practicabile, de unde pot fi folosiți ulterior, potrivit necesităților.

Urgentarea lucrărilor de însilozare, folosirea integrală a capacităților de recoltare și de transport, organizarea muncii în schimburi prelungite sau în două schimburi peste tot unde este posibil, corelarea cu grijă a operațiunilor de recoltare, transport și însilozarea propriu-zisă sînt măsuri care trebuie să preocupe permanent organizațiile de partid de la sate, conducerile unităților agricole.

Cum se generalizează inițiativa „NICI UN GRAM DE METAL ÎN PLUS, NICI UN GRAM DE METAL IROSIT!“

800 DE PROPUNERI ÎN OFENSIVĂ

Uzina „23 August“ din București, citadelă a construcției de mașini al cărei colectiv este puternic angajat în bătălia cu timpul pentru realizarea cincinalului în patru ani și jumătate, este leagănul unor inițiative deosebite în întrecerea socialistă. Una dintre ele se intitulează „NICI UN GRAM DE METAL ÎN PLUS, NICI UN GRAM DE METAL IROSIT“. Imediat după lansarea ei, 800 de propuneri pentru măsuri tehnico-organizatorice au venit să o concretizeze. Prin aplicarea lor, se scontează că, în anul în curs și în 1973, se vor economisi 3 500 tone metal. Despre conținutul acestor propuneri, tov. Gheorghiță Marin, secretarul comitetului de partid al uzinei, ne-a relatat următoarele :

— Dacă vorbim despre modul în care prinde viață inițiativa la care vă referiți, se cuvine, mai întîi, să spunem că și pînă acum ne-a preocupat problema ieftinirii producției — mai ales, pe calea economisirii metalului. Anul trecut, pe ansamblul uzinei, s-a înregistrat o economie de 1 300 tone metal. Poate că tot atîtea economii am fi realizat și în acest an. Dar obiectivul pe care ni l-am propus — înfăptuirea cincinalului în patru ani și jumătate — cere de la noi mai mult. Trebuie să renunțăm la ceea ce aș numi metode clasice de acțiune și să abordăm altele de eficiență mai înaltă, în stare să asigure valorificarea tuturor rezervelor de care dispunem. Fiecare om din uzină a înțeles acest imperativ. Cele 800 de propuneri reprezintă astfel un răspuns concret. Am să dau cîteva exemple. Aplicarea unui procedeu modern (forjare prin vibraj continuu, în loc de matrițare liberă) la fabricarea arborilor coliți înseamnă economisirea a 500 kg oțel la fiecare vilbrochen, adică 150 tone oțel pe an. Calitatea produsului nu suferă ; dimpotrivă, este net superioară. Reducerea adaosului de prelucrare mecanică și modificarea rețelei de turnare la fabricația boghiurilor pentru vagoane vor aduce, la rîndul lor, anual, economii care se ridică la aproape 100 tone. Și așa, fiecare din cele 800 de propuneri are o eficiență bine calculată. Gram cu gram se adună tonele de metal.

— Aceste propuneri au și început să fie aplicate în practică ?

— Desigur, esențialul este ca fiecare propunere să prindă viață cît mai curînd posibil. Ceea ce nu înseamnă că au fost înlăturate toate cazurile în care aplicarea unor măsuri tehnice sau organizatorice mai întîrzie săptămîni și chiar luni întregi. Un anumit spirit birocratic, o lipsă de îndrăzneală, chiar teamă de nou — iată manifestări pe care trebuie să le eradicăm din modul de gîndire și de acțiune al unor factori din uzină. După părerea mea, nu există nici o justificare pentru unii tovarăși de la secția cazane, bunăoară, care, din luna noiembrie 1971 și pînă azi nu au găsit timp să avizeze „modificarea constructivă a virolei cu blindaje“, propusă de tehnicianul Mihai Ștefan, sau pentru cei de la secția mecanică, unde de luni de zile zac într-un sertar măsurile propuse de muncitorul Constantin Pavelescu și de tehnicianul Constantin Nițescu — deși fiecare din aceste propuneri are ca efect economisirea metalului.

Unii din acești factori de decizie gîndesc însă așa : „Ce să ne mai batem capul ?! Să avem o răspundere mai mare ?! Lasă că merge și așa...“. Gîndind astfel, ei nu-și dau seama că se plasează, cu sau fără voia lor, la periferia luptei pentru mai bine. Evident, organizația de partid este preocupată să lichideze

Convorbire realizată de
Dan MATEESCU

(Continuare în pag. a III-a)

Industria ușoară își sporește capacitățile

Anul acesta, în industria ușoară au fost puse în funcțiune 25 noi capacități de producție. De menționat că o parte dintre acestea au intrat, parțial sau total, în funcțiune înainte de termen, ceea ce a determinat obținerea unor importante sporuri de producție. Astfel, prin intrarea parțială în producție a țesătoriei „Dunăreana“ din Giurgiu cu o lună mai devreme, s-au realizat peste prevederi 10 milioane mp țesături în plus. De asemenea, la fabrica de textile nețesute „Netex“ din Bistrița, prin darea în exploatare, cu o lună înainte de termen, s-a obținut un spor de producție de 1,5 milioane mp de materiale textile. Sporuri importante în producție s-au realizat și în industria de pielărie, prin intrarea în funcțiune cu două luni mai devreme a fabricii de fibrotext „Partizanul“ din Bacău. Totodată, mai multe întreprinderi și secții noi au atins în ultimele luni parametrii proiectați.

(Agerpres)

În ziarul de azi :

● SECVENȚE GOSPODĂREȘTI ● ÎN CONFRUNTARE ANGAJAMENTELE — FAPTELE DIN MAREA ÎNTRECERE SOCIALISTĂ ● „UN TEATRU LA ÎNĂLȚIMEA MOMENTULUI POLITIC PE CARE ÎL TRĂIM“

Pagina a V-a

OMUL FAȚĂ ÎN FAȚĂ CU EL ÎNSUȘI...

Pagina a VI-a

Din lumea științei și tehnicii

Președintele Consiliului de Stat, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a primit delegația guvernamentală economică a Republicii Liberia

La 26 septembrie, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a primit pe James T. Phillips jr., ministrul agriculturii din Republica Liberia, William E. Dennis jr., ministrul comerțului, industriei și transporturilor, Reid Wiles, ambasadorul Liberiei în Marea Britanie, și Adolphus B. Tolbert, vicepreședinte al Societății „Liberian Iron Steel Corporation“, membri ai delegației guvernamentale economice din Republica Liberia, care face o vizită în țara noastră.

La primire a participat Ion Pățan, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul comerțului exterior.

Cu prilejul întrevederii, conducătorul delegației a transmis tovarășului Nicolae Ceaușescu un mesaj din partea președintelui Republicii Liberia, dr. William R. Tolbert, prin care îi adresează un călduros salut și își exprimă speranța că între Liberia și România se vor dezvolta legături de colaborare și cooperare fructuoase.

Mulțumind pentru mesajul ce i-a fost adresat, tovarășul Nicolae Ceaușescu a transmis, la rîndul său, șefului statului liberian cordiale urări de sănătate și fericire, relevînd dorința României de a dezvolta raporturile bilaterale dintre cele două țări, pe baza egalității în drepturi și avantajului reciproc.

În cursul convorbirii au fost abordate probleme referitoare la promovarea colaborării dintre cele două țări, subliniindu-se hotărîrea comună de a imprima un curs ascendent relațiilor economice, tehnico-științifice și culturale, în interesul celor două popoare, al înțelegerii și cooperării internaționale.

Au fost discutate, de asemenea, probleme actuale ale vieții internaționale, îndeosebi cu privire la situația politică din Africa și Europa.

Întrevederea s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

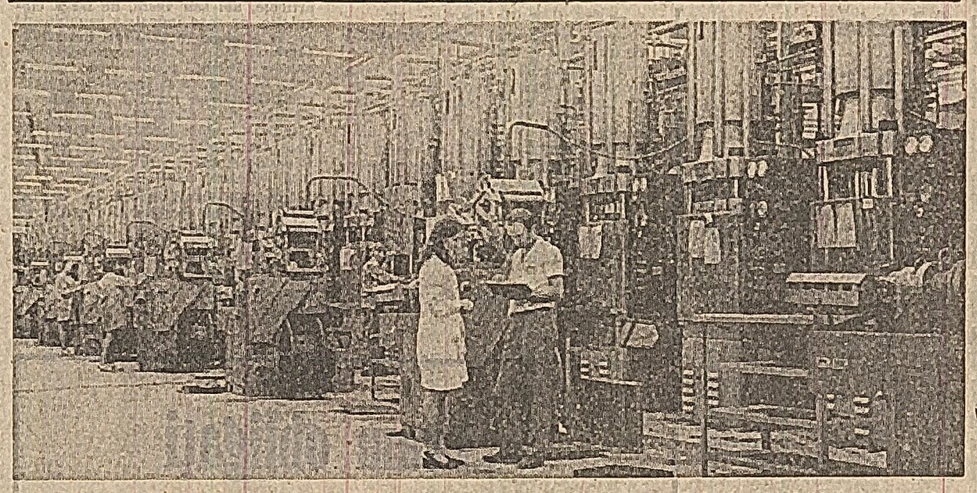

Hărnicie și pricepere în mînuirea tehnicii moderne — iată două din „secretele“ ce stau la baza succeselor înregistrate de colectivul fabricii nr. 4 de garnituri presate din cadrul Combinatului de articole tehnice din cauciuc-Pitești. În fotografie : linia de prese

La deschiderea noului an în învățămîntul de partid

PROPAGANDA în slujba îndeplinirii obiectivelor Conferinței Naționale

În toate organizațiile partidului nostru se desfășoară în prezent intense pregătiri în vederea începerii unui nou an în învățămîntul de partid. Circa două milioane și jumătate de comuniști și alte cîteva sute de mii de oameni ai muncii vor relua, în cadrul multiplelor forme de învățămînt existente, activitatea sistematică de însușire a ideologiei și politicii marxist-leniniste a partidului nostru.

An de an, importanța învățămîntului de partid sporește tot mai mult ; opera de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate în care este angajat întregul nostru popor implică, în mod necesar, nu numai o puternică dezvoltare a forțelor de producție, o organizare superioară a societății, dar și un om nou, înaintat, înarmat cu concepția științifică despre lume, cu cele mai noi cuceriri ale științei și culturii. În realizarea acestui obiectiv, învățămîntul de partid deține un loc central, atît în virtutea funcției sale, ca instrument de propagare a ideologiei și politicii partidului, cît și prin sfera sa largă de cuprindere, prin diversitatea de activități adaptate preocupărilor și necesităților celor mai variate categorii sociale. **Conducerea nemijlocită a învățămîntului de partid, astfel încît acesta să slujească educării partinice, revoluționare a comuniștilor, a celorlalți oameni ai muncii, este o îndatorire principală a organelor și organizațiilor de partid.**

În noul an de studiu care începe, propaganda de partid dispune de fondul excepțional de bogat de idei cuprinse în documentele Conferinței Naționale, în raportul tovarășului Nicolae Ceaușescu, document de o înaltă valoare teoretică și practică în care sînt abordate în spirit creator problemele majore ale dezvoltării economico-sociale a României în următoarele decenii, ale înaintării ei pe calea socialismului și comunismului. **Conținutul de idei al documentelor conferinței, multiplele aspecte ale politicii interne și internaționale a partidului tratate în cuprinsul lor vor fi organic integrate în toate programele de studiu — primele dezbateri urmînd să fie consacrate anume unor teme de sinteză rezultînd din aceste documente.**

Studierea documentelor conferinței nu se poate, desigur, reduce la o simplă repetare, la o memorare mecanică a unor idei și formulări ; învățămîntul de partid nu este un scop în sine, ci un mijloc

(Continuare în pag. a IV-a)

COOPERAREA CULTURALĂ, COMPONENTĂ A DESTINDERII INTERNAȚIONALE

Interviu cu dl. René MAHEU, director general al UNESCO

Director general al Organizației Națiunilor Unite pentru educație, știință și cultură (UNESCO) de mai bine de 10 ani, dl. René Maheu a fost de mai multe ori oaspete al țării noastre. Prezent la București cu ocazia recentei inaugurări a „Centrului european al UNESCO pentru învățămîntul superior“, d-sa a răspuns cu amabilitate solicitării ziarului „Scînteia“ de a-i acorda un interviu.

— Sînt binecunoscute eforturile depuse de UNESCO, de-a lungul a peste un sfert de veac, pentru promovarea progresului educației, științei și culturii, pentru dezvoltarea schimburilor de valori spirituale și înlesnirea colaborării internaționale. În acest context, v-am ruga să vă referiți la diferitele forme pe care le îmbracă cooperarea europeană în cadrul UNESCO.

— Istoria umanității arată că valorile spirituale au circulat întotdeauna, dovadă fiind influența pe care au exercitat-o reciproc centrele de civilizație. Dar în prezent acest fapt este departe de a fi suficient. Lumea resimte tot mai acut astăzi nevoia organizării circulației valorilor spirituale întrucît, prin intermediul unei asemenea organizări, cultura își amplifică forța de pătrundere, capacitatea de a accelera progresul general. În această perspectivă apare întreaga însemnătate a UNESCO, care, prin însăși vocația sa, urmărește promovarea legăturilor culturale între țări și popoare, favorizarea unei largi circulații a tot ce a creat și creează mai bun și mai valoros omenirea.

Firește, formele de cooperare europeană promovate sub auspiciile UNESCO sînt deosebit de complexe și multiple. Aș aminti, astfel, prima conferință paneuropeană a miniștrilor educației desfășurată la Roma în 1970, prima conferință a miniștrilor responsabili cu politica științifică (Paris, 1970), precum și prima conferință a miniștrilor culturii din țările Europei, desfășurată la Helsinki în vara acestui an — inițiative valoroase care vor fi precedate și urmate de cicluri și alte cîteva sute de mii de oameni ai muncii vor relua, în cadrul multiplelor forme de învățămînt existente, activitatea sistematică de însușire a ideologiei și politicii marxist-leniniste a partidului nostru.

An de an, importanța învățămîntului de partid sporește tot mai mult ; opera de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate în care este angajat întregul nostru popor implică, în mod necesar, nu numai o puternică dezvoltare a forțelor de producție, o organizare superioară a societății, dar și un om nou, înaintat, înarmat cu concepția științifică despre lume, cu cele mai noi cuceriri ale științei și culturii. În realizarea acestui obiectiv, învățămîntul de partid deține un loc central, atît în virtutea funcției sale, ca instrument de propagare a ideologiei și politicii partidului, cît și prin sfera sa largă de cuprindere, prin diversitatea de activități adaptate preocupărilor și necesităților celor mai variate categorii sociale. **Conducerea nemijlocită a învățămîntului de partid, astfel încît acesta să slujească educării partinice, revoluționare a comuniștilor, a celorlalți oameni ai muncii, este o îndatorire principală a organelor și organizațiilor de partid.**

În noul an de studiu care începe, propaganda de partid dispune de fondul excepțional de bogat de idei cuprinse în documentele Conferinței Naționale, în raportul tovarășului Nicolae Ceaușescu, document de o înaltă valoare teoretică și practică în care sînt abordate în spirit creator problemele majore ale dezvoltării economico-sociale a României în următoarele decenii, ale înaintării ei pe calea socialismului și comunismului. **Conținutul de idei al documentelor conferinței, multiplele aspecte ale politicii interne și internaționale a partidului tratate în cuprinsul lor vor fi organic integrate în toate programele de studiu — primele dezbateri urmînd să fie consacrate anume unor teme de sinteză rezultînd din aceste documente.**

Studierea documentelor conferinței nu se poate, desigur, reduce la o simplă repetare, la o memorare mecanică a unor idei și formulări ; învățămîntul de partid nu este un scop în sine, ci un mijloc

(Continuare în pag. a IV-a)

Însemne inedite pe emblema Zalăului

E IMPRESIONANT CE S-A CONSTRUIT, DAR MAI IMPRESIONANT CEEA CE NU SE VEDE...

Un afiș ne-a reținut atenția : În hala secției turnătorie va vea loc un spectacol muzical-coregrafic dedicat „Zilei metalurgistului“. N-am citit acest afiș la Reșița sau Hunedoara, la Galați ori la București, unde evenimentul n-ar fi fost cu nimic ieșit din comun. Am citit afișul la Zalău, unde el avea o notă de inedit : pentru întîia oară în istoria localității și a meleagurilor sălăjene era sărbătorită o asemenea zi, a metalurgistului.

Zidurile miros încă a mortar proaspăt. Incinta fabricii de armături metalice din fontă și oțel este încă, în înțelesul deplin al cuvîntului, un șantier. Premierele constructorilor, ca și ale beneficiarilor lor, se țin lanț. Privim în biroul directorului fabricii o plachetă reprezentînd un eșantion din prima șarjă de fontă realizată la 7 iunie a.c. Ca un fapt divers ni se spune : „Din echipa de 32 de topitori care a elaborat prima șarjă, doar șase au mai văzut fontă lichidă“.

În vecinătate o altă întreprindere — Filatura de bumbac — își va celebra un an de la punerea în funcțiune peste vreo trei luni. După cum ni se spune și aici, dintre cele cîteva sute de filatoare, numai vreo 10 au o vechime în meserie mai mare de un an.

Oameni și fabrici, contopiți parcă în traiectoria aceluiași destin, după ce au primit „botezul“ muncii, străbat pe platforma industrială a Zalăului itinerarul vîrstei ce se află la răspîntia dintre adolescență și maturitate. Sintetizînd în mod sugestiv imaginea Zalăului industrial, tovarășul Laurean Tulai, prim-secretar al Comitetului județean Sălaj al P.C.R., ne-a spus într-un moment al unei recente discuții :

— Pînă mai ieri cu bocuri a căror lumină abia pîlpîia seara pe străzi, Zalăul de azi este conectat la liniile de forță ale țării, își înscrie pe emblemă însemnele noi ale industriei. Este într-adevăr impresionant tot ce se vede că a fost construit și dat în funcțiune în ultimul timp ; mai impresionant însă mi se pare a fi ceea ce nu se vede la o privire sumară, anume procesul de formare, în această parte a țării, a noi eșaloane ale clasei muncitoare, de constituire și omogenizare a unor tinere colective de muncă, totul petrecîndu-se ca urmare a politicii partidului de dezvoltare armonioasă a forțelor de producție pe întreg cuprinsul țării, de creștere cu prioritate a bazei tehnico-materiale în județele mai puțin dezvoltate. Urmărind în fiecare din aceste unități atingerea înainte de termen a parametrilor proiectați, avem în vedere nu numai parametrii mașinilor, instalațiilor, ci și performanțele și alici, dintre cele cîteva sute de oameni, îndeosebi cu tinerii, a răspîntia dintre adolescență și maturitate. Sintetizînd în mod sugestiv imaginea Zalăului industrial, tovarășul Laurean Tulai, prim-secretar al Comitetului județean Sălaj al P.C.R., ne-a spus într-un moment al unei recente discuții :

— Pînă mai ieri cu bocuri a căror lumină abia pîlpîia seara pe străzi, Zalăul de azi este conectat la liniile de forță ale țării, își înscrie pe emblemă însemnele noi ale industriei. Este într-adevăr impresionant tot ce se vede că a fost construit și dat în funcțiune în ultimul timp ; mai impresionant însă mi se pare a fi ceea ce nu se vede la o privire sumară, anume procesul de formare, în această parte a țării, a noi eșaloane ale clasei muncitoare, de constituire și omogenizare a unor tinere colective de muncă, totul petrecîndu-se ca urmare a politicii partidului de dezvoltare armonioasă a forțelor de producție pe întreg cuprinsul țării, de creștere cu prioritate a bazei tehnico-materiale în județele mai puțin dezvoltate. Urmărind în fiecare din aceste unități atingerea înainte de termen a parametrilor proiectați, avem în vedere nu numai parametrii mașinilor, instalațiilor, ci și perfor-

Constantin MORARU
Vasile RUSU

(Continuare în pagina a VII-a)

FAPTUL DIVERS

Pionierii columbofili

În peisajul Pieței Unirii din Iași a apărut un element inedit — porumbeii. Cum au ajuns aici? În piață exista o clădire cu un pod imens. Nefolosit de nimeni, acesta a trecut în custodia pionierilor din preș, care i-au găsit de îndată o destinație. La început, cîteva perechi de porumbei, apoi altele și altele (parte dintre ele primite în dar de la pionierii din alte localități) și-au făcut cuib nici, primind din partea copiilor o îngrijire atentă. Și porumbeii s-au obișnuit repede nu numai cu noul lor „cămin", ci și cu trecătorii Pieței Unirii — cărcia îi conferă un farmec în plus.

Alertă printre nuntași

Era trecut de miezul nopții și nunta se afla în toi. Deodată a căzut ca o bombă vestea că darul de nuntă (suma de 33 500 lei), oferit de rude și invitați tinerilor căsătoriți (mire: A.V. din Sibiu, str. Nicovalei nr. 22), a dispărut de la locuința acestora, unde fusese pus în siguranță cu două ore mai devreme.

Anunțate imediat, organele de miliție au reușit să descopere pe făptaș: Dumitru Georgescu, din Sibiu, str. 9 Mai nr. 81. Tocmai se pornise pe un chef de zile mari la bufetul „Dumbrăvița", din comuna Rășinari. Mai avea asupra lui 26 322 lei. Arestat, D.G. așteaptă acum darul cel mare.

Graba fatală

Într-una din serile trecute, pe strada Victoriei din Baia Mare, tînărul posesor al autoturismului 1-MM-1431, Dumitru Gherțan, din satul Valea Apei, comuna Seini, s-a întîlnit cu mai mulți călători de ocazie, l-a invitat să la loc alături de el și au pornit spre casă. Grăbit și, în același timp, prea sigur pe volan, de la început a apăsat pe accelerator. La ieșirea din oraș însă, într-o curbă periculoasă, datorită vitezei excesive, a intrat cu mașina în caroseria autobasculantei 31-MM-1208, care circula regulamentar. În urma acestui accident, tînărul D. Gherțan și-a pierdut viața, iar cele 4 persoane, care se aflau în autoturism, grav rănite, au fost internate în spital. Cît despre mașină, ea a devenit un morman de fiare vechi pe care serviciul de circulație din Inspectoratul județean Maramureș al Ministerului de Interne l-a expus, mai multe zile, într-un loc deschis din cartierul Săsar. Ca avertisment pentru amatorii de viteză excesivă!

„Cupa Davis" în... cofetării

După cum se știe, la 13, 14 și 15 octombrie, pe terenul sportiv „Progresul" din Capitală, reprezentativa țării noastre de tenis va susține în compania echipei similare a S.U.A. finala „Cupei Davis". Creatorii de modele de la T.L.C.R. 2 au devansat însă această întîlnire cu cel puțin 10 zile, mutînd-o pe „terenurile" din... vitrinele cofetăriilor! Marile unități ale trustului au primit, pentru a le oferi cumpărătorilor, cupe „Davis", în miniatură, din ciocolată. „Trofeul" este însoțit de terenuri, mingi, palete și jucători tot din ciocolată și turtă dulce. Așadar, amatorii de suveniruri (și nu numai ei) și-l pot aduce pe Ilie Năstase chiar în vitrinele proprii.

Cine poate da relații

Acum o lună de zile, eleva Maria C. Răducan, din comuna Strejești, județul Olt, se afla la Craiova, pentru a da examen de admitere la o școală profesională. În după-amiaza zilei de 28 august a.c. a ieșit în fața blocului nr. 2 de pe Calea București, unde locuiește un unchi de-al său, și de atunci nici rudele, nici părinții nu știu nimic de ea. Este o fată de 15 ani, cu pistrui pe față, cu părul împletit în cozi; cînd a dispărut, era îmbrăcată cu o rochie verde, pulover albastru și sandale negre. Cine poate da relații este rugat să se adreseze familiei sau organelor de miliție.

Rubrică redactată de:
Dumitru TÎRCOB
Gheorghe DAVID
și corespondenții „Scînteii"

Industria locală din Buzău face o descoperire senzațională: TOPORUL CU COADĂ!

Întrebarea fusese formulată clar: ce articole de larg consum și ce anume servicii publice noi ați oferit populației în acest an? Tovarășul Petre Druiu, directorul Direcției de industrie locală din Buzău, se pregătește pentru enumerare.

— Notați, ne spune: toporul cu coadă, cleștii pentru scos cuie, țigaie de aluminiu...

— Toporul cu coadă? Nu s-ar putea spune că e un articol prea nou. Și nici celelalte. Totuși, de ce zîceți dv. că sînt noi aceste articole vechi? — îl întrebăm oarecum cu jenă pe reprezentantul industriei locale.

— Vedeți dv., toporarele noastre au o coadă mai scurtă decît cele obișnuite, iar lama lor e mai lată.

Și enumerarea continuă...

— Trusă-scule, sanie cu ghidon, storcătoare pentru lămîi; fructieră de sîrmă, cirilge-cuier tip 1, tip 2, tip 3, tip 4...

Îl întrerup pe tovarășul director:

— Poi fi multe tipuri — zic.

— Pe urmă mai avem căruciorul de uz casnic — zice.

Am rămas pe gînduri. Să fim bine înțeleși: n-avem nimic de obiectat că industria locală buzoiană produce topoare, clești, țigăi și cîte altele. Dar nu ne putem împăca sub nici o formă cu ideea că aceste articole țin locul unor noutăți veritabile, unor articole corespunzătoare cerințelor reale ale populației din acest oraș. Iată considerentul principal pentru care am pus tovarășului director Druiu o altă întrebare:

— Pe ce vă bazați dv. cînd produceți mărfurile?

— Eu nu sînt director de prea multă vreme. Totuși, pot spune că sondăm opinia publică. Iată cum procedăm acum: am obligat în scris industria locală să producă toate sortimentele cerute de comerț, indiferent dacă cererea e mare sau mică. Prin urmare — multe, puține — articole, noi vor apărea pe piață. Cu această ocazie vom ști concret dacă mărfurile produse sînt sau nu necesare.

Industria locală din Buzău nu sondează piața prin mostre, prin magazine de prezentare, prin expoziții cu chestionare, cum se face în toată lumea. Ea mai întîi produce masiv, investind muncă și bani. Pe urmă stă în așteptare: se vinde, nu se vinde?

Dar la industria locală din Buzău sărăcia de sortimente noi și utile nu este doar rezultatul necunoașterii nevoilor consumatorilor. De ani de zile industria respectivă ignoră însăși rațiunea pentru care a fost creată: aprovizionarea pieței locale cu acele articole, noi sau vechi, de largă circulație, pe care industria republicană nu le produce în cantități îndestulătoare, în loc să se orienteze spre asemenea articole, produse în special ceea ce produce și industria republicană. Ponderea mare a producției e deținută de... turnătorii metalice, de diverse agregate mecanice. Abia 16 la sută din veniturile totale ale industriei locale provin din bunurile de larg consum destinate pieței.

Industria locală ignoră, în același timp, aproape complet și organizarea serviciilor publice. Din zeci și zeci de servicii care ar putea fi oferite populației nu ni s-a vorbit decît despre un atelier de reparat... cîntare și despre un altul specializat în vulcanizare.

Referindu-se la actualele deficiențe din industria locală, tovarășul Gh. Tudor, vicepreședinte al comitetului executiv al consiliului popular județean, ne-a făcut cîteva aprecieri:

— Industria locală are rolul de a prospecta resursele materiale ale județului și de a produce bunuri de consum necesare pieței locale. Este adevărat că multă vreme unitățile acestei industrii s-au orientat în special spre realizarea unor lucrări cu caracter pur industrial, de mare volum, de care populația nu avea nevoie. S-a întocmit un plan de măsuri care vizează consultarea obligatorie cu publicul în vederea proiectării și reproiectării de noi articole pentru consum.

Firește, oricît de bine ar lucra, industria locală nu poate realiza singură, pînă în amănunt, toate articolele de interes public, nu poate organiza toate serviciile solicitate de populație. Un alt sector care ar trebui să producă mărfuri dintre cele care nu au mai fost pe piață sau au fost într-o variantă de preț și funcționalitate inacceptabile, este cooperația meșteșugărească. Dar iată că dialogul pe care l-am avut cu tovarășul Eugen Moldovan, președintele Uniunii județene a cooperativelor meșteșugărești-Buzău, a fost în mare parte asemănător cu cel de la industria locală. Singura deosebire: aici ni s-au prezentat drept noutăți rochițe, șosete, fulare, fesuri, cordoane...

Dacă ar fi să punctăm cauzele care au dus (și în sectorul industriei locale și în cooperația meșteșugărească) la penuria de articole de consum cu adevărat noi și strict necesare, am începe cu goana ambelor sectoare după producția în serie mare; la această cauză principală se adaugă alta: **necunoașterea cererii pieței.** Precizăm cu toată claritatea: nu cere nimeni noutăți de dragul noutăților. E vorba de articole necesare pieței, pe care, cu un prilej sau altul, cumpărătorii le-au și nominalizat.

Dar a venit timpul să punem și o altă întrebare: **oare numai creatorii produselor sînt de vină?** La rîndul lor, organizațiile comerciale studiază și ele cererea de consum, văd golurile pe care le au în rafturile magazinelor, se orientează și cer industriei locale și cooperației articolele necesare pieței. Iată de ce am cerut președintelui cooperației meșteșugărești lista cu comenzile pe care comerțul local le-a lansat în acest an. Iată ce conține, în principal, tabelul cu mărfurile „originale" cerute: fețe de masă mari, fețe de masă mici (mijlocii nu s-au cerut încă — n.a.); poșete pentru fetițe și — ne-a informat verbal președintele — o serie de făcălețe și răsucitori. Orice comentarii și exemplificări devin inutile. Sugerăm, în schimb, forurilor competente să determine unitățile respective să analizeze posibilitățile realizării unei game variate de produse cu adevărat noi, frumoase, ieftine și trainice, de care piața buzoiană duce, efectiv, lipsă.

Gh. GRAURE

„Eram obligați să cunoaștem legea, dar... am scăpat din vedere"

Nu spunem o noutate cînd afirmăm că nimeni nu se poate apăra invocînd necunoașterea legii: toți cetățenii au obligația să cunoască și să respecte legea, iar conducerile tuturor organelor și organizațiilor socialiste au datoria — așa cum prevede și Decretul nr. 468/1971 privind unele măsuri de îmbunătățire a activității de aplicare și popularizare a legislației — să facă totul pentru a asigura cunoașterea și respectarea ei. Pornind de la asemenea considerente, consemnăm cîteva constatări privind modul în care sînt aduse la îndeplinire, de către conducerile unor unități, sarcinile prevăzute de acest decret.

Am început investigațiile noastre la Consiliul popular județean Brăila.

— Această activitate de larg interes social, cu caracter permanent — ne-a spus tovarășul **Dumitru Bălan**, prim-vicepreședinte al comitetului executiv al consiliului popular județean — constituie o parte integrantă a programului înscris de partid pentru educarea comunistă a oamenilor muncii, pentru cultivarea în conștiința fiecărui cetățean a respectului față de lege. De aceea, pe agenda de lucru a fiecărui consiliu popular din județ și a întreprinderilor și instituțiilor sînt prevăzute acțiuni concrete, în sprijinul activității de cunoaștere și aplicare a legislației.

Într-adevăr, planul de măsuri întocmit în acest scop de comitetul executiv, cu sprijinul comitetului județean de partid, cuprinde o serie de acțiuni menite să contribuie la cunoașterea și aplicarea corectă a legilor de către masa largă de cetățeni. Alegerea tematicii s-a făcut pe baza propunerilor și sugestiilor cetățenilor, precum și a analizei atente a fenomenelor de încălcare a normelor legale în diferitele colectivități. Bunăoară, în C.A.P. „Drum nou", la Fabrica de conserve Zagna-Vădeni, în unitățile comerciale de stat și cooperatiste etc. au fost prelucrate prevederile legale care reglementează apărarea avutului obștesc; consiliul județean al Frontului Unității Socialiste a antrenat un mare număr de juriști la instruirea membrilor echipelor de control obștesc și la prelucrarea actelor normative care privesc sectoarele în care se efectuează controlul. Cele peste 200 de întîlniri ale cetățenilor cu juriștii și alți specialiști din județ nu au doar o semnificație statistică. Fapt dovedit și de rezultatele concursului „Să cunoaștem legile țării", organizat în cadrul județului, la care au participat 300 de concurenți și au asistat, în cele două faze de pînă acum, circa 15 000 de cetățeni.

Asemenea preocupări interesante, atractive, cu largă audiență la mase, în domeniul cunoașterii și popularizării legilor există în multe județe ale țării. Sînt însă localități și unități economice unde acestei activități nu i se acordă atenția cuvenită. La cooperativa agricolă de producție din Toplița, județul Harghita, de exemplu, de la începutul acestui an s-au constatat repetate sustrageri din avutul obștesc, ca și diferite abateri de la prevederile statutare. Era de datoria consiliului de conducere al cooperativei și a consiliului popular din localitate să întreprindă acțiuni de combatere a acestor fenomene, să găsească formele cele mai corespunzătoare pentru a explica și supune atenției cooperatorilor tocmai acele acte normative care sancționează asemenea fapte. Cum s-a procedat însă în această unitate agricolă? S-a întocmit un plan de măsuri formal, în care s-au consemnat titlurile cîtorva acte normative alese la întîmplare. Iar prelucrarea acestora s-a făcut sporadic, fără să se asigure participarea activă la dezbateri a membrilor cooperatori, fără să se pună în discuția obștei cazurile flagrante de abateri.

Carențe în activitatea de popularizare a legii ne-au fost semnalate și din alte localități. „Cu cîtva timp în urmă — ne-a scris procurorul **Ioan Mazăre**, de la Procuratura locală Ploiești — m-am deplasat, împreună cu un ofițer de miliție, potrivit programării dinainte stabilite, în comuna Albești-Prahova, pentru a prelucra Legea nr. 12/1968 privind apărarea, conservarea și folosirea terenurilor agricole, Legea nr. 4/1970, referitoare la organizarea producției și a muncii în agricultură. Legea privind evidența populației, cît și pentru aducerea la discuția obștei a unor fapte infracționale și contravenționale comise pe raza comunei. Spre surprinderea noastră, în sala căminului cultural n-am găsit decît 30 de persoane, dintre care mulți copii. Desfășurată în astfel de condiții, expunerea n-a putut avea eficiența dorită".

Am ținut să aflăm părerea reprezentanților Consiliului popular comunal Albești în legătură cu aceste probleme. „N-avem un plan de măsuri privind popularizarea legislației la nivelul comunei (!?) — ne-au răspuns M. Nicolescu, președinte, și R. Andrei, secretar al comitetului executiv. Am scăpat din vedere acest lucru".

— Într-un astfel de caz — ne spunea tovarășul M. Mitrol, procuror-șef al Procuraturii județene Prahova — este vorba, după părerea mea, de acea mentalitate potrivit căreia activitatea de popularizare a legilor ar fi, chipurile, o sarcină exclusivă a juriștilor. Or, pentru a se realiza scopul urmărit prin asemenea acțiuni, este necesară conlucrarea tuturor factorilor: juriști, consilii populare, organizații sindicale, de tineret, conducători de întreprinderi, instituții etc. Organizate corespunzător, acțiunile de cunoaștere și popularizare a legilor ar oferi, în plus, cetățenilor prilejul de a se informa direct asupra modului în care ei își pot realiza diferite interese legitime și legale, scutindu-i de a mai bate drumul la sediul județului.

Preocupările privind cunoașterea și popularizarea legilor nu se pot limita la acțiuni cu caracter de campanie; ele trebuie să figureze permanent pe agenda de lucru a tuturor factorilor cu responsabilități în această privință. Respectarea legalității, formarea și dezvoltarea conștiinței juridice socialiste a maselor ocupă un loc de mare importanță în procesul de formare a omului nou.

Gh. PIRVAN
Al. BOGHIU

Cum se desfășoară acțiunea de popularizare a legilor

SECVENȚE GOSPODĂREȘTI

Cartierul „Hipodrom" din orașul Sibiu

Sibienii în întrecere pentru înfrumusețarea orașului

Mobilizați de deputați și sprijiniți în permanență, de consiliul popular municipal, cetățenii Sibiului au obținut importante succese în gospodărirea orașului lor. Un mare volum de muncă patriotică a fost efectuat pentru lucrări de interes major pentru gospodărirea și înfrumusețarea orașului. Printre acestea, extinderea rețelei de apă potabilă și a celei de gaze (lucrări la care s-au obținut economii în valoare de 455 000 lei), betonarea și asfaltarea trotuarelor pe 53 de străzi (economii: 682 000 lei), amenajarea și înfrumusețarea arterelor de intrare în oraș și altele.

O participare deosebit de activă la diferitele acțiuni de muncă patriotică organizate în acest an au avut-o cetățenii circumscripțiilor electorale nr. 60, 83 și 163, organizația municipală U.T.C., școala de șoferi, școala generală nr. 5, liceul Gheorghe Lazăr, școala generală Turnișor, ca și colectivele întreprinderilor „7 Noiembrie", „Flamura roșie", „Independența" și altele. Prin modul cum au reușit să-i mobilizeze pe cetățeni, ca și prin participarea lor directă la toate aceste acțiuni, o mențiune specială se cuvine deputaților Walter Bretz, Traian Dablja, Mihai Huber, precum și președinților de asociații ale locatarilor T. Corneanu, Mihai Schot și alții.

N. BRUJAN
corespondentul „Scînteii"

Eficient pentru comerț, practic pentru cumpărători

Unul din magazinele de pe „strada comercială", cum este numită principala arteră a orașului Brașov, a fost adaptat — cu cheltuieli minime — la sistemul de autoservire. Într-un spațiu de circa 20—30 mp, deci pe o suprafață restrînsă, au fost montate sute de cuiere și umerașe pe care sînt găzduite nu mai puțin de 5 000 de cămăși. Fiecare cumpărător poate să aleagă după pofta inimii cămașa pe care o dorește — fără a mai aștepta la rînd.

Reprezentanții O.C.L. de specialitate s-au deplasat la fabricile producătoare de cămăși, au încheiat contracte directe cu acestea, pentru a avea permanent un fond de marfă bogat. Datorită acestui fapt, magazinul brașovean oferă cumpărătorilor zilnic aproape toate modelele de cămăși existente pe piața țării.

Așadar, într-un „mini-magazin", care are numai cîteva salariate, sînt serviți lunar circa 1 500—2 000 de cumpărători.

C. PRIESCU

O jalbă în două protapuri și mai multe pauze

foileton

În ziua de 16 noiembrie 1968, cam în jurul orei 11, ba chiar cu cîteva minute mai devreme, un FIAT-1300 traversa Caransebeșul. În urma lui, a FIAT-ului 1300, cu rodajul făcut cum se cuvine și la timp potrivit, păstrînd distanța aproape legală, alerga gîfîind un camion încărcat cu 8 metri steri de banale, dar foarte uscate lemne de foc. Pe o stradă, toți din același Caransebeș, dar nu prea laterală, cele două autovehicule se opriră și deodată... poc! Pac! Zdranc! Zdronc!

Ce se întîmplă pe strada nu prea laterală din Caransebeș? Nimic neobișnuit! Nimic misterios! Se descărcau cei 8 metri steri de lemn de foc.

Pauză

În ziua de 17 noiembrie 1968, cam în jurul aceleiași ore, dacă nu chiar puțin mai tîrziu, șeful coloanei I.M.T.F. din Caransebeș se apropie de Nicolae Căluță, șoferul de pe autocamionul care, cu o zi înainte, descărcase 8 metri steri de banale, dar uscate lemne de foc pe o stradă nu prea laterală din Caransebeș, și-l întrebă:

— Ce faci maci?

— Cum adică, ce faci mac? Nu mă lua pe ocolite. Vrei să mă întrebi ce mai fac? Bine mersi. Ce vrei să mai știi?

— Hai să vorbim cum ne este portul și să ne purtăm cum ne este vorba. Ce-ai făcut ieri?

— Conform foii de transport nr. 942 737 m-am deplasat la parchetul de exploatare Finișnele, am încărcat 8 metri steri lemn de foc, am venit cu ele la sediul Ocolului din Caransebeș...

— Și le-ai descărcat la sediu?

— Nu. Petre Pîrvulescu, șeful cu problemele de pază și protecție ale ocolul silvic, care mă trimisese să fac acest transport, mi-a semnat de primire și cînd l-am întrebat unde trebuie descărcate lemnele, mi-a spus să mă țin după dumnealui.

— Cum să te ții după dumnealui?

— Mi-a spus că cei 8 metri steri de lemn trebuie descărcați la un alt depozit al ocolului silvic. S-a urcat la volanul FIAT-ului 1300 al domniei sale, și... le-am descărcat unde mi-a spus.

— Poți deveni complice.

— Complice la ce?

— La furt.

— Care furt?

— Ai descărcat cei 8 metri steri de lemn la locuința lui Petre Pîrvulescu.

— Am descărcat unde mi s-a dat dispoziție. Am acte.

Pauză

În ziua de 17 noiembrie 1968, dar nu la aceeași oră, șoferul Nicolae Căluță bătea la ușa șefului Ocolului silvic Caransebeș. I s-a deschis. A arătat șefului ocolului foaia de parcurs, foaia de transport, a spus unde a descărcat cei 8 metri steri de lemn de foc și...

Pauză

În ziua de... a anului următor, cam în jurul micului dejun, a sosit la Ocolul silvic din Caransebeș un control. Controlorii au făcut imediat niște verificări în cruciș și-n curmezișul actelor contabile. Cînd tocmai trebuiau să treacă de la cruciș la curmeziș, controlul a dat cu totul întîmplător și de povestea celor 8 metri steri de lemne care au fost descărcați la locuința lui Petre Pîrvulescu, în loc să fie descărcate acolo unde trebuia. Controlul a început să pună întrebări și...

Pauză

În aceeași zi, dar după această pauză, Petre Pîrvulescu îl căuta cu FIAT-ul lui personal, dar 1300, pe Nicolae Căluță, șoferul de pe autocamionul din care s-au descărcat pe o stradă nu prea laterală, știți dumnecvoastră cîți metri steri de lemn de foc. L-a găsit și i-a zis:

— Dacă vei fi întrebat unde ai încărcat lemnele, să spui că în curtea ocolului.

— Am să spun unde le-am descărcat, nu unde trebuiau descărcate.

— ?!

Pauză

În dimineața aceluiași an în care a fost controlul s-a întocmit la tribunalul local dosarul 1455/B/1969 și o dată cu dosarul și niște sechestrări de bunuri din casa lui Căluță. De ce din casa lui Căluță și nu a lui Pîrvulescu? La această întrebare ar fi putut răspunde numai găina pitică a șefului Palatului telefoanelor din Caransebeș. Alcineva nimeni. Procuratura locală, făcînd niște cercetări mai minuțioase, ajunge la concluzia că Nicolae Căluță nu are nici o vină. Prin ordonanța din 26 septembrie 1970 dispune încetarea urmăririi penale și ordonă restituirea bunurilor sechestrate. I se trimite lui Nicolae Căluță adresa 1465 din 26.IX.1970; acesta, bucuros că, în sfîrșit, după doi ani scapă de povestea asta în care a intrat, neavînd nici măcar pic de vină, își ia concediul de odihnă și de necaz face și niște impachetări cu parafină la Eforie Nord. Ori Sud.

Pauză

În timp ce Nicolae Căluță făcea impachetări cu parafină, „beneficiarul" celor 8 metri steri de lemn de foc era trimis în judecată. Dar? Culmea! Se oprește trimiterea lui în judecată pe motiv că un străbunic al lui, al lui Pîrvulescu, l-ar fi plimbat cu căruța lui proprie pe un nepot de-al lui Mihai Viteazul. Pentru aceste merite, procuratura locală a dat ordonanță de încetare a urmăririi penale a cauzei.

Pauză

Procuratura județeană însă nu recunoaște „meritele" lui Petre Pîrvulescu în legătură cu plimbarea cu căruța a nepotului lui Mihai Viteazul și infirmă ordonanța procuraturii locale. Așa stînd lucrurile, se pune din nou pe rol judecarea cauzei. Dosarul ajunge din nou la procuratura locală, de aici la miliția orașului, cercetări, recercetări, confruntări și...

Pauză

Nicolae Căluță vorbește cu un prieten de-al lui, dar bun tîmplar, îi face acesta în timpul lui liber un protap și cu hîrtia pe care o avea de la procuratura locală în care scria negru pe alb că nu are nici o vină în furtul celor 8 metri steri de lemn de foc, deci cu hîrtia, cu această jalbă în protap, cere la toate organele locale competente să fie trasă la răspundere Pîrvulescu și nu el. Organele locale competente ale Caransebeșului, iubindu-l pe Mihai Viteazul și pe nepotul acestuia care s-a plimbat cu căruța străbunicului lui Pîrvulescu, se fac că nu văd jalba din protapul lui Nicolae Căluță și Nicolae Căluță continuă să fie plimbat de colo pînă colo, iar făptașul — Pîrvulescu — să...

Pauză

Nicolae Căluță, disperat, ne trimite jalba cu protap cu tot nouă. Comandăm și noi unui specialist un protap și trimitem jalba în două protapuri la județ. Procuratura județeană Caraș-Severin, cu adresa: dos. nr. 184/C/1972, ne zice că: „...În legătură cu sesizarea numitului Căluță Nicolae vă facem cunoscut că ea a fost verificată, cele sesizate s-au constatat a fi întemeiate, astfel că s-au luat măsurile legale pentru ca Nicolae Căluță să nu fie prejudiciat în drepturile și interesele sale". Semnează procurorul șef al județului.

Dar vinovatul vinovat ce mai face? Sau cei 8 metri steri de lemn foarte uscat, dar de foc, au fost arși de străbunicul lui cel care l-a plimbat cu căruța pe nepotul lui Mihai Viteazul și nicidecum de el, de Petre Pîrvulescu? Să mai ludm o pauză și să așteptăm un răspuns din care să aflăm mai multe.

Pauză

P.S. N-am vrea să fie o pauză prea mare! E o dorință a noastră. Și-a mea.

Nicuță TĂNASE

Problema nr. 1: RECOLTAREA!

AȘA, DA!

La redacție continuă să sosească vești despre inițiativele oamenilor muncii de pe ogoare menite să grăbească recoltarea culturilor de toamnă și semănatul cerealelor păioase. La acestea se adaugă o informație meteorologică: în cursul zilei de ieri, în cea mai mare parte a țării, vremea a fost frumoasă încît s-a putut lucra din plin la cîmp.

Pentru ca toate zilele să fie „zile record"

În unitățile agricole din județul Sălaj, simbătă a fost una din zilele cele mai bogate în realizări. Măsurile luate de organele județene și comunale asigură o mobilizare puternică a tuturor forțelor, astfel ca toate zilele să fie „zile record". Duminică, de exemplu, cooperativele agricole au recoltat și livrat pieților peste 100 tone de struguri, iar întreprinderile agricole de stat 20 de tone. Situația existentă la direcția județeană a agriculturii și la întreprinderea județeană pentru valorificarea legumelor și fructelor arată că la 25 septembrie cifrele s-au ridicat la 230 tone struguri, 397 tone legume și fructe, îndeosebi cartofi, ardei, roșii, ceapă, mere și prune recoltate și livrate pieților sau întreprinderilor de prelucrare. Printre cooperativele fruntașe în recoltarea strugurilor, legumelor și fructelor se numără cele de la Mesești, Dobrin, Crasna, Zăuan, Camăr, Someș-Odorhei, Boghiș și altele.

Duminică, în grădini și lanuri — 50 000 de culegători

Duminică, 24 septembrie a.c., peste 50 000 de oameni din județul Buzău au participat la strîngerea recoltei, printre care și oameni ai muncii de la oraș, elevi, studenți și militari. Pînă acum, cooperativele agricole din județul Buzău au livrat 28 000 tone de legume, ceea ce reprezintă 70 la sută din cantitățile contractate, iar lucrările de recoltare continuă de zor.

Și-au mutat „birourile" în cîmp

Știți ce a urmat după semnalele critice la adresa organelor agricole județene Neamț? Lucruri cît se poate de îmbucurătoare. În ziarul nostru de duminică, 24 septembrie, aminteam, de pildă, că, în toiul campaniei, zeci de cooperatori și unele cadre tehnice fuseseră imobilizate într-o ședință la U.J.C.A.P. Ieri, 26 septembrie, toate, dar absolut toate cadrele tehnice ale Direcției generale agricole și ale U.J.C.A.P. se aflau pe tarlalele unităților agricole din Tibucani, Davideni, Seculeni, Moldoveni și din alte localități ale județului Neamț, ajutînd efectiv conducerile unităților agricole în organizarea muncii.

Ieri, a fost strîns porumbul de pe primele 500 hectare și s-a recoltat sfecla de zahăr de pe aproape 300 hectare, transportîndu-se, totodată, la baze mai bine de 1 000 tone. Dorim ca asemenea exemple să putem consemna pe tot timpul actualei campanii agricole.

Sucevenii zoresc strînsul cartofilor

Marți, în județul Suceava, s-a lucrat din plin la strînsul cartofilor, porumbului, legumelor și altor culturi. În comuna Salcea, de pildă, unde sînt trei cooperative agricole, ca urmare a participării la muncă a tuturor cooperatorilor, recoltatul cartofului se apropie de sfîrșit. Cooperatorii din Plopeni au terminat recoltarea cartofilor, iar acum lucrează la sortatul și transportul acestora. La cooperativa din Salcea, peste 200 de cooperatori dădeau zor la scos, sortatul și transportul cartofilor de pe ultimele 15 hectare. De asemenea, cooperatorii din Prelipca recoltau ultimele rînduri în parcela „La pod". În aceeași zi, aici s-a înregistrat un ritm bun la transportul cartofilor în bazele de aprovizionare de la Vorești și Ițcani, baze care au preluat aproape 300 tone cartofi. Cele 68 atelaje, 6 tractoare cu remorci, precum și 30 autocamioane, din care un număr de 18 trimise în sprijinul cooperatorilor de către întreprinderile din municipiul Suceava, și-au continuat activitatea pînă noaptea tîrziu.

Cu inițiativă, totul merge ca pe roate

În ultimele zile, cu toate că timpul a fost nefavorabil lucrărilor agricole, ritmul culesului în grădina de legume a I.A.S. Studina, județul Olt, s-a intensificat mult. În zilele de 24 și 25 septembrie a.c. s-au recoltat peste 500 tone de roșii și 200 tone de ardei. Pentru a se putea transporta recolta și cînd terenul este foarte umed, specialiștii de aici au construit o platformă pe patru roți, susținută pe un tractor (fotografia alăturată). Se scot astfel operativ de pe cîmp, pînă la locuri accesibile mașinilor de transport, toate cantitățile de legume recoltate. Meritele cele mai mari în găsirea acestei soluții revin mecanicului Constantin Beker și fermierului Dumitru Șurbu.

5 ÎNTREBĂRI

adresate organelor agricole din județele

VASLUI: 1. Strugurii trebuie să mustească în vii sau în teascuri?

În numărul de ieri al ziarului nostru, aduceam cuvinte de laudă unităților agricole din Vaslui pentru munca în general bine organizată. Astăzi, sîntem puși în situația să întrebăm: ce se întîmplă cu transportul strugurilor? În ziua de 25 septembrie, pînă la orele 16, la 6 centre de vinificație (Dochia, Mînzătești, Tutova, Codăești, Dupa-Epureni, Roșiești) cooperativele agricole nu livraseră nici un kilogram de struguri. Capacitatea zilnică de preluare a centrelor este de 230 de vagoane struguri, însă, în realitate, nu se preiau decît 45—50 de vagoane.

VRANCEA: 2. Întreprindere Pentru Vătămarea și Irosirea Legumelor și Fructelor?

De o lună de zile, la cooperativa agricolă Rimnicenî, județul Vrancea, sînt în cîmp 330 tone cartofi, recoltați gata. De ce în cîmp și nu la piață? Pentru că I.P.V.I.L.F. Vrancea ridică zilnic doar cîte 5 tone. Un caz izolat? Nu. Și la cooperativa vecină, la Măicănești, sînt 120 de tone de cartofi recoltați de cîteva săptămîni. Cooperatorii de aici — după cum ne-a informat tovarășul Fane Manolache, președintele cooperativei — nu pot recolta nici tomatele pentru că I.P.V.I.L.F. Vrancea nu le-a asigurat lădițe.

Întreprinderea județeană Vrancea vrea cumva să devină Întreprindere Pentru Vătămarea și Irosirea Legumelor și Fructelor?

HARGHITA: 3. De ce nu sînt saci pentru cartofii de sămînță?

Sau sînt, dar cineva încurcă treburile. Pentru că iată ce ni se comunică din județul Harghita: în multe cooperative din acest județ livrarea cartofilor de sămînță întîrzie din lipsa sacilor. „Am primit 3 000 de saci din cei 4 000 cîți ne sînt necesari — ne spune Albert Jozsef, președintele cooperativei agricole din Sînmartin. Kiss Karoly, șeful centrului de preluare din Lăzarea: „De două luni solicităm saci. Dar în loc de saci am primit promisiuni. Zilele trecute s-a zvonit că ar fi sosit saci. Unitățile agricole au trimis mijloace de transport care să-i ridice. Au bătut drumul degeaba".

IALOMIȚA: 4. Cîte hectare de legume ați recoltat... la București?

În ziua de 23 septembrie, la cooperativa agricolă din Lupșanu, județul Ialomița, într-o ședință de lucru s-a hotărît ca a doua zi să se lucreze la recoltatul legumelor de pe cele 150 de ha. Imediat după ședință, șeful fermei, ing. Ion Armeanu, s-a urcat (bănuiți că într-o șaretă, și a plecat la grădină să organizeze treburile pentru a doua zi)... în trenul de București. Tot la București era și Vasile Moruțan, secretarul comitetului comunal de partid. Președintele cooperativei, mai modest, s-a dus doar pînă la Lehliu. În ziua cînd trebuia să se lucreze la recoltatul legumelor n-a fost găsit nici inginerul șef al cooperativei. Cîte hectare de legume au recoltat în ziua aceea la București conducătorii comunei și ai cooperativei?

BUZĂU: 5. De ce autocamioanele transportă acum pietriș pentru trotuare?

Duminică, în timp ce zeci de mii de oameni din comunele județului Buzău se aflau la recoltat, foarte mulți locuitori ai comunelor Pogoanele, Țintești și Smeeni puteau fi văzuți grupuri-grupuri la promenadă. Pe cîmp munceau doar cîțiva cooperatori mai grijulii față de soarta recoltei. În comuna Pogoanele, trei autocamioane și 4 tractoare cu remorci cărau pămînt și pietriș pentru trotuare.

La toate așteptăm răspunsuri prin fapte

În confruntare: ANGAJAMENTELE-FAPTELE din marea întrecere socialistă

Azi răspunde la ancheta noastră tovarășul MIRCEA IZBAȘOIU, secretar al comitetului de partid al Grupului industrial de petrochimie din Ploiești.

ȘI-AU PROPUS...

„Întregul nostru colectiv își concentrează atenția asupra folosirii depline a capacităților de producție, exploatării corespunzătoare și continuei perfecționări a proceselor tehnologice din instalațiile în funcțiune, realizării și depășirii indicatorilor proiectați la noile instalații. ...În prezent, muncitorii, specialiștii noștri analizează la fiecare secție și instalație posibilitățile de creștere a producției, de reducere a consumurilor specifice de materii prime și materiale, de combustibili și energie, de sporire a valorii produselor obținute dintr-o tonă de materie primă... Vom introduce în fabricație noi produse rezultate din cercetarea proprie, necesare atît în industria chimică cît și în agricultură".

(Din angajamentul rostit în fața Conferinței Naționale a partidului)

...ȘI AU REALIZAT

În 8 luni și jumătate, angajamentul anual a fost îndeplinit și depășit, producîndu-se peste plan 10 500 tone benzine, peste 14 000 tone hidrocarburi aromatice, circa 3 500 tone propilenă, 207 tone polietilenă, 307 tone fenol, 325 tone acetonă, aproape 100 tone anhidridă maleică și alte produse în valoare de aproape 60 milioane lei. Productivitatea muncii pe salariat a fost cu 3 273 lei mai mare decît angajamentul asumat. În această perioadă s-au omologat și introdus în fabricație noi produse, printre care: polietilenă anti U.V. pentru agricultură și o altă ignifugată și expandabilă pentru industria electrotehnică.

(Din bilanțul pe 8 luni și jumătate al activității Grupului industrial de petrochimie din Ploiești)

— Desigur, să îndeplinim planul cincinal în 4 ani și jumătate, cum și-a propus colectivul nostru — ne-a spus interlocutorul nostru — nu-i de loc un lucru ușor, și aceasta nu ne permite să mai lăsăm la o parte vreo „rezervă". Aș vrea să credeți că încordarea — nu fizică, firește, ci de gîndire, de organizare, de disciplină — este maximă, pentru că spre eficiență maximă tindem.

— Puteți să demonstrați concret acest fapt?

— Da. Cînd am analizat posibilitățile de creștere suplimentară a producției, am pornit de la situația că instalațiile și-au depășit parametrii proiectați. Unii dintre șefii de instalații, prevalîndu-se de acest lucru, au spus că ceva în plus nu au de unde să mai scoată. „Poate mai tîrziu", ziceau ei. În practică însă s-a constatat că chiar acum, în această lună, producția poate crește cu mii de tone față de august. La fel spuneau și cei de la revizie. „Nu și nu, cu mai mult de două zile nu se poate scurta timpul de revizie". S-au mobilizat însă comuniștii, au „tras" după ei și pe cetalți mecanici și, în unele cazuri, s-a ajuns la o reducere de 5 zile. Asta ne-a adus zeci de milioane de lei producție în plus.

— În ce direcții principale veți acționa în continuare?

— De fapt, într-un fel le-am amintit: **direcția principală — efortul de gîndire, ceea ce înseamnă noi tehnologii și rețete de fabricație mai economicoase.** Avem un eșalon de 300 de cercetători, ingineri, specialiști. Dar întreaga masă de lucrători este solicitată să abordeze cu îndrăzneală orice chestiune în care se întrezărește un plus de eficiență. **Bogăția de idei va trebui să fie transformată într-o mare bogăție de valori materiale.** La instalația de clorură de colină, se prevedea pentru anul viitor o extindere (prin investiție) care să asigure o creștere de 50 la sută a producției actuale. Un grup de ingineri și specialiști de la noi — în ciuda unor sceptici — a elaborat o tehnologie nouă care, aplicată, poate aduce sporul de fabricație amintit fără nici o investiție. Am trecut la aplicarea noii tehnologii și iată că, astfel, am obținut un an avans de timp și economii de 30 de milioane lei.

— Ați vorbit de unii sceptici — dacă v-am înțeles bine cam neîncrezători față de inteligența tehnică originală...

— Dacă ați pus problema deschis, atunci n-am decît să vă spun că aveți dreptate. **Există aici la Brazi, la ora actuală, un brevet românesc** (o nouă tehnologie de fabricare a anhidridei maleice). Dar, deși îl avem, am cumpărat totuși din import o instalație — licență străină cu valută — și sîntem pe cale să cumpărăm și pe cea de-a doua. De ce se întîmplă așa nu pot da acum un răspuns complet. În cuvîntul meu la Conferința Națională a partidului am adus în discuție realele posibilități tehnice ale cercetătorilor noștri, ale celor din institutele de specialitate din Ploiești. Am venit cu propuneri pentru asimilarea unor noi produse și aplicarea de noi rețete și tehnologii, pe linia adîncirii prelucrării superioare a materiilor prime. Însă forurile de resort — **eu cel puțin nu mă pot declara mulțumit — nu acționează cu destulă operativitate pentru a da curs valorificării gîndirii tehnice autohtone cu un ceas mai devreme.**

— La Conferința Națională a partidului ați ridicat și o altă problemă importantă, tot legată de eficiența economică. Era vorba de ponderea personalului tehnico-administrativ și funcțional. Spuneați: „Locul specialistului este în conducerea directă a proceselor tehnologice, nu în activitatea administrativă". La grupul industrial de petrochimie s-a schimbat ceva de atunci?

— Nu, nu s-a realizat nimic. Mai concret, nici un inginer sau alte cadre de prin birouri n-au trecut să lucreze efectiv la instalații. Bineînțeles, studii, analize, situații s-au făcut. Dar... sigur că nici comitetul de partid nu poate fi scutit de răspundere.

— Tot la Conferința Națională ați acuzat unele greutăți în punerea în funcțiune a unor instalații, din cauza furnizorului de utilaje. Acele neajunsuri mai există?

— Din păcate, da. Instalația nouă de anhidridă ftalică am pus-o în funcțiune cu două luni mai tîrziu. Ce înseamnă asta? Înseamnă aproape 3 milioane de lei producție pierdută. Sîntem hotărîți totuși, și posibilități există, să onorăm integral comenzile din acest an la export. Cum? Vom grăbi atingerea parametrilor proiectați. În acest sens, am obținut primele rezultate și ele sînt încurajatoare. Acum se ivesc necazuri la instalația de dimetil terefta-lat — cu pondere mare în producția grupului nostru. La ora actuală, clădirea este gata. Utilajele din import au venit. Dar nu se poate avansa pentru că utilajele din țară — de la U.Z.U.C. Ploiești și „Griviția roșie" București — nu ne sosesc.

— Totuși, ne este cunoscut că pe diferite trepte — fabrică, centrală, minister — s-a discutat problema livrărilor de utilaje. E posibil să nu se fi făcut nici un progres, nici un pas?

— Pași s-au făcut, dar ei sînt mărunți, neînsemnați. Noi nu vrem să pericităm termenul de intrare în funcțiune a instalației amintite. Ca să vitam acest lucru, am preluat de la U. Z. U. C. circa 200 de tone utilaj de tehnicitate mare, pe care-l fabricăm noi, prin autodotare. Ne-am organizat ateliere, un sector specializat, ne-am pregătit cadre calificate. Treaba merge bine. Sîntem dispuși să-i ajutăm pe cei de la U.Z.U.C. în orice problemă, numai să ne asigure utilajele pentru montaj. V-o spun: sîntem hotărîți să perseverăm fără încetare, dar... Dar, ar fi bine să persevereze și unele cadre din ministerul nostru și, bineînțeles, de la M.I.C.M. Socotesc că construcția de mașini putea și poate face mai mult. N-ar fi rău, consider eu, dacă conducerea Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini ar fi și mai exigentă în îndeplinirea obligațiilor contractuale de către unele centrale industriale. Noi, cei de la Grupul industrial de petrochimie Ploiești, am fi cei dintîi care i-am mulțumi.

Convorbire consemnată de **Constantin CĂPRARU** corespondentul „Scînteii"

800 de propuneri în ofensivă

(Urmare din pag. I)

asemenea situații negative. Dar aceasta nu este o treabă care se poate termina cît ai bate din palme. Este un proces. Ne străduim ca durata acestui proces să fie cît mai scurtă.

— Am răsfoit cel mai recent bilanț încheiat în uzină și am văzut că, la unele produse, s-au înregistrat consumuri de metal mai mari decît era prevăzut în norme. Cu alte cuvinte, mai sînt cazuri în care ce se economisește într-o parte, se risipește în cealaltă...

— Există, într-adevăr, și produse la care consumurile normate au fost depășite în practică. Aș vrea însă, să amintesc că asemenea situații sînt întîmplătoare. Apoi nu puține din aceste depășiri se datoresc furnizorilor de materii prime și materiale. Una contractăm cu Combinatul siderurgic din Galați, cu cel din Hunedoara sau cu uzina „Laromet" din București, de pildă, și alta primim. Din cantitatea de țevi livrată de „Laromet", ca să dau un singur exemplu, aproape o jumătate este necorespunzătoare: ni se expediază țevi de 5 000 mm, deși noi solicităm de numai 2 600 mm, iar ce rămîne, ce „cade" nu se poate folosi. În opt luni din acest an, aprovizionarea cu metal de dimensiuni necorespunzătoare a provocat, în uzina noastră, irosirea a 500 tone de metal. Ne ducem la acești furnizori, îi rugăm, le explicăm de ce avem nevoie de materii prime de anume dimensiuni. Uneori obținem promisiunea că lucrurile se vor îndrepta, dar... totul rămîne cum a fost. Unele cantități de metal supradimensionat le respingem, dar nu putem să respingem la nesfîrșit; planul este plan...

— Da, dar îndeplinirea planului și a angajamentelor trebuie să se facă sub semnul înaltei eficiențe economice...

— Același lucru doream să-l spun și eu. Și noi, și furnizorii metalului, sîntem înregimentați în lupta cu timpul. Nu cred că există un furnizor pe care să nu-l doară inima cînd vede cum se irosește metalul, fie la el, fie la noi. Furnizorii de metal au și ei problemele lor; și ei au plan, indicatori de îndeplinit. Poate că nodul gordian constă în planificarea producției metalurgiei în tone, situație care, evident, nu încurajează fabricația de țevi, laminate de tipodimensiuni mai mici — ușoare. Dar, acest nod gordian trebuie o dată tăiat, iar colaborarea metalurgie — construcții de mașini așezată pe o bază corespunzătoare sarcinilor mari pe care le are de îndeplinit fiecare din aceste ramuri ale economiei naționale.

Avem probleme de rezolvat, este drept. Nu sînt ușoare. Dar prin cele 600 de propuneri fiecare din cei care lucrăm la „23 August" acționăm pentru eliminarea greutăților aflate în calea realizării unei producții din ce în ce mai mari, cu cheltuieli minime. Sînt ideile uzinei și uzina se bate pentru înfăptuirea lor.

LA GRUPUL INDUSTRIAL BORZEȘTI

Importante cantități de produse chimice la export

BACĂU (corespondentul „Scînteii", Gheorghe Baltă). Obținerea unor cantități tot mai mari de produse, cu aceleași instalații, constituie o preocupare de prim ordin pentru chimiștii de pe platforma industrială Borzești. Pînă acum, la multe instalații s-a depășit simțitor capacitatea proiectată inițial. Ca urmare, de la începutul anului și pînă acum, a fost realizată o producție suplimentară în valoare de peste 60 milioane lei. Aceasta a permis chimiștilor din Borzești să livreze beneficiarilor interni și externi, peste prevederile planului, cantități însemnate de produse. Au fost expediate la export, peste planul în zi, aproape 2 000 tone cauciuc sintetic, 1 300 sodă caustică, 1 000 tone policlorură de vinil, 1 000 tone fenol, 600 tone acetonă, însemnate cantități de hexacloran, clorură de aluminiu și alte produse. Printre țările importatoare se numără Austria, Anglia, U.R.S.S., R.F. a Germaniei, Spania, Italia.

„UN TEATRU LA ÎNĂLȚIMEA MOMENTULUI POLITIC PE CARE ÎL TRĂIM"

TEATRUL „C. I. NOTTARA" își va deschide porțile la 7 octombrie cînd va prezenta în premieră **„STANA"** de **Ion Agîrbiceanu**, scriitorul ardelean de la nașterea căruia s-au împlinit în această toamnă 80 de ani. Va urma : **„O, Memphis"**, colaj a două piese americane de puternică substanță și marcată atitudine social-politică. Teatrul pregătește, apoi, în cinstea aniversării republicii, premiera piesei lui **Al. T. Popescu „Bună noapte nechemată"**. Cum autorul „Hanului de la răscruce", al „Surorilor Boga" și al mai recentei „Omul care..." a terminat nu de mult o nouă piesă intitulată „Orașul viitorului", s-ar putea ca și această lucrare să vadă pentru prima oară lumina rampei tot aici, în teatrul pe care îl conduce.

Întîlnim, de asemenea, pe afișul acestei stagiuni **„A doua existență a lagărului de la Tattenberg"** de **Armand Gatti** și **„Cei șase în cauză"** de **R. Hossein** și **Fr. Dard**.

Ne-am adresat dramaturgului Horia Lovinescu, directorul teatrului „C. I. Nottara", solicitîndu-i să ne vorbească despre programul mai larg al teatrului.

★

— O caracterizare a repertoriului teatrului „C.I. Nottara", îndeosebi din perspectiva dimensiunii politice, ar fi deosebit de interesantă pentru cititorii noștri. Care este semnificația panoramei acestui gen de dramaturgie în stagiunea 1972-1973 la teatrul „Nottara" ?

— Aș vrea să precizez mai întîi că vedem în stagiunea care se apropie o etapă hotărîtoare pentru teatrul nostru. Dorim ca realizările ei să reprezinte un răspuns de substanță dat năzuințelor făcute artei în documentele de partid, o aplicare creatoare a prețioaselor lor îndrumări. Ne-am străduit — pe baza acumulărilor, pe baza experiențelor trecute, pozitive și negative — conștienți de rolul sporit pe care trebuie să îl aibă teatrele în influențarea și modelarea unei noi conștiințe, socialiste, să gîndim — într-o optică străină de criteriul comercial — un repertoriu solid, cu piese de greutate ; un repertoriu bogat, de o anume varietate, a cărui dominantă, ținînd seama de momentul politic prin care trecem, să fie — cum bine ați observat — cea politică.

Avem în perspectiva montării cîteva piese politice ale teatrului occidental. Spectacolul „O, Memphis" cuprinde bine cunoscuta piesă antirasistă a lui Albee — „Moartea lui Bessie Smith" — și „TV", o șarjă la ipocrizia, artificialitatea vieții unor anumite pături ale societății americane. Problemei populației de culoare din piesa lui Albee, „TV" îi adaugă o altă problemă-cheie a lumii americane contemporane : atitudinea față de războiul din Vietnam, unele din repercusiunile acestei conflagrații. „A doua existență a lagărului de la Tattenberg" de A. Gatti constituie o violentă denunțare a ororilor săvîrșite în lagărele de concentrare naziste. „Cei șase în cauză" aduce în atenție împlinări dramatice din timpul rezistenței franceze împotriva ocupației naziste.

Mult mai important mi se pare să mă refer la prezența scrierilor originale de teatru politic. Ca un omagiu adus celor care, prin lupta și chiar cu prețul vieții lor, au pus bazele societății românești de azi, vom prezenta publicului o piesă ce evocă un moment legat de lupta comuniștilor în ilegalitate — piesa lui Al. T. Popescu.

Sîntem profund interesați să prezentăm pe scena noastră alături de piese românești de cele mai diverse structuri, inspirate din actualitate, din realitățile sociale și dimensiunile spirituale ale societății noastre — un număr mai mare de piese românești cu adevărat și prin excelență politice.

Aș vrea să mă explic în această privință. Cred că atunci cînd ne referim la producția noastră literară noi sîntem tentați să aplicăm uneori cam superficial această caracterizare. Sigur, politicul este inclus în orice piesă realistă actuală, în orice piesă de atitudine socială. Cred însă că trebuie să tindem spre o artă cu un caracter politic și mai pronunțat. Trecem printr-un moment în care arta trebuie să acorde politicului o inedită importanță, sporindu-și prin aceasta forța de instrument în formarea conștiințelor socialiste.

Secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, atrăgea atenția la Conferința Națională și, mai recent, cu prilejul vizitelor de lucru prin țară, asupra excepționalei importanțe, sociale și naționale, a realizării sarcinilor economice din această perioadă. Momentul de fierbere creatoare, de transformări hotărîtoare pentru destinul țării în viitorii ani trebuie să-și găsească în artă mai mult decît o reflectare. Arta este chemată să acționeze asupra gîndirii și mentalității oamenilor devenind un din ce în ce mai eficace instrument al formării și mobilizării lor. În acest cadru, desigur, politicul trebuie să fie prezent în întreaga creație, dar arta cu adevărat esențialmente politică trebuie să pună probleme adînci și grave, de amploare, ale societății, să ridice politicul la semnificația, la dimensiunea istoricului, să abordeze idei și aspecte ce influențează destinul colectivității noastre umane. Recunosc, desigur, necesitatea și importanța pieselor cu substrat social și etic, dar numesc piesa politică în primul rînd piesa care face din politic însăși substanța operei artistice. Avem un bun exemplu în acest sens în „Puterea și Adevărul". Cu alît mai mult avem dreptul să nu considerăm drept piese cu adevărat politice o serie de lucrări care au doar pretenția, dar nu reușesc să ridice faptul divers la importanța politică, sau piesele care au o tentă aluzivă — străină de o atitudine limpede, deschisă, străină de un spirit cu adevărat militant.

Pe linia delimitărilor mai sus făcute, teatrul nostru lucrează cu Fănuș Neagu, Teodor Mazilu, Leonida Teodorescu, Mihai Georgescu pentru obținerea unor piese de interes în contemporaneitate — și, așa cum este normal, în măsura în care aceștia vor fi lucrări bune, ele vor lua locul unora dintre cele deja programate.

Pînă în prezent credem că vom mai monta la „Nottara" „Hamlet" și „Trei surori" — în tratări regizorale care să le apropie de sensibilitatea, de interesul spectatorilor de azi — și probabil o piesă bulgărească, „Roșu și brun". Ceea ce e cert, inițiativele, căile vor fi, vor urmări să confere programului nostru artistic un plus de greutate, de ecou în spectator.

— Cum își propune teatrul „C.I. Nottara" să lărgească sfera influenței sale culturale, cum va marca el o apropiere și mai strînsă de public — de cel tînăr îndeosebi ?

— O îndrumare primită zilele acestea din partea forurilor superioare vine în întîmpinarea unor intenții ale noastre mai vechi. Este vorba despre faptul că teatrul nostru, alături de celelalte teatre din București, va susține două spectacole pe lună la casele de cultură din București și la căminele culturale din jurul Capitalei (realizîndu-se astfel o staționare permanentă a teatrelor în aceste așezăminte de cultură). Apoi — despre faptul că vom include în planul nostru de lucru — ca o expresie a eforturi general de intensificare a activității spirituale — încă un matineu, în cursul săptămînii.

Și, în sfîrșit, aș vrea să menționez cea mai interesantă, cred, dintre inițiativele la care vom contribui : susținerea între 1 noiembrie și 1 februarie a unei stagiuni pentru școlari (cu spectacole programate simbăta sau duminica, după amiază, vizionate pe bază de abonamente). În aceste zile, propunerile teatrelor sînt discutate la inspectoratele școlare. Teatrul nostru își va da concursul la activitatea artistică a Liceului „Mihai Viteazu" și a fabricii de confecții și tricotaje „București" (sprijinind mișcarea artistică de amatori, organizînd concursi de prieteni ai teatrului etc). Intenționăm să intensificăm relațiile noastre de colaborare și prietenie cu întreprinderile și instituțiile Capitalei — organizînd întîlniri și discuții în legătură cu spectacolele, cu specificul muncii artistice, cu universul sufletesc și preferințele spectatorilor.

Convorbire realizată de
Natalia STANCU

Interviu cu Horia LOVINESCU
directorul teatrului „C. I. Nottara"

REALISMUL ARTEI — EXPRESIE A DIALECTICII VIEȚII

puncte de vedere

Modul în care diferitele epoci literare au gîndit problemele cele mai intime ale artei reprezintă amprenta de nesters, trăsătura lor particulară, în marea nesfîrșită a timpului. Așa cum se întîmplă în toate întreprinderile umane, demersul artistic urmează, căi singulare și-și stabilește scopuri în funcție de criterii mobile, determinate istoric, corespunzător întregului cadru de viață al omului. Arta este un fenomen de imanență, ea trăiește în limite previzibile și este apoi rechemată la viață, în funcție de interesul specific al epocilor care vin. Cine se mai gîndea la sfîrșitul secolului al XIX-lea la opera atît de puțin notorie a lui Büchner ? Pentru ca secolul al XX-lea să cunoască resurecția ei, într-o splendoare artistică ulmitoare, cu o mare forță a apelurilor sociale și politice, care păruseră stinse pentru totdeauna !

Marea șansă a artei este de a-și găsi locul în lume ca element durabil al vieții oamenilor. Pentru aceasta e nevoie de sensibilitate față de adevăr și față de expresia lui artistică. Adevărul științific poate fi sec sau chiar inuman, cum este, de pildă, adevărul morții. **Orice intră însă în perimetrul artei devine o formă de viață și am putut constata în literatura ultimului secol că preocuparea artistică a putut fi considerată ca o mare soluție existențială, atunci cînd multe altele se dovedeau caduce. Arta înseamnă angajare, participare la viață, iată o poziție** care cu greu mai poate fi pusă la îndoială. Artistul este un om al veacului, al timpului său istoric, este un militant, o ființă lucidă și doritoare de bine.

S-a spus de multe ori, și toată lumea a fost de acord, că arta erei socialiste este în mod necesar o artă realistă, înțelegîndu-se prin aceasta că ea respectă adevărul vieții oamenilor și are ca sursă teritoriul palpabil al existenței sociale. Sînt adevăruri esențiale, cu care nimeni nu poate intra în contradicție, decît din dorința de a epata. Dificultățile abia de aici încep, mai ales ținînd seama de extensia și profunzimea acestei realități. Omul și-a elaborat însă instrumente de investigație specifice. Artistul intuitiv este condamnat să rămînă la periferia lumii, în zona fenomenală, cantonat în aparențe înșelătoare.

În ce termeni trebuie gîndită lumea ? Care sînt principalele motive artistice care o definesc ? Iată două întrebări fundamentale pentru un scriitor care se vrea actual. Ele vor influența structura artei lui, transparența mesajului său. Dacă efortul uman ar fi fără sens, iar discursul inteligibil, dacă universul nu poate fi raționalizat, romanele și piesele lui Becket sînt expresia acestei lumi a lui Nihil. Dacă însă demnitatea celor mulți, fraternitatea, solidaritatea în acțiune, voința de a construi o lume a dreptății pot justifica viața și chiar moartea, atunci una din expresiile omului actual o constituie, de pildă, opera lui Malraux, cu figurile de comuniști din romanele sale. Într-o asemenea viziune expresia artistică rezidă, firește, nu în monologul nesfîrșit, greu inteligibil, de o incoerență semnificativă, ci în construcția rațională a operei și în sensurile sale lipsite de echivoc, capabile să redea voința de construcție, încrederea față de resorturile bine studiate ale societății și omului integrat în națiunea sa, în identitatea de idei și de interese cu tovarășii săi, cititorii în comunicarea articulată, intelectuală.

Această opinie reprezintă calea realismului într-o literatură tînără ca a noastră. Ea constă în încrederea față de substanța rațională a lumii în care trăim, în acceptarea existenței unui sens socialist al vieții, ca postulat fundamental. Desigur, lucrurile nu devin acum mai simple. Poate societatea noastră să susțină asemenea adevăruri ? Da, răspunsul nostru este cît se poate de ferm. Problema realismului nu este atît o problemă artistică, ci una socială. Socialismul oferă omului temeiuri pentru încrederea în lume, în coerența ei adîncă. Nu este bine, și partidul nostru nu acceptă asemenea practici, nu este drept și adevărat să falsifici realitatea, în numele unui principiu. Documentele de partid au descris cel mai realist situația socială și politică a țării noastre și au supus atenției unele probleme pe care, poate, unii dintre noi le-au eludat. Trecătoarele dificultăți întîmpinate uneori nu trebuie să ne facă să uităm drumul mare pe care mergem și perspectiva istorică. Este o datorie față de adevărul vieții să cunoaștem și să înfățișăm acest drum cutezător, realitățile lui generoase, faptele lui, nenumărate, pline semnificative. Dar fiind mereu preocupați de a aduce în literatură împlinirile sociale, umane, este de la sine înțeles că neatenția față de problemele spinoase ale vieții nu poate ajuta pe nimeni și, în orice caz, nu se poate chema realism. Tovarășul Nicolae Ceaușescu se referea recent, într-un discurs, la faptul că în Petroșani nu se face pîine bună pentru oamenii muncii. Da, acesta este realismul unui mare om politic : a privi în față adevărul ,oriunde l-ai afla. Nu văd de ce un scriitor comunist român, atent în primul rînd la drumul ascendent al țării, nu ar atinge și asemenea subiecte în cărțile lui, de ce nu s-ar simți atît de responsabil față de destinul nostru comun încît să critice pe acela care nu fac totul ca să meargă treburile bine. Socialismul n-ar pierde din asta, ci dimpotrivă ! Mai ales că viața a probat că a spune adevărul înseamnă singura cale de a rezolva problemele. Iată, la o decadă de la vizita de lucru a tovarășului Ceaușescu, indicațiile devin față și carențele se curmă.

A fi realist înseamnă să afirmi caracterul inexorabil al destinului nostru comunist. **Realitatea fundamentală a țării noastre este socialistă și locul ei în literatură trebuie să fie preponderent.**

Aurel Dragoș MUNTEANU

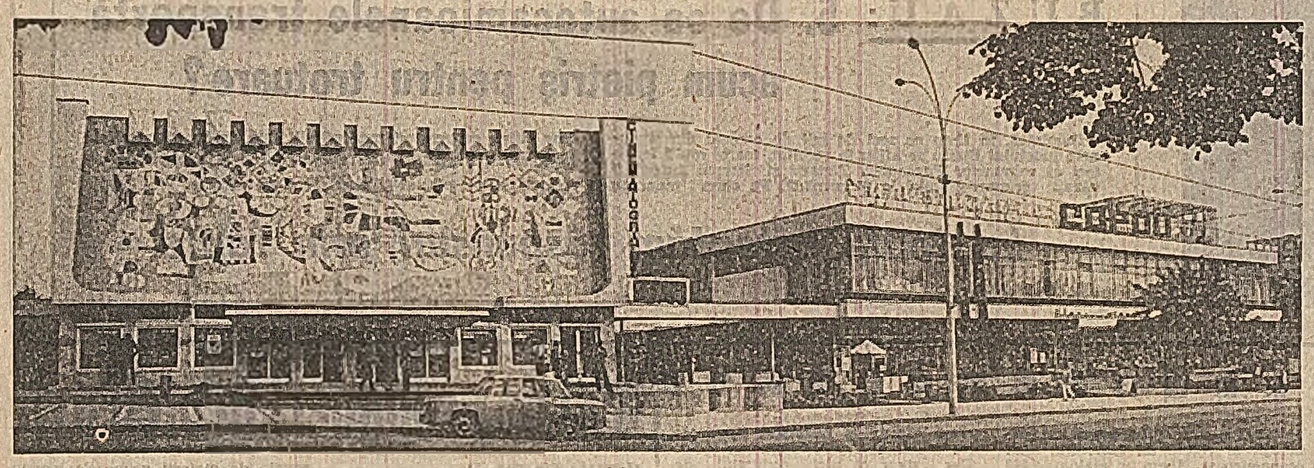

Într-o perfectă armonie — frumosul și utilul : cinematograful și supermagazinul Copou din Iași — Foto : S. Cristian

cinema

- Un candidat la președinție : PATRIA — 9 ; 11,30 ; 14 ; 16,30 ; 19 ; 21,15.
- Tora ! Tora ! Tora ! : FLAMURA — 9 ; 12,30 ; 16 ; 19,30, EXCELSIOR — 9 ; 12,30 ; 16 ; 19,30, GLORIA — 9,15 ; 12,30 ; 16,15 ; 19,30.
- Viața de familie : CAPITOL — 9,30 ; 11,45 ; 14 ; 16,15.
- Gala filmului chinezesc : Fata cu părul cărunt — CAPITOL — 20.
- Un adevăr pe jumătate : LUMINA — 9 ; 11,30 ; 14,15 ; 17 ; 20.
- Programele desene animate pentru copii — 10, Pero și prietenii săi — 11,30 ; 14 ; 16 ; 18 ; 20 : DOINA.
- Bambi : SCALA — 9 ; 11 ; 13 ; 15 ; 17 ; 19 ; 21.
- Lumea animalelor : TIMPURI NOI — 9,30 — 20,15 în continuare.
- Aventurile unei prințese germane la curtea Regelui Soare : SALA PALATULUI — 17,15 (seria de bilete — 4215) ; 20,15 (seria de bilete — 4245), LUCEAFĂRUL — 8,45 ; 11,15 ; 13,30 ; 16 ; 18,30 ; 21, BUCUREȘTI — 8,45 ; 11 ; 13,30 ; 16,15 ; 18,45 ; 21.
- Sfînta Tereza și diavolii : CENTRAL — 9,15 ; 11,30 ; 13,45 ; 16 ; 18,15 ; 20,30, GIULEȘTI — 15,30 ; 18 ; 20,30, AURORA — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 15,45 ; 18 ; 20,15.
- Mania grandorii : FESTIVAL — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16 ; 18,15 ; 20,30, FEROVIAR — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 15,45 ; 18,15 ; 20,30, MELODIA — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16 ; 18,30 ; 20,45, MODERN — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16 ; 18,15 ; 20,30.
- Fata care vinde flori : VICTORIA — 9,30 ; 12,15 ; 15 ; 17,45 ; 20,30.
- Mesagerul : FAVORIT — 9,15 ; 11,30 ; 13,45 ; 16 ; 18,15 ; 20,30.
- Surcouf, tigrul celor 7 mări — 10 ; 12 ; 14 ; 16 ; 18,15. Am întîlnit țigani fericiți — 20,30 : CINEMATECA (sala Union).
- Felix și Otilia : LIRA — 15,30 ; 18.
- Binecuvîntați animalele și copiii : BUZEȘTI — 15,30 ; 18 ; 20,15.
- Dacă e marți, e Belgia : GRIVIȚA — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 15,45 ; 18,15 ; 20,30, MOȘILOR — 15,30 ; 17,45 ; 20.
- Lupul negru : FERENTARI — 13,30 ; 17,45 ; 20.
- Balada lui Cable Hogue : DACIA — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16 ; 18,15 ; 20,30, DRUMUL SĂRII — 15,30 ; 17,45 ; 20.
- Pescărușul : PACEA — 16 ; 18 ; 20.
- Crețeii : BUCEGI — 15,45 ; 18 ; 20,15, MIORIȚA — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 15,45 ; 18 ; 20,30.
- Cornul de capră : ARTA — 15,30 ; 18 ; 20,15.
- Nevăzut, necunoscut : UNIREA — 13,30 ; 16 ; 20,15.
- Ferma din Arizona : COTROCENI — 15,30 ; 18, POPULAR — 12,30 ; 15,30 ; 18.
- Călărașii : FLOREASCA — 15,30 ; 16 ; 20,30, TOMIS — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 15,45 ; 18 ; 20,15.
- 20.000 de leghe sub mări : CRINGAȘI — 15,30 ; 18 ; 20,30.
- Aventuri la Marea Neagră : RAHOVA — 15,30 ; 18.
- Procesul unei stele : VOLGA — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 15,45 ; 18,15 ; 20,30.
- Mărturisirile unui comisar de poliție făcute procurorului republicii : VITORUL — 15,45 ; 18 ; 20,15.
- Gentlemenii norocului : COSMOS — 15,30 ; 17,45 ; 20.
- Jocul de-a moartea : MUNCA — 15,30 ; 18 ; 20,15.
- Naufragiați în spațiu : FLACĂRA — 15,30 ; 18.
- Fuga după liniște : PROGRESUL — 15,30 ; 18 ; 20,15.
- Provincialii : VITAN — 15,30 ; 18 ; 20,15.
- Satul meu, patria mea : LAROMET — 15,30 ; 17,30 ; 19,30.

teatre

- Teatrul satiric muzical „C.Tănase" (sala Savoy) : Revista are cuvîntul — 19,30.
- Teatrul de revistă și comedie „Ion Vasilescu" : Siciliana — 19,30.

Ion MICLEA :

„MÜNCHEN"

O editură relativ tînără (Editura pentru turism), care își caută încă un nume și o emblemă, ne oferă de la o vreme aprecierii ce se impun atenției iubitorului cărții de artă, de drumeție. Beneficiînd de tradiția editurii „Meridiane", noua editură a ținut să fie prezentă în această toamnă a flăcării olimpice cu o carte de fotografii artistice dedicată orașului — arenă a tinereții, a păcii și ardorii sportive.

Autorul nu a urmărit numai o introducere, o ghidare în peisajul orașului investigat, ci, la tot pasul, ne împărtășește ceva din propria sa stare afectivă.

Printre colonade, fațade, grupuri statuare și finîni, retina sensibilă a aparatului de fotografiat reține un München detașat de zgomotul, de febrilitatea diurnă a unui mare centru comercial și industrial. Ceea ce se impune este fața meditativă a orașului, luminosul său zîmbet, interiorizata sa retrospecție.

O secțiune restrînsă pare a fi dedicată unor instantanee menite să pună în lumină ceva din contrastanta forfotă umană a metropolei. Prezența chipului uman este la fel de interesantă — pare a spune artistul — atît în neclintirea statuii, atît în licărul de culoare al vechilor meșteri, cît și în existența diurnă a orașului, oraș în care ca și odinioară ni se arată profiluri joviale, măști interiorizate, expresivitatea mozaicată a pietonului, a cintărețului la ghitară, a turistului surprins șezînd pe treptele de marmură ale cutărui sau cutărui edificiu. Apoi, nu putem trece cu vederea, ca o componentă distinctă a personalității artistului, alături de confesiunea filozofică, alături de extazul liric, simțul pronunțat al ironiei, alternanța voită a mărturisirii grave cu gluma spumoasă sau tonul sarcastic.

Fiindcă un oraș complex, de configurația Münchenului, cu atîtea frumuseți, dar și cu atîtea contraste, nu se putea derula pe sub ochii artistului fără ca acesta să-și pună în valoare, o dată cu cunoscuta-i receptivitate, o umbră de malițioztate.

Datorită imaginii de o aleasă calitate artistică și cu multă acuratețe selectată, cît și datorită textului semnat de poetul Toma George Maiorescu, cartea constituie deopotrivă o strălucitoare stăruință de mărturii ale unei călătorii trăite anterior pentru noi, cititorii, și în reparcurgerea căreia, fie numai și prin răsfoirea cărții, avem prilejul să trăim o călătorie în timp, petrecută revelator sub semnul unui act de cultură.

Mihai NEGULESCU

*) Album de artă, Editura pentru turism, 1972.

Carnet plastic

tv

Programul 1

9,00 Deschiderea emisiunii. Telex.
9,03 Moment folcloric.
9,15 Film documentar. Sturionii se pescuiesc pe furtună. Scenariul și regia Ion Ilostan.
9,25 O viață pentru o idee : Nansen (II)
10,00 Curs de limba rusă. Lecția a 25-a.
10,30 Telecinemateca pentru tineret. Istoria unei capodopere „Parisul care doarme"
12,00 Reportajul săptămînii „Trepte pe Cîmpul Frumos".
12,20 Telejurnal.
15,30 Deschiderea emisiunii de după-amiază. Fotbal : F.C. Argeș — Arris Bonaweg (Luxemburg) — meci retur în „Cupa campionilor europeni". Transmisiune directă de la Pitești.
17,15 Publicitate.
17,30 Curs de limba germană. Lecția a 29-a
18,00 Moment folcloric cu Ion Cristea și Emil Gavriș.
18,10 Caleidoscop cultural-artistic.

Programul 2

16,45 Tragerea pronoexpres.
16,50 Timp și anotimp în agricultură.
19,20 1001 de seri.
19,30 Telejurnal. ● În cinstea aniversării republicii — cronica marii întreceri.
20,00 Telecobiectiv.
20,20 Telecinemateca : „Al 41-lea". Ecranizare după povestirea lui B. Lavrenev. Regia Grigori Ciuhrai. Imaginea Serghei Urusevski. Cu : Izolda Izvițkaia și Oleg Strijenov.
22,10 Ipostaze coregrafice pe muzică de : Gounod, Massenet, Ceaikovski, Prokofiev, Délibes.
22,30 24 de ore.

Programul 3

20,00 România în lume.
20,30 Cîntece și jocuri populare sucevene.
21,00 Agenda.
21,10 Arta plastică.
21,25 Oaspeți în studiourile noastre : artiștii Teatrului de estradă din Deva. Soliști : Lidia Bîrcă, Nina Sorolu, Cornel Negrescu, orchestra și ansamblul de balet ale teatrului.
21,40 Roman foileton : „Rațiune și sensibilitate" (reluarea episodului IV — „Rezolvarea").

Ședință omagială consacrată lui Avram Iancu

Secția de științe istorice a Academiei Republicii Socialiste România a organizat marți o ședință omagială consacrată împlinirii a 100 de ani de la moartea lui Avram Iancu.

Au luat parte acad. Miron Nicolescu, președintele Academiei, personalități ale vieții noastre științifice, cadre didactice universitare, cercetători.

În cadrul ședinței, prof. univ. Ștefan Pascu, membru corespondent al Academiei, a evocat personalitatea lui Avram Iancu, revoluționar și patriot român, înflăcărat luptător pentru înfăptuirea idealurilor revoluției de la 1848, pentru dreptate și libertate națională.

(Agerpres)

PROPAGANDA în slujba îndeplinirii obiectivelor Conferinței Naționale

(Urmare din pag. I)

de a sădi convingeri, de a pune în valoare și a amplifica energiile și forța de creație ale oamenilor, de a-i stimula să se angajeze cu întreaga capacitate în activitatea constructivă.

Așa cum se știe, obiectivul major care concentrează în prezent toate energiile este realizarea cincinalului înainte de termen. Aceasta presupune o largă mobilizare a rezervelor producției, ridicarea întregii activități economice la un nivel mai înalt, ceea ce, desigur, este posibil numai printr-o intensă angajare conștientă, printr-o însuflețită participare și înțelegere politică a importanței acestei acțiuni — și, totodată, printr-o mai bună înarmare a tuturor celor ce muncesc, cu cunoștințe economice. În acest context apare nefondată orientarea unor organizații de partid care au redus ponderea cursurilor cu profil economic, motivînd aceasta prin dorința de a evita alunecarea spre tehnicism și profesionalizare în propaganda de partid. Trebuie clar înțeles că, în concepția partidului nostru, învățămîntul economic nu are nimic comun cu tehnicismul, fiind un învățămînt prin excelență politic, ce urmărește să facă mai bine cunoscute esența politicii economice a partidului și, în același timp, modalitățile concrete de a o transpune în practică. Cursurile economice constituie un cadru excelent pentru dezbaterea aprofundată a unor asemenea sarcini esențiale puse de Conferința Națională, cum sînt : orientarea producției numai spre ceea ce este util economiei naționale, sporirea eficienței și a rentabilității, reducerea cheltuielilor materiale, valorificarea superioară a materiilor prime și materialelor, creșterea mai accentuată a productivității muncii — pentru conturarea celor mai bune căi de soluționare a acestor sarcini la fiecare loc de muncă ; ca atare, este firesc ca aceste cursuri să capete o pondere importantă în cadrul formelor de studiu organizate în întreprinderi, centrale, înființîndu-se noi cursuri acolo unde există condițiile necesare, unde nu nu funcționat anul trecut decît cercuri de conferințe etc. Alături de problematica politică și economică, problematica etică trezește un viu interes, formînd, și în noul an, obiect de studiu în numeroase cursuri. Un îndrumar extrem de prețios pentru aceste cursuri îl constituie proiectul Normelor vieții și muncii comuniștilor, ale eticii și echității socialiste, adoptat de Conferința Națională și care, după dezbaterea lui publică și aprobarea de către viitorul congres al partidului, urmează să devină parte integrantă a statutului și programului partidului. Ceea ce se cere învățămîntului este să nu se limiteze la discuții principiale, abstracte, despre aceste norme, ci să militeze pentru ca ele să devină o călăuză a fiecărui comunist, ca și a celorlalți oameni ai muncii, să se întruchipeze în însăși viața și activitatea lor de zi cu zi în producție, în societate, în familie. Iar în această privință, experiența arată că esențial este ca dezbaterilor să li se imprime un caracter concret, făcîndu-se referiri la viața, activitatea, preocupările fiecărui colectiv. Nu este de conceput, de pildă, ca într-un colectiv în care mai au loc cazuri de indisciplină, manifestări de parazitism, abateri de la normele moralei socialiste, dezbaterile în învățămîntul de partid să facă abstracție de aceste manifestări. Înalta combativitate a propagandei împotriva oricăror mentalități și comportări străine eticii socialiste sau ideologiei noastre este o condiție esențială pentru creșterea contribuției ei la educarea revoluționară a celor ce muncesc.

În ansamblul formelor de studiu ce se organizează, de o mai mare atenție trebuie să se bucure din partea organelor și organizațiilor de partid cursurile de materialism științific, mai ales la sate.

Fondul bogat de idei al propagandei de partid poate fi pus pe deplin în valoare printr-o metodică adecvată, apt să stimuleze gîndirea politică a oamenilor, să dezvolte capacitatea lor de a analiza și interpreta realitatea economico-socială. Preocupările pentru perfecționarea metodicii sînt cu atît mai necesare cu cît și anul trecut au existat nu puține deficiențe în acest domeniu. Avem în vedere, de pildă, tendința de uniformizare care s-a manifestat în unele locuri, de orientare a activității propagandistice cu precădere spre lecții, spre expuneri. Unii propagandiști se deprinseseră să vorbească numai ei, ignorînd auditoriul. Este timpul ca asemenea monologuri, care încurajează pasivitatea, să își lase locul dezbaterilor, schimbului viu de idei în ambele sensuri, de la propagandist la cursanți și de la cursanți la propagandist, în spiritul democratic ce caracterizează întreaga activitate a partidului nostru. Dezbaterea colectivă, cu participarea vie a tuturor cursanților, trebuie să devină forma de bază, principala modalitate de desfășurare a învățămîntului de partid.

Alături de dezbateri, mult apreciate de cursanți sînt răspunsurile la întrebări, menite să le clarifice neînțelegerile, tot ceea ce nu a fost pe deplin înțeles. Avantajele lor pot fi din plin fructificate numai dacă între propagandiști și cursanți se dezvoltă un dialog liber, direct, despovărat de orice șabloane sau răspunsuri stereotipe. Pregătirea cursanților, munca lor în intervalul dintre dezbateri presupun, desigur, și un susținut efort de studiu individual, trebuie să fie sistematic sprijinite prin consultații, recomandări bibliografice etc.

Este un adevăr elementar că buna desfășurare a studiului depinde în mod hotărîtor de propagandiști, de competența și priceperea lor. Cu toate acestea, nu sînt rare cazurile cînd se constată că această sarcină de răspundere a fost încredințată unor oameni slab pregătiți. Acum, la începutul unui nou an de studiu, este într-adevăr momentul ca selecționarea propagandiștilor să formeze obiectul unei atenții speciale din partea organelor de partid. Pentru, cadrele de partid și în primul rînd pentru secretarii și membrii birourilor comitetelor județene, municipale și orășenești, membrii organelor alese din întreprinderi, instituții și de la sate, conducătorii unităților economice și social-educative este o îndatorire de onoare să ia parte nemijlocită la activitatea propagandistică.

Activitatea ideologico-propagandistică a dobîndit un puternic suport prin organizarea, începînd de anul trecut, a cabinetelor de științe sociale în întreprinderi, școli, comune. Noul an de studiu va trebui să marcheze generalizarea experienței valoroase care a început să se închege, îmbogățirea fondului documentar cu materiale noi, în primul rînd în sprijinul însușirii documentelor Conferinței Naționale, încît aceste cabinete să se poată manifesta ca organisme vii, instrumente active de propagare a ideologiei și politicii partidului, centre de atracție pentru propagandiști și cursanți.

A ridica învățămîntul de partid la un nivel superior, a-i imprima sufiul creator, caracterul militant propriu întregii activități a partidului, a face din el un puternic instrument al activității politice a maselor — iată o sarcină centrală pentru a cărei îndeplinire organele și organizațiile de partid sînt chemate să nu-și precupețească eforturile.

OMUL FAȚĂ ÎN FAȚĂ CU EL ÎNSUȘI...

NE SCRIU CITITORII DESPRE:

PROIECTUL DE NORME ALE VIEȚII ȘI MUNCII COMUNIȘTILOR, ALE ETICII ȘI ECHITĂȚII SOCIALISTE

Comunistul — nu numai exemplu înaintat, ci și luptător pentru nou

Am citit proiectul de norme cu multă atenție. El reprezintă într-adevăr o sinteză a principalelor norme care se desprind din viața și munca comuniștilor, principalele imperative ale eticii și echității socialiste. De exemplu, unul dintre articolele sale prevede : „Munca este o datorie fundamentală, de onoare, a fiecărui membru al Partidului Comunist Român, a tineretului comunist. De aceea, ei trebuie să fie un exemplu de dăruire și pasiune în muncă, în-activitatea creatoare, pentru făurirea valorilor materiale și spirituale ale societății".

Și așa este. Uzina noastră s-a dezvoltat mult în ultimii ani, a devenit o adevărată citadelă a industriei construcțiilor de mașini ; practic, ultimii 10 ani au însemnat ridicarea — alături de capacitățile de producție existente — a unei noi uzine cu utilaje și agregate de cea mai înaltă tehnicitate. Rezultatul : o producție de aproape 300 000 autocamioane, care pot fi întîlnite în țară sau peste hotare. Toate aceste realizări le-am obținut, firește, printr-o muncă susținută, prin efortul și dăruirea întregului colectiv. În fruntea fiecărei bătălii s-au situat, de fiecare dată, comuniștii. Maistrul Nicolae Comănici, Erou al Muncii Socialiste — are la activul său nu mai puțin de 100 inovații — numele lui Ion Gal sau Eugen Timar le întîlnești frecvent în „cronicile" de întrecere. Fie că e vorba de simpla îndeplinire a sarcinilor de serviciu, crearea unui dispozitiv sau de o nouă tehnologie de fabricație sau, pur și simplu, de o acțiune de economisire a metalului. Și ca ei sînt mulți alții.

Numele fruntașilor în producție este cunoscut și cinstit, exemplul lor este urmat, sfatul lor este oricînd binevenit și ascultat. Uneori constatăm însă cu surprindere că în direcția popularizării exemplului comunist înaintat se face prea puțin sau nimic. De aceea, cred că înscrierea în proiectul de Norme ale vieții și muncii comuniștilor, ale eticii și echității socialiste a încă unui paragraf privind popularizarea prin toate mijloacele a faptelor exemplare, a oamenilor înaintați al zilelor noastre — ar fi binevenită, ar întregi cadrul normelor noastre etice. Comunistul trebuie să fie un exemplu înaintat, dar și un luptător pentru generalizarea exemplului înaintat.

Carol NAGY
mecanic, Erou al Muncii Socialiste, Uzina de autocamioane — Brașov

Nici o concesie față de tendințele individualiste!

În condițiile societății noastre nu poți vorbi despre muncă, despre afirmarea profesională a oamenilor fără a vorbi — în același timp — despre spiritul de colaborare și întrajutorare în muncă, despre solidaritate. Pentru că ele caracterizează viața noastră, munca noastră.

Încălcarea acestui principiu prejudiciază și pe vinovat și societatea. Iată un caz petrecut la noi în brigadă, de exemplu. La un moment dat, unul dintre lăcătuși — mizînd pe faptul că lucra în acord global — a început să tragă chiulul; mai mult stia decît lucra. Ceilalți au încercat să-l ajute. Nu cum vedea el însă — trecîndu-i cu vederea — ci arătîndu-i greșeala, criticîndu-l. O dată, de două ori. După care au venit la mine și mi-au spus. Trebuia să intervin ; era inechitabil ca ceilalți să muncească iar el să stea și la plată să primească același salariu egal. În plus, secția vecină nu-și putea desfășura activitatea în bune condiții, fără cantitatea întreagă a pieselor ce se prelucrau aici, cantitate ce nu se putea realiza în astfel de condiții. L-am observat pe lăcătușul în cauză cîteva zile, m-am convins că lucrurile așa stau, cum mi s-a spus ; l-am chemat și l-am sfătuit să se îndrepte. A refuzat. De aceea, l-am normat separat. Cîștigul urma să fie acum direct proporțional cu realizările. Din lene, din lașitate, el a preferat să plece din întreprindere, în loc să se îndrepte...

Mă veți întreba, poate, ce am cîștigat. Dacă nu totul, am cîștigat totuși esențialul : am spus un nu categoric tendințelor individualiste de a munci cît mai puțin și de a cere de la societate — deci de la noi, ceilalți — cît mai mult ; am păstrat neîntinat principiul echității. Noii lui tovarăși de muncă vor face — sîntem siguri — restul, îl vor îndrepta.

Uneori am stat și m-am gîndit : pe ce a mizat totuși el, plecînd de la noi ? Și-mi răspund : poate pe faptul că va da de un alt șef de brigadă, mai puțin ferm, de tovarăși de muncă mai îngăduitori. De aceea, eu fac propunerea ca în proiect să fie înscrisă, alături de prevederile existente în acest sens, și obligativitatea ca toți factorii de conducere să stimuleze, prin toate mijloacele, spiritul de echitate, de întrajutorare în muncă, stima și respectul reciproc.

Iosif PIRVOIU
șudor, șef de brigadă — Uzina de mașini electrice — București

Și în educație, vorba să fie însoțită de faptă

Gîndurile pe care le așternem aici mi-au fost stîrnite de meditația asupra prevederilor cuprinse în proiectul de Norme ale vieții și muncii comuniștilor, ale eticii și echității socialiste. Aud adesea în jurul meu, la radio, la televiziune îndemnul de a educa pe tineri prin și pentru muncă. Nu-i rău spus, dar mi se pare că tatăl meu a procedat mai practic. N-a spus „hai să te educ eu în muncă", ci pur și simplu m-a luat de mînă, m-a adus în uzină. Colectivul, și în special maiștrii Ion Dumitrescu și Gheorghe Manoilu, a făcut restul. Dar tot așa, fără prea multe vorbe.

Acum, în secție ne pregătim să sărbătorim sapa cu rola cu numărul 1 milion. Am început producerea lor prin 1930 ; nu erau rele, dar nici vorbă să reprezinte ceea ce sînt azi : adică produse cerute pe o bună parte a globului. Nu s-au perfecționat singure, ci le-au perfecționat oamenii. Nu cu vorbe, ci cu fapte. Strungarii Vasile Matei și Nicolae Savu, de exemplu, au învățat multe lucruri — activitatea fiecăruia : **țăran cooperator sau funcționar, șef de serviciu, inginer sau director etc. Răspunderea pentru respectarea acestor imperative — coordonate comune, caracteristice ființei noastre sociale — este însă cu atît mai mare atunci cînd funcția încredințată de societate este o funcție de control. Prejudiciile** pe care le-au adus cei patru inspectori abuzivi depășesc cu mult sfera valorii obiectelor sustrase ; faptele lor lovesc în respectul cu care oamenii muncii îi înconjoară pe cei cărora li s-a încredințat răspunderea de a veghea în felul în care este gospodărit banul public, avutul obștesc, în munca imensei majorități a organelor noastre de inspecție și control, care își desfășoară activitatea sub semnul înaltei responsabilități comuniste, al cinstei, obiectivității și intransigenței. Fapt de care organele în drept vor trebui să țină seamă în sancționarea celor trei vinovați ! Dincolo de faptele descrise — se ridică însă cîteva întrebări ; întrebări asupra cărora insistăm în mod deosebit : **cum se nasc, din ce se „hrănesc" unele mentalități înapoiate, de genul celor de mai sus ?**

Primul răspuns e simplu : din dorința de înavuțire, din credința — falsă — pe care o capătă cu timpul unii : exercitîndu-și funcția în numele obștei, încep să se considere ei înșiși obștea. Spre deosebire însă de majoritatea care se confundă cu obștea în interesul ei, inspectorii în cauză s-au confundat cu obștea în propriul lor interes. Au considerat că, măcar o părticică din bunurile acesteia li s-ar cuveni lor, așa, de pomană. Așa — ipso facto — **fără să plătească nimănui nimic.** Cel de-al doilea răspuns este ceva mai complex. Ce-l poate determina pe cel controlați să facă asemenea „cadouri" unor inspectori ? Teama de eventualele neregulî ? Teama de șicană a inspectorului „șover" ? Amabilitatea prost înțeleasă față de „oaspetele" inspector, „amabilitate" plătită din buzunarul statului ? !

Dezvăluirea mentalităților amatorilor de plocoane, trageroa lor la răspundere în fața colectivelor de muncă din care fac parte, aspra dar meritata replică a adevărului și a legii — toate sînt de natură să taie cheful nu numai vinovaților, ci și tuturor altor pofticioși de profituri personale ilicite. Exemplul care urmează vine să întărească aceste afirmații — deși cele nu mai au nevoie de nici un fel de demonstrație. Întreprinderea de sticlă Tomești, județul Timiș.

...Cabinetul directorului. Contabilul-șef îi înmînează directorului o listă.

— Ce e cu asta ? (Pe listă — numele unor obiecte pe care le produce fabrica, valori de ordinul zecilor...).

Contabilul-șef răspunde :

— Mi-a dat-o tovarășul inspector, i-ar trebui...

— Spuneți-i tovarășului inspector că asta e fabrica statului, nu a lui tata și că nu dăm nimic.

Mai înainte de a vedea ce s-a întîmplat în continuare, să facem două precizări : 1) **Inspectorul abuziv era același Ioan Jitea, de care a fost vorba și mai sus.** 2) **Faptele s-au petrecut înaintea întîmplării de la Cluj.**

Și acum să reluăm firul de unde l-am lăsat : refuzat, Ioan Jitea a plecat de la fabrica din Tomești așa cum a venit — fără nici un „cadou". Atitudinea justă și hotărîtă a directorului putea totuși să-l îmbogățească cu ceva : să-l determine să se îndrepte. Din ea, Ioan Jitea nu a vrut însă să înțeleagă nimic. Dimpotrivă. Văzînd că directorul — în mod greșit — nu a sesizat conducerea centrală, că nu se ia nici o măsură împotriva sa, I. J. a început să-i șicaneze pe cei din Tomești. De-abia atunci directorul a sesizat centrala.

Surprinzător : șeful serviciului C.F.I. — **Ion Stoian** — care a primit plîngerea... nu a luat nici o măsură ! Și atunci, încurajat și mai mult, I.J. a săvîrșit o nouă abatere : întîmplarea de care ne-am ocupat la începutul acestor rînduri... (Sîntem informați că, pentru tolerarea unor abateri similare, conducerea centralei a decis scoaterea lui I. S. din funcție).

Temerea față de eventualele neregulî și lorința — necinstită — de a le acoperi, amabilitatea prost înțeleasă, falsa ori trunchiata intransigență, toleranța — iată terenul — e drept, tot mai redus — pe care pot încolți asemenea mentalități.

„Comuniștii trebuie să acționeze cu toată fermitatea pentru a împiedica manifestarea abuzului de putere, traficul de influență, folosirea în interes propriu și în dauna oamenilor muncii, a celorlalte funcții sau munci de răspundere încredințate de societate" — se spune în proiectul de Norme ale vieții și muncii comuniștilor, ale eticii și echității socialiste. Cei care încalcă aceste principii trebuie să răspundă — în fața comuniștilor, a organelor în drept, a opiniei publice.

Ion VLAICU

Am încredințat tiparului doar cîteva din miile de gînduri generate de prevederile cuprinse în proiectul de Norme ale vieții și muncii comuniștilor, ale eticii și echității socialiste. Însușindu-și principiile de muncă și de viață cuprinse în proiect, oameni de profesii dintre cele mai diferite simt nevoia să mediteze asupra cerințelor formulate, să-și spună părerea, să facă propuneri, așa cum meditează, își spun părerea și fac propuneri asupra acțiunilor fundamentale inițiate de partidul nostru în acești ani de edificare socialistă. REDACȚIA ZIARULUI NOSTRU VA GAZDUI CONSECVENT, ÎN ACEASTĂ PAGINĂ, OPINIILE ȘI PROPUNERILE PE MARGINEA PROIECTULUI DE NORME ; DE ACEEA, ÎNVITAM CITITORII ȘI COLABORATORII NOȘTRI SĂ-ȘI SPUNĂ PĂREREA DIN PERSPECTIVA EXPERIENȚEI PROPRII DE VIAȚĂ, DIN DORINȚA DE A CONTRIBUI LA DEFINITIVAREA ACESTUI DOCUMENT DE PARTID DE MARE ÎNSEMNĂTATE PENTRU CONTINUA PERFECȚIONARE A OMULUI EPOCII SOCIALISTE.

SÎNT LA VÎRSTA DEPLINEI RESPONSABILITĂȚI; DECI SĂ RĂSPUNDĂ!

Un tînăr simpatic și inteligent, despre care prietenii și cunoscuții ar fi fost gata să declare că are cumpătarea omului în toată firea — a ajuns, de curînd, în cercetarea organelor de miliție, ceea ce l-a determinat pe maistrul său de la uzină, aflînd vestea, să exclame : „Imposibil ! Trebuie să fie o eroare". Cîteva ore mai tîrziu, în fața dovezilor, maistrul admitea, cu părere de rău : „Cine s-ar fi așteptat la o prostie ca asta din partea lui ? !". Așadar, într-o seară de vară, tînărul simpatic și inteligent se plimba pe străzile Capitalei, la braț cu prietena sa — comentînd cu deosebită convingere un film de dragoste. „Intrăm și noi într-un restaurant ?" — îl interpelă fata. Cu prea puțini bani în buzunar, ea năzuie de chenzină, el îi dădea înainte cu filmul, descoperindu-i noi calități. „Facem și noi o plimbare cu taxiul la soseaua ?". Ea, prietena, avea chef de o plimbare cu mașina. Chiar de-ar fi să fure o mașină !... O jumătate de oră mai tîrziu, iată că se ivește ocazia : în fața unui garaj oprește o camionetă, șoferul coboară — lăsînd cheile în contact. El urcă la volan, fata alături — drum bun. O camionetă zigzagind pe una din străzile principale dă repede de bănuit. Ciliva cetățeni îl strigă să oprească, el — nu ! intrase în horă... Dar mai sînt și intersecții, cu agenți de circulație. Băiețe, vireaz-o ! A virat-o într-un zid trainic. Răni ușoare. Camioneta — zob. „Cum de-ai fost tu în stare" să faci una ca asta ?" a vrut să știe maistrul. „În clipa cînd am urcat la volan nu m-am gîndit la consecințe". În clipa aceea, tocmai în clipa hotărîtoare, el, bălatul inteligent și cumpătat, cu se gîndea că intră în conflict cu legea, că s-ar putea să provoace nenorocirea lui și-a altora.

Am insistat asupra acestui caz din dorința de a exprima un punct de vedere în legătură cu „destinele în derivă" la care se referă cîteva articole publicate în „Scînteia" și foarte numeroasele scrisori sosite la redacție. Despre educația în familie, în școală, în instituțiile și întreprinderile unde tînărul își începe activitatea productivă — s-a vorbit mult, și toți sînt de acord că părinții au o mare răspundere, profesorii și îndrumătorii la fel. Dar la optsprezece ani este timpul să i se pretindă tînărului o atitudine responsabilă față de rostul lui în societate. La această vîrstă, fiecare are capacitatea să aleagă și singur drumul drept, drumul unei existențe clădite pe demnitatea muncii, pe principiile morale sănătoase pe care le promovează orînduirea noastră. Societatea oferă, din acest punct de vedere, modele deosebit de convingătoare. Destinele celor mai mulți tineri nu intră „în derivă" tocmai pentru că ei nu și-au ațintat nici o clipă îndatoririle, răspunderile. M-a impresionat mărturisirea unei învățătoare pensionare din județul Vrancea, Viorica Macarie, care, adresîndu-se unui tînăr cu „destin în derivă" — scrie : „Cînd eram la 18 ani ca dînsul aveam o diplomă de învățătoare, cu media 9,50, și doream să-mi cîștig singură existența, prin muncă cinstită. Luni de zile am cerșit un post de învățătoare în oricare sat amărît din țară. Am îndurat clipe grele, dar am mers mai departe. Astăzi, cînd îți scriu aceste rînduri, sînt mîndră de munca mea, de viața mea, de tot ce am creat într-o viață. Mă bucur de cele 40 de generații de copii ai satului, cărora le-am pus prima oară condeiul în mînă".

La aceste clipe hotărîtoare, care se ivesc în viața fiecărui om, se referă și un alt corespondent, soldatul Francisc Szekaly. La optsprezece, nouăsprezece ani trebuie să fii pregătit pentru a lua hotărîrea cea mai bună. „Am intîlnit mulți tineri, scrie corespondentul, care nu aveau părinți, nu cunoscuseră căldura unui cămin. Unii dintre ei trecuseră prin împrejurări grele, dar curajul, încrederea, bunul simț nu li le părăsiseră. De ce nu putem spune aceleași lucruri frumoase — că sînt harnici și buni — și despre tinerii cu destin în derivă, care au părinți, care i-au bucurat de multe avantaje în viața de familie ?" Din scrisorile mai multor corespondenți — printre care Ivaneu Petre, Geles Angelica, Constantin Rădulescu — se desprinde ideea că părinții, profesorii, educatorii ar trebui să-i pregătească pe tineri cu mai mare atenție și seriozitate. La optsprezece ani, tînărul trebuie să știe că are nu numai drepturi, ci și îndatoriri față de cei care l-au crescut și educat, față de societate.

Nicolae ȚIC

FIȘIER SOCIAL

„Mediterana ca Mediterana, dar cum stăm cu betonarea?"

Povestește secretarul comitetului de partid de la Lotru : „Eș:i pus uneori în împrejurarea de a caracteriza, în cîteva cuvinte, pe șpatul îngust al unei rubrici de formulat, cîte un comunist, cîte un constructor. Scrii acolo, după cum e omul : harnic, priceput, ridicat profesional, săritor, cu moralitate bună ; dacă are defecte îi treci și defectele, mă rog, cum se cuvine... Dar stau de multe ori în fața unor asemenea formulare și mă cuprinde un fel de ciudă pe șpatiul lor prea mic, pe rubricile acelea înguste, care te obligă să cuprinzi un om într-o formulă : combativ, cu nivel politic ridicat, cu dragoste de muncă... Sigur, asemenea formulare nu pot fi concepute altfel. Dar spune-mi, cum să cuprind eu, în numai două vorbe, de pildă, pe nea Velicu, pe **Mihai Velicu** de la betoane-Centrală ? Pot eu să arăt acolo calitatea lui de veteran al Bicazului, de ctitor al Argeșului, de suflet al Lotrului ?... Și pot eu să alaiez foii oficiale și niște dovezi concrete ale calităților acestui om ? De pildă, ilustrata - pe care ne-a trimis-o nea Velicu anul trecut de pe țărmul Mediterane!...

Dar de ce ar trebui atașată tocmai această ilustrată caracterizării lui nea Velicu ? Ce-ar putea ea să adauge portretului acestui om aspru, cunoscut și îndrăgit de mii de constructori de la Lotru și de pe toate șantierele unde s-au răsfrînt „promotiile" Bicazului, Argeșului, Lotrului ?... Se știe : de mai bine de două decenii, nea Velicu a turnat munți de beton pe creste bătute de vînt sau în văi spînzurate înguste sau în ample monumentale, școbite în masiv, cum este Centrala de la Ciungetu. Se știe : în acest răstimp, nea Velicu a crescut el însuși, „s-a" betonat el însuși, ca om, ca meserias, ca membru de partid", cum zice înțelegerul losup, și l-a ajutat, și-l ajută și pe alții să-și armeze conștiința cu metalul nobil al muncii dăruite, clipă de clipă, toată viața, patriei.

Secretarul de partid continuă :

— Anul trecut ne-am gîndit să-i facem lui nea Velicu o mică surpriză. Primisem niște bilete de odihnă în străinătate și pentru unul din ele ne-am gîndit la el. Nu ca o recompensă, ci pentru că, recunoaște, socoteam că are nevoie de odihnă. Dar de unde să știm că bunele noastre intenții o să-l transforme pe nea Velicu într-un pachet de dinamită ?... Mai întîi ne-a privit cu pe niște ființe ciudate, venite din alte lumi. („Cum, dom'le, să plec în concediu tocmai acum, cînd e în toi betonarea la Centrală ! Cred că glumiți"). Dacă a văzut că nu pe convinge, a schimbat placa : a început să ne roage : („Numai pînă terminăm plafonul și pe urmă, zău, plec eu însumi, de bunăvoie și nesilit de nimeni"). Ce să mai lungesc vorba, după ce ne-a scos peri albi, după ce s-a foiflat o dată, făcîndu-se că pierde „seria", după ce era gata-gata să pierdem definitiv locul, am recurs la ultima soluție : soția lui nea Velicu. Ajutor de preț, pentru că datorită ei, în sfîrșit, l-am înduplecat și l-am văzut într-o dimineață, pus la pătru ace, urcîndu-se în BATA de... Mediterana, via București. Dar trei-patru zile tot am stat cu frica-n gîn, să nu ne pomenim cu nea Velicu pîcînd din senin pe șantier și spunîndu-ne candid că a pierdut legătura la Viișoara sau la Pitești... Nu s-a-ntîmplat așa. Peste o săptămînă am primit, la sediu, o ilustrată de la nea Velicu. Înfățișînd un petic bej însorit de pe țărmul Mediteranei și avînd pe verso cuvintele : „Dragi salutări de pe Mediterana. Mulțumiri pentru atenția acordată oamenilor muncii". Semnat : „Familia Velicu". Iar dedesubt, cu alt scris, cu majuscule, un post-scriptum : „MEDITERANA CA MEDITERANA, DAR CUM STĂM CU BETONAREA ?".

Spuneți, poț eu să arăt, într-un spațiu de formular, cum este în realitate nea Velicu ? Sigur, aș putea să scriu : **Un om pentru care construcția este o chestiune a vieții lui personale.** Dar, fie, și această formulare, spune ea oare totul despre nea Velicu, despre atîția ca el ?

Petre DRAGU

Cînd nu scrii acasă...

Dintr-un sat de munte coboară un bătrîn.

Călătorește cîteva ceasuri cu trenul, pînă la Galați. Poate că în orele lungi de drum, cineva l-o fi întrebat : „Încotro îți porți bătrînețea, omule ?..." „La, la fiu-meu, bănuim lesne răspunsul. Lucrează acolo și mă duc să-l văd".

Fiul ?

Nicolae Doru, maistru principal la șantierul nr. 31, de la Întreprinderea de construcții și montaje siderurgice Galați. Mai exact, unul din mîlne de constructori care au durat și continuă să împlinească cea mai tinără și viguroasă vatră de foc a țării. Unul din mîlne de locatari ai Tiglinei. Tată a două feluțe care-și trăiesc copilăria în vecinătatea Mareiui Fluviu.

— Am venit ! răsfiră bătrînul la intrarea în casă.

Bucurie pe nepoate, pe fecior, pe noră.

— Dacă-mi dădeai un semn, veneam la gară, zise fiul.

— Lasă că nici voi nu v-ați amorît cu scrisul, răspunde cu un reproș bătrînul. Și, privindu-i în ochi pe fecior : Cu tine o să am eu o vorbă.

S-a ucat nunicul cu aepoțeicle lupă pofta inimii. Au zorbit cu toții de una, de alta. Cum e viața pe aici, ce mai fac, ce gînduri au. Le-a adus și el noutăți din satul de munte. Într-un tîrziu s-au așezat la odihnă.

Dimineața, cînd maistrul s-a sculat să plece în treburile lui, pe șantier, cine-l așteptă gata îmbrăcat ? Bătrînul.

— Ce-i cu tine, tată ? Întrebă șoptit Nicolae Doru, să nu-i trezească pe ai casei.

— Ce să fie ? Nimic.

— Nu mai ai somn ?

— Ba am.

— Atunci ?

— El comedie, se oțări bătrînul. Nici să mă îmbrac n-am voie ?

— Te-a supărat cevaș ? Vrei să pleci ?

— Vreau să merg cu tine.

— La șantier ?

— La.

— Păi l... încercă să lămurească lucrurile maistrul.

— Nici un păi, băiete. Am zis că am o vorbă cu tine : de ce nu mi-ai scris atîta vreme ?

— Ți-am spus și aseară, tată. Am o multime de treburi. Vezi doar : mă scol cu noaptea-n cap. Vin cu noaptea-n cap.

— Văd, și tocmai de aceea zic : merg cu tine.

— Pentru ce ?

— Să mă dumeresc și eu : ce treburi aveți voi acolo, pe șantier, de nu mai scrieți pe acasă ?...

— Bine, tată, cedă Nicolae Doru. O să-i rog pe tovarășii mei să ne îngăduie această vizită.

...În ziua aceea, tată și fiu au cutreierat împreună, cîteva ore bune, platforma siderurgiei gălățene. A văzut bătrînul o conductă imensă tîșnind din pămînt.

— Ce-i asta ?

— Conducta de gaz pentru laminorul de colo.

— Ai lucrat la ea ?

— Am lucrat.

Au trecut pe la gospodăria de apă de la Furnalul 1.

— Și aici ai lucrat ? întrebau mai ales privirile.

— Și.

Conducte mari. Vopsite argintiu. Strălucind violent în soare. Așezate pe piloni paterniei de beton. Artere de apă, de gaz. Artere de vitalitate. În jur, freamăt obișnuit de muncă. Aureole de șarjo la furnale. Învăpăieri mai dese la oțelărie. Fulgere luminoase prin cîte o ușă deschisă la laminoare. Iar oamenii de sub conducerea maistrului Nicolae Doru instalau o nouă conductă. La fel de arginție. La fel de necesară. Se năștea sub mîinile și privirile lor o nouă artere vitală.

— Și zi, rememoră bătrînul cele văzute, așa faci aici ?

— Așa, tată...

A doua zi, cînd maistrul se sculă tot așa, în zori, să meargă la lucru, își găsi tatăl la fel, îmbrăcat, gata de plecare. În ochii fiului o întrebare mută, poate nedumerită.

— Nu-i nimic, băiatul tatei, îl liniști bătrînul. Venisem să te cert... Că n-ai mai dat un semn de atîta vreme... Am văzut însă că scrii destule acolo, pe șantier. M-am jucat cu nepoatele. Gata. Mi-a trecut dorul. Mă duc acasă...

Și bătrînul a făcut cale întoarsă, mulțumit, în satul de munte, de unde venise. În urma lui ? Feciorul, cu mulțumirea muncii și vieții lui. Răscolit însă de tulburătoarea vizită. Mai exact, de întrebarea : să nu mai existe oare timp de scris A-CASĂ ? !

Ilie TĂNASACHE

Abuz cu... monogramă

— Obiectele au fost furate ! Așa au părăsit întreprinderea...

— Toate ?

— Toate !

În fața noastră — a subsemnatului și a interlocutorului meu, ing. Alexandru Șerban, directorul Fabricii de porțelan Cluj — sute de obiecte de porțelan, cu cele mai diverse întrebuințări : vaze, statuete, scrumiere, cești, farfurioare, farfurii, bomboniere, platouri etc. În cîte unul, două, trei sau... 12 exemplare ! Și totuși ceea ce frapează este nu numărul obiectelor, nu diversitatea lor, ci altceva : unele dintre obiectele cu pricina — descoperite de organele de miliție într-o mașină, la zeci de km de Cluj — poartă — gravate artistic ! — ...monograme sau numele și prenumele întreg ale celor care în mod fraudulos și le-au însușit.

Oare nici se știe dinainte cine va sustrage din avutul obștesc și pentru ca să fure cu... plăcere ! se gravează numele pe obiecte ? Întîmplarea are, desigur, un anume haz. Lăsînd la o parte gluma, cele de mai sus își au o istorie a lor. Mai înainte însă, o precizare : această întîmplare nu a rămas — și nu are cum — nici un fel de umbră asupra activității acestui prestigios colectiv, a cărui hărnicie este bine cunoscută, a cărei activitate este apreciată. Recent, cu prilejul aniversării semicentenarului, fabricii i s-a conferit Ordinul Muncii clasa I, unui mare număr de muncitori, ingineri, tehnicieni și pensionari, pentru meritele deosebite în muncă, li s-au acordat ordine și medalii. **Colectivul întreprinderii nu a cunoscut aceste fapte.** Luînd cunoștință de ele pe această cale, muncitorii fabricii vor cere și vor primi, fără îndoială, explicațiile pe care au dreptul să le primească.

...Sibiu, 27 iulie a.c., ora 23,30. Pe una din arterele centrale ale orașului organele de miliție opresc o autodubiță cu număr de Cluj. „Spre București" — explică șoferul. În mașină, ambalate cu grijă, diferite produse ale Fabricii de porțelan din Cluj. „Pentru expoziție" — șoptește din nou șoferul. Și arată actele. Totul — în regulă. Numai că, lîngă șofer, în cabină — un pasager cu două valize mari, elegante, cu eticheta proprietarului lîngă miner, cîteva sacoșe doldora.

— Și astea ? se adresează miliția nul pasagerului.

Tăcere ! Răspunsul aveau să-l dea cercetările ulterioare : pasagerul — **Radu Dumitru**, salariat la întreprinderea „Sticla Prahovei"-Ploiești — împreună cu **Ioan Jitea** și **Ioan Pricop** — ambii din Centrala industriei sticlei și ceramicii fine București — și **Gavril Bojan**, salariat al Fabricii de sticlă Turda — fuseseră în delegație la Cluj. Toți patru — de profesie revizori contabili — făcuseră parte dintr-o comisie de control cu o sarcină precisă, de mare răspundere : verificarea activității financiare a întreprinderii. Numai că, abuzînd de funcțiile încredințate, ignorînd normele eticii profesionale, principiile noastre de muncă și de viață, cei patru s-au folosit de misiunea încredințată pentru obținerea de profituri personale. Mai înainte de încheierea procesului-verbal de control și-au încărcat valizele și sacoșele cu tot felul de produse din fabrică — „expoziția personală" în fața căreia ne aflam cu directorul întreprinderii, la începutul acestor rînduri. Au luat — fără să plătească.

Nu spunem un lucru nou : cinstea, corectitudinea, obiectivitatea, înalta conștiință profesională, respectarea neabătută a normelor noastre etice, a legii, trebuie să caracterizeze — și în imensa majoritate a cazurilor așa stau lucrurile — activitatea fiecăruia : **țăran cooperator sau funcționar, șef de serviciu, inginer sau director etc. Răspunderea pentru respectarea acestor imperative — coordonate comune, caracteristice ființei noastre sociale — este însă cu atît mai mare atunci cînd funcția încredințată de societate este o funcție de control. Prejudiciile** pe care le-au adus cei patru inspectori abuzivi depășesc cu mult sfera valorii obiectelor sustrase ; faptele lor lovesc în respectul cu care oamenii muncii îi înconjoară pe cei cărora li s-a încredințat răspunderea de a veghea în felul în care este gospodărit banul public, avutul obștesc, în munca imensei majorități a organelor noastre de inspecție și control, care își desfășoară activitatea sub semnul înaltei responsabilități comuniste, al cinstei, obiectivității și intransigenței. Fapt de care organele în drept vor trebui să țină seamă în sancționarea celor trei vinovați ! Dincolo de faptele descrise — se ridică însă cîteva întrebări ; întrebări asupra cărora insistăm în mod deosebit : **cum se nasc, din ce se „hrănesc" unele mentalități înapoiate, de genul celor de mai sus ?**

Primul răspuns e simplu : din dorința de înavuțire, din credința — falsă — pe care o capătă cu timpul unii : exercitîndu-și funcția în numele obștei, încep să se considere ei înșiși obștea. Spre deosebire însă de majoritatea care se confundă cu obștea în interesul ei, inspectorii în cauză s-au confundat cu obștea în propriul lor interes. Au considerat că, măcar o părticică din bunurile acesteia li s-ar cuveni lor, așa, de pomană. Așa — ipso facto — **fără să plătească nimănui nimic.** Cel de-al doilea răspuns este ceva mai complex. Ce-l poate determina pe cel controlați să facă asemenea „cadouri" unor inspectori ? Teama de eventualele neregulî ? Teama de șicană a inspectorului „șover" ? Amabilitatea prost înțeleasă față de „oaspetele" inspector, „amabilitate" plătită din buzunarul statului ? !

Dezvăluirea mentalităților amatorilor de plocoane, trageroa lor la răspundere în fața colectivelor de muncă din care fac parte, aspra dar meritata replică a adevărului și a legii — toate sînt de natură să taie cheful nu numai vinovaților, ci și tuturor altor pofticioși de profituri personale ilicite. Exemplul care urmează vine să întărească aceste afirmații — deși cele nu mai au nevoie de nici un fel de demonstrație. Întreprinderea de sticlă Tomești, județul Timiș.

...Cabinetul directorului. Contabilul-șef îi înmînează directorului o listă.

— Ce e cu asta ? (Pe listă — numele unor obiecte pe care le produce fabrica, valori de ordinul zecilor...).

Contabilul-șef răspunde :

— Mi-a dat-o tovarășul inspector, i-ar trebui...

— Spuneți-i tovarășului inspector că asta e fabrica statului, nu a lui tata și că nu dăm nimic.

Mai înainte de a vedea ce s-a întîmplat în continuare, să facem două precizări : 1) **Inspectorul abuziv era același Ioan Jitea, de care a fost vorba și mai sus.** 2) **Faptele s-au petrecut înaintea întîmplării de la Cluj.**

Și acum să reluăm firul de unde l-am lăsat : refuzat, Ioan Jitea a plecat de la fabrica din Tomești așa cum a venit — fără nici un „cadou". Atitudinea justă și hotărîtă a directorului putea totuși să-l îmbogățească cu ceva : să-l determine să se îndrepte. Din ea, Ioan Jitea nu a vrut însă să înțeleagă nimic. Dimpotrivă. Văzînd că directorul — în mod greșit — nu a sesizat conducerea centrală, că nu se ia nici o măsură împotriva sa, I. J. a început să-i șicaneze pe cei din Tomești. De-abia atunci directorul a sesizat centrala.

Surprinzător : șeful serviciului C.F.I. — **Ion Stoian** — care a primit plîngerea... nu a luat nici o măsură ! Și atunci, încurajat și mai mult, I.J. a săvîrșit o nouă abatere : întîmplarea de care ne-am ocupat la începutul acestor rînduri... (Sîntem informați că, pentru tolerarea unor abateri similare, conducerea centralei a decis scoaterea lui I. S. din funcție).

Temerea față de eventualele neregulî și lorința — necinstită — de a le acoperi, amabilitatea prost înțeleasă, falsa ori trunchiata intransigență, toleranța — iată terenul — e drept, tot mai redus — pe care pot încolți asemenea mentalități.

„Comuniștii trebuie să acționeze cu toată fermitatea pentru a împiedica manifestarea abuzului de putere, traficul de influență, folosirea în interes propriu și în dauna oamenilor muncii, a celorlalte funcții sau munci de răspundere încredințate de societate" — se spune în proiectul de Norme ale vieții și muncii comuniștilor, ale eticii și echității socialiste. Cei care încalcă aceste principii trebuie să răspundă — în fața comuniștilor, a organelor în drept, a opiniei publice.

Ion VLAICU

„Vaze, statuete, scrumiere, veverițe, căjeluși, bomboniere etc., cu și fără monogramă — iată doar o parte din captura inspectorilor... controlori" !

• DIN LUMEA ŞTIINŢEI ŞI TEHNICII • DIN LUMEA ŞTIINŢEI ŞI TEHNICII •

DEZVOLTAREA MAI INTENSĂ A CERCETĂRILOR ŞTIINŢIFICE NAŢIONALE

Azi, DESPRE FIZICĂ

Din capul locului se cuvine subliniat că fizica are un cîmp vast de investigare. Este cazul, între altele, al energeticii, în care fizica îşi află un rol esenţial în multiple direcţii ; de pildă, prin contribuţiile aduse în realizarea reactorilor nucleari rapizi (care elimină dezavantajul actualelor tipuri de centrale electronucleare, acesta constînd în faptul că se valorifică doar 2 la sută din combustibilul nuclear cu care se alimentează) ; **la utilizarea în acest scop a hidrogenului greu, obţinut din apă** (pentru a se evita implicaţiile răspîndirii neuniforme pe glob a combustibilului nuclear) **ca şi a plasmei fierbinţi ; la evitarea poluării mediului, prin participarea la obţinerea „pilei cu combustibil"** (care transformă direct energia chimică — să spunem a hidrogenului, metanului sau a benzinei, în energie electrică). Desigur, nu pot fi omise **contribuţiile fizicii la progresul electrotehnicii, electronicii şi automatizării,** unde, în prezent, se impune mai ales elaborarea de noi materiale (cu proprietăţi electrice sau magnetice superioare) ; totodată, este necesară o înţelegere tot mai profundă a fenomenelor fizice exploatate în aceste direcţii, care astăzi avansează în cea mai mare parte pe seama progreselor realizate în fizică şi, cu deosebire, în fizica solidului. În acest domeniu, **fizicienii şi inginerii sînt obligaţi să conlucreze atît de strîns în problemele de tehnologie, încît s-a ajuns la diferenţieri aproape necesitate între ceea ce fac unii şi ceea ce fac ceilalţi, în asimilarea unui produs nou,** motiv de bază pentru care s-a impus şi la noi o nouă specialitate, aceea de „fizician-inginer".

În fizică este inevitabilă azi căutarea unor noi principii fundamentale, menite să genereze, prin inducţie, ceea ce am putea numi, pe de o parte, fizică subnucleară şi, pe de altă parte, fizică supraatomică. În ambele direcţii se lucrează deja de mulţi ani. În domeniul fizicii supraatomice, de pildă, în afară de cercetările extensive, care ne duc pe drumuri deja deschise, altele, mai intensive, pot crea noi posibilităţi de studiere a materialelor neorganizate (necristaline), cum sînt : solidele sticloase, lichidele şi gazele la presiuni extreme, care rămăseseră pînă de curînd în afara atenţiei fizicienilor, din cauza lipsei oricăror elemente de înţelegere a structurii lor. De cîtva timp însă s-a reuşit ca, pe baza unor **modele teoretice (deocamdată, destul de primitive) privind proprietăţile electrice ale unor categorii de substanţe amorfe, să se inventeze dispozitive electronice de comutare şi memorizare, care au viteze de răspuns superioare celor întrebuinţate în calculatoarele cele mai rapide.** Drumul fiind deschis şi arătîndu-se util, eforturile de investigaţie se extind astăzi în întreaga lume. Totuşi, prea multe aplicaţii în tehnologie a acestei clase de materiale nu pot fi prevăzute în faza actuală. Mai este nevoie să se asigure adaptarea metodelor mecanicii cuantice la descrierea fenomenelor tipice, înainte ca previzările să capete o bază ştiinţifică riguroasă. În tot cazul, sînt şanse ca aceştea să formeze un capitol mare al fizicii perioadelor următoare, mai ales dacă vor reuşi să deschidă şi căi de înţelegere a unor fenomene biologice fundamentale, domeniu unde devine obligatoriu să se treacă de la etapa „biologiei moleculare" la biologia **organelor constituite în mare parte din materie amorfă.**

Pregătirea de fizică este necesară nu numai celor preocupaţi de crearea tehnicii noi, ci şi tehnicianului căruia i se cere să-şi însuşească o tehnologie nouă ; pentru că ea îi permite acestuia să treacă singur de la acel „a şti cum se face" (know-how, care se cumpără de la furnizorul instalaţiilor), la „a şti de ce se face aşa" (know-why, pe care nu-l vinde nimeni, pentru că tocmai pe aceste cunoştinţe se bazează perfecţionările ulterioare, ca şi abaterile posibile de la prescripţiile know-how-ului). Trebuie spus, totodată, că pregătirea de fizică la nivelul cel mai înalt poate fi asigurată mai ales de acei profesori care efectuează ei înşişi cercetări de profil în probleme nu oarecare, ci numai grele, pe care şi le pun sau li se pun. Este, pe scurt, şirul interdependenţelor ce formează lanţul învăţămînt-cercetare-producţie, specific nu numai fizicii, dar în primul rînd ei, din cauza caracterului de avangardă care îi este propriu. Este motivul pentru care şi în ţara noastră primul organism integrat cu acest profil, aflat acum în pregătire, este pentru fizică.

De altfel, **cercetările naţionale de fizică ţin în prezent pasul cu tendinţele mondiale în multe privinţe,** acoperind o mare varietate de teme în direcţii a căror utilitate pentru economia naţională este bine cunoscută. Cu toate aceste rezultate, aportul fizicienilor noştri poate fi sporit. Pentru aceasta, baza materială, deşi a crescut mult în ultimul timp, totuşi rămîne încă insuficientă, trebuie să se consolideze şi să se modernizeze. Cu atît mai mult cu cît, pentru a se obţine realizări competitive (practice sau teoretice), trebuie să se folosească aparate şi instalaţii care reprezintă ultima noutate în materie de tehnică de cercetare. Dar, cu toate că eforturile de autodotare se intensifică (Institutul de fizică atomică cu atelierele sale se situează mult în frunte, salutar fiind şi aportul sporit al industriei), totuşi, rămîn încă destule instalaţii care sînt importate. Din păcate, chiar în cazul acestor importuri justificate, aparatele respective se procură cu întîrziere, ceea ce grevează ritmul cercetărilor. Ar fi necesară prioritatea contractărilor la import în domeniul fizicii şi al ştiinţei, în general.

E adevărat că şi baza materială existentă este folosită adesea slab, mai slab decît o cer nevoile. Motivele sînt mai multe, dar cel principal este identic cu cel pentru care nici baza noastră de cadre nu se valorifică complet. Mă refer la **împărtăşirea actuală a fizicienilor-cercetători din Bucureşti pe cele trei unităţi principale** (Institutul de fizică atomică, Institutul de fizică şi Facultatea de fizică), situate azi la distanţe între 8 şi 13 km, fiecare cu planul său, cu aparatura proprie, în unele cazuri şi cu concepţii diferite în ceea ce priveşte modul de organizare a cercetărilor. Deşi există o colaborare, cînd lucrurile se analizează mai bine se constată destule suprapuneri — cel puţin parţiale — între cercetările programate în aceste unităţi, dar mai ales este evident faptul că **o parte din aparatura existentă într-o parte poate fi folosită şi în altă parte, fără incomodări reciproce ;** mai mult, unele aparate importante şi relativ scumpe se găsesc cumpărate de două sau de trei ori, cînd un singur exemplar ar fi suficient pentru toţi.

Schimbul de opinii, rapid şi uşor, între cercetători constituie azi o condiţie de eficienţă maximă în activitatea lor, atît de larg recunoscută, încît mulţi îl adoptă ca un mijloc de măsurare a calităţii sistemului de organizare a cercetării. După părerea mea, de aici vine, în mare parte, şi insatisfacţia pe care o resimt mulţi cercetători în legătură cu faptul că rezultatele lor nu au reuşit să fie atît de importante pentru economie şi ştiinţă, pe cît au dorit. Nu pot să nu remarc că această deficienţă se datoreşte şi modului nepotrivit în care Ministerul Educaţiei şi Învăţămîntului a aplicat, cu cîţiva ani în urmă, legea privind cumulul de funcţii didactice şi de cercetare. De aici a rezultat şi o îngrădire formală a contactului permanent, asigurat în trecut, între o seamă de cercetători de prestigiu şi studenţii Facultăţii de fizică. Situaţia putea să se soldeze, în timp, cu neajunsuri şi mai grave, dacă conducerea partidului nu ar fi luat de curînd o serie de măsuri în acest domeniu, între care **dubla subordonare a facultăţilor,** atît **M.E.I.** cît şi ministerelor de profil (în cazul fizicii, facultăţile devin astfel dependente şi de Comitetul de Stat pentru Energia Nucleară, căruia îi sînt subordonate şi institutele de cercetări de fizică), dar mai ales comasarea, pe o singură platformă, a Facultăţii de fizică şi a celor două institute de cercetări din Bucureşti. Prin construcţia, la Măgurele, în imediata vecinătate a incintelor Institutului de fizică atomică, a unor localuri noi destinate acestora se vor asigura o apropiere geografică, precum şi crearea condiţiilor pentru o întrepătrundere mai accentuată şi permanentă între procesul de învăţămînt, cel de cercetare şi cel de producţie de aparatură ştiinţifică.

Fizica are de îndeplinit sarcini de cea mai mare importanţă pentru progresul civilizaţiei generaţiilor actuale şi viitoare în ţara noastră. Cercetările pe plan naţional din acest domeniu au de adus contribuţii pe care le vrem tot mai valoroase, în condiţiile materiale şi spirituale care, prin grija partidului, se îmbunătăţesc permanent.

Prof. univ. dr.
Florin CIORĂSCU
directorul Institutului de fizică din Bucureşti

SOIURI SUPERIOARE DE CEREALE pentru un „laborator" de sute de mii de hectare

Problema asigurării materialului biologic săditor necesar agriculturii a devenit astăzi stringentă ; de rezolvarea ei corespunzătoare depinde în mod hotărîtor, obţinerea de producţii agricole superioare scontate în practică. Tovarăşul Nicolae Ceauşescu sublinia în acest sens că este necesar ca programele de măsuri întocmite în această privinţă să nu rămînă în sertarele institutelor şi ale staţiunilor experimentale, ci să prindă viaţă, ca oglinda patriei să fie însămînţate numai cu seminţe de înaltă productivitate.

Conducerea partidului a indicat specialiştilor, oamenilor de ştiinţă să-şi concentreze eforturile în căutarea asiduă de a crea şi introduce rapid în producţie — la toate plantele — soiuri mai productive decît cele cultivate în prezent, superioare acestora ca însuşiri fiziologice şi de calitate şi care să permită extinderea mecanizării lucrărilor agricole. În legătură cu ceea ce se cere de la aceste soiuri, concret, menţionăm că, în cazul grîului, de pildă, acestea trebuie să fie soiuri intensive, capabile să realizeze pe spic circa 0,8—1,2 grame boabe, ceea ce înseamnă 5 000—8 000 kg grîu la hectar. Cît priveşte porumbul, avem nevoie de hibrizi care să producă — în cultură neirigată — 600—800 grame pe metrul pătrat şi 1 000—1 200 grame în cultură irigată, deci 8 000 kg porumb la ha şi, respectiv, 12 000 kg porumb la hectar.

În strînsă legătură cu eforturile pe care cercetarea de profil trebuie să le facă în acest sens aş vrea să relev nevoia de a se îmbunătăţi activitatea de încercare şi omologare a soiurilor. Scopul acestor acţiuni constă în stabilirea, atît în fiecare zonă ecologică în parte, cît şi pe ansamblul agriculturii noastre, a sortimentului celui mai valoros de soiuri pentru producţie. Ca atare, această activitate ar trebui să se lărgească, să cuprindă noi microzone ecologice, să la în încercare noi specii, un tot mai larg sortiment de soiuri, să se diferenţieze în funcţie de factorii agrotehnici. Pe de altă parte, pentru a se evita degradarea stării ereditare a soiurilor (ca urmare a impurificărilor biologice sau a amestecurilor mecanice), ele trebuie să fie supuse sistematic, în condiţii de cîmp, unei analize cît mai riguroase. Concomitent, trebuie să întărim — şi vom întări — activitatea de recunoaştere, în cîmp, a loturilor semincere, precum şi cea de determinare a autenticităţii şi tipicităţii speciilor şi soiurilor în condiţii de laborator. În acest mod se vor identifica unităţile care nu lucrează în mod corespunzător în domeniul producerii de sămînţă şi material săditor şi, totodată, se va evita folosirea în producţie a seminţelor necorespunzătoare.

Ţinîndu-se seama de astfel de cerinţe impetioase, **s-au şi conturat de pe acum programe de măsuri adecvate. Asemenea programe de măsuri şi de acţiune nu trebuie** să stea însă numai în atenţia comisiei noastre şi, în general, numai a cercetării, ci a tuturor specialiştilor din agricultură (de la direcţiile agricole judeţene, din unităţile specializate, din cele de producţie).

O altă chestiune care se ridică priveşte pe producători ; ei trebuie **să asigure seminţe de calitate în cantităţi suficiente pentru agricultura noastră şi, eventual, pentru export.** Firească, fiind o problemă de stat, acţiunea se desfăşoară organizat — atît în staţiuni experimentale şi ferme specializate, cît şi pe loturile proprii unităţilor agricole socialiste. În general, staţiunile experimentale agricole sînt pregătite şi au baza tehnico-materială necesară pentru producerea seminţelor, respectiv a seminţei superelită şi elită. Vor trebui să se asigure însă **dezvoltarea şi întărirea, sub toate aspectele, a fermelor specializate pentru producerea seminţelor,** ca un pilon esenţial al acestei activităţi. Acestea trebuie să aibă independenţa necesară, mijloace proprii pentru producţie, maşini şi utilaj agricol specific, depozite şi magazii corespunzătoare păstrării diferitelor specii şi categorii biologice vizate ş. a. Direcţiile agricole judeţene, la rîndul lor, trebuie să cunoască concret aceste cerinţe, pentru ca în aceste ferme să se producă întreg fondul de seminţe necesar agriculturii din fiecare judeţ în parte. Aici trebuie să fie îndreptate şi să activeze **cele mai pregătite cadre din domeniul respectiv, cu aptitudini şi cunoştinţe în organizarea şi aplicarea tehnologiilor moderne, buni cunoscători ai lucrărilor de ameliorare, ai botanicii, fiziologiei, agrotehnicii şi protecţiei plantelor.**

Producerea pe plan local a seminţelor şi materialului săditor în cantităţi indestulătoare pentru necesităţile fiecărui judeţ — cu excepţia speciilor care nu găsesc condiţii ecologice favorabile — va spori, credem, eficienţa producţiei şi va reduce manipulările şi transporturile de seminţe din zone îndepărtate. Este o orientare care asigură un nivel corespunzător de rezolvare a acestei cerinţe majore a agriculturii noastre.

Ing.
Dezideriu TORJE
preşedintele Comisiei de stat pentru încercarea şi omologarea soiurilor

Institutul geologic din Bucureşti : cu ajutorul calculatorului electronic sînt prelucrate datele obţinute prin prospecţiuni

NOUTĂŢI TEHNICO-ŞTIINŢIFICE

UN TRANSPORT MODERN, EFICIENT

Colectivul Institutului de cercetări în transporturi a realizat un mare număr de teme de cercetare, majoritatea aplicate de acum în depouri, triaje şi unităţi de transporturi auto şi navale. Astfel, pe baza aplicării unor studii efectuate recent, se va dubla în 1972, faţă de anul trecut, transportul containerizat de mărfuri. De asemenea, prin finalizarea unei teme privind înlocuirea unor produse de import, necesare pentru întreţinerea şi exploatarea locomotivelor Diesel-electrice, beneficiarul contractului — Uzina mecanică de material rulant din Craiova — a înregistrat o economie de 400 000 lei valută. Cercetătorii bucureşteni au definitivat şi alte cercetări vizînd elemente de construcţie de greutate mică pentru amenajarea pasajelor de nivel şi utilizarea sudurii automate şi semiautomate la confecţionarea boghiurilor şi tampoanelor pentru vagoane. Volumul încasărilor rezultate în acest an din activitatea de cercetare aplicativă în domeniul transporturilor feroviare, rutiere şi navale depăşeşte cu circa 17 la sută prevederile.

PROTEZE DIN CERAMICĂ

Specialişti ai Institutului Battelle din Columbus (S.U.A.) au realizat un material pentru proteze osoase — asemănător ceramicii şi în a cărui compoziţie intră fosfatul de calciu. Avantajul noului material constă în faptul că, după ce a fost implantată respectiva protează în organism, aceasta se impregnează treptat cu substanţe proprii ţesutului osos. Cu timpul, proteza constituită din fosfat de calciu se resoarbe, pe măsură ce se reconstituie osul pe care îl înlocuieşte şi, în cele din urmă, dispare complet, fără a mai fi nevoie de vreo intervenţie chirurgicală pentru extragerea ei, cum se face în cazul unor astfel de proteze. Succesul obţinut în primele rezultate (grefe de maxilar) va permite extinderea metodei şi la alte zone ale corpului omenesc.

PENTRU CENTRALELE ELECTRICE ALE ŢĂRII

Concentrîndu-şi atenţia în direcţia creării unor instalaţii cu caracteristici funcţionale superioare, Institutul de cercetări şi proiectări de utilaj termoenergetic a conceput, în ultimul timp, 11 termoagregate de mare tehnicitate, precum şi regulatorul electrohidraulic al grupului de 330 MW (grup aflat în fabricaţie la Uzina de maşini grele şi la uzina „Vulcan" din Capitală). Ele sînt destinate echipării marilor centrale electrice ale ţării.

VAPOR... ZBURĂTOR

Recent a fost pus la punct de către o firmă din R.F.G. prototipul unui vehicul care întruneşte caracteristicile avionului şi ale vedetei rapide. Nu este vorba de un vehicul cu pernă de aer clasică şi nici de o navă dotată cu aripi submarine. Noua ambarcaţiune se comportă ca o vedetă rapidă atît timp cît viteza sa este relativ mică ; la o viteză mai mare de 50 km/h se desprinde de apă şi „zboară" la mică înălţime, deasupra valurilor. Aparatul consumă mai puţină energie decît un avion sau o vedetă rapidă, similare. Dacă viteza depăşeşte 150 km/h creşte şi înălţimea de zbor. Deşi prototipul şi vehiculul experimental sînt prevăzute pentru 6 locuri, firma intenţionează să realizeze o variantă comercială care va putea transporta 10 tone de mărfuri.

SURSE RADIOACTIVE CU LARGI APLICAŢII

Institutul de fizică atomică din Capitală a livrat anul acesta unui mare număr de unităţi industriale, de transporturi, construcţii agricole, medicale şi de cercetare peste 2 200 surse radioactive. Ca rezultat al preocupării permanente pentru diversificarea producţiei, specialiştii de aici produc, acum, peste 50 de sortimente de izotopi radioactivi şi substanţe marcate, majoritatea cu aplicaţii în industrie, cercetare şi medicină.

AUTOMOBILE ANTIPOLUANTE

Inginerii firmei japoneze Toyota au pus la punct un dispozitiv care întrerupe automat contactul cînd automobilul este oprit la semnalul roşu al semaforului. Motorul este pornit din nou prin simpla apăsare pe acceleror. Rezultatul aplicării acestui dispozitiv este reducerea poluării aerului de către motor, precum şi scăderea consumului de combustibil. Preţul relativ accesibil va permite aplicarea lui pe scară largă.

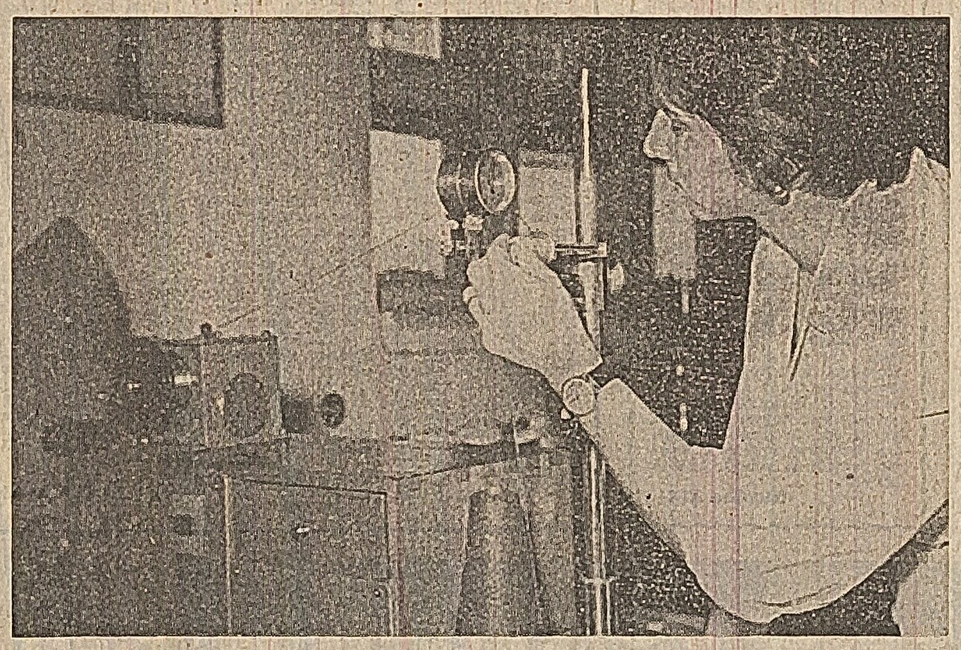

Colectivul Institutului de cercetări textile din Bucureşti a creat şi realizat, în ultimul timp, o serie de aparate şi tehnologii cu valoare de unicat, destinate controlului calităţii. Cele mai multe dintre acestea, pe lîngă faptul că duc la înlăturarea importului, se situează la nivel competitiv cu tehnicile similare de peste hotare, atît în ceea ce priveşte concepţia construcţiei, cît şi randamentul. Printre aceste aparate se numără şi cele cîteva tipuri de voluminozimetre — cu ajutorul cărora se stabileşte volumul firelor. Importanţa lor reiese atunci cînd se are în vedere că acesta este un parametru ce influenţează în mare măsură calitatea acestor fire (fibre chimice în amestec cu fibre contractice) folosite, în special, pentru articole de îmbrăcăminte. În fotografie : laboranta Elena Popescu utilizînd acest nou aparat intrat în dotarea institutului. Alte exemplare ale acestui prototip vor lua curînd drumul diferitelor întreprinderi şi laboratoare de profil din ţară şi străinătate.

ANTICIPĂRI — IPOTEZE

Sub vid, metalul devine miraculos

Supraplasticitatea pregăteşte o revoluţie în tehnologii ?

Una dintre proprietăţile ce au impus, încă de pe acum, în numeroase sectoare, maselе plastice este supraplasticitatea. Dar metalele nu pot avea şi ele, în anumite condiţii, astfel de însuşiri ? Întrebarea nu este chiar nouă. Savanţii, în special cercetătorii metalurgi, şi-au pus-o cu decenii în urmă. În 1930 s-a reuşit ca lungimea unei bare de oţel să fie extinsă de... opt ori. Literatura tehnico-ştiinţifică înţelege prin supraplasticizarea metalelor sau aliajelor acestora posibilitatea de a le deforma extensiv, fără a se folosi, în acest scop, forţe calorice, de obicei) prea mari. Materialele supraplastice au însă şi alte proprietăţi mecanice, utile, complementare, care le lărgesc şi mai mult sfera lor de utilizare : slaba rezistenţă la diferitele deformări (tracţiune, torsiune, compresiune). Astfel că progresele spectaculoase ale maselor plastice n-au făcut decît să arate o dată în plus, şi mai acut, ceea ce s-ar putea realiza dacă şi metalele ar putea fi aduse în situaţia de a fi supraplastice. Iată, deci, un factor de sporire a intensităţii căutărilor în această direcţie.

Mai întîi, un prim avantaj pe care îl oferă aceste noi materiale îl reprezintă diversificarea gamei de metale ce pot fi folosite în practică. Iar, în al doilea rînd, este vorba de faptul că se creează condiţiile pentru elaborarea unor noi şi noi tehnici de prelucrare a metalelor, avantajoase din punct de vedere economic. Impresionaţi de uşurinţa, rapiditatea şi simplitatea prelucrării maselor plastice, specialiştii s-au întrebat : oare nu s-ar putea ca prelucrarea metalelor şi aliajelor supraplastice să se facă chiar cu utilajele folosite la maselе plastice ? De la primele încercări, rezultatele au fost mai mult decît încurajatoare. Ceea ce părea, pînă nu de mult, o utopie s-a dovedit a fi posibil ; prelucrarea metalelor şi aliajelor cu ajutorul vidului, sau prelucrarea metalelor şi aliajelor metalice la presiuni înalte tind să devină tot mai mult tehnici aplicate pe scară largă.

Tehnica prelucrării sub vid se aplică în acest domeniu începînd cu anul 1934. În ce constă ea ? Să presupunem că se cere a fi prelucrată o foaie metalică destul de groasă. După ce aceasta se fixează în maşină, este încălzită radiant. Cînd temperatura atinge nivelul necesar apare şi fenomenul de supraplasticitate. Atunci se aspiră aerul din maşină, ajungîndu-se la un vid înaintat. Avînd ca forţă motrice această decompresiune, folia metalică e proiectată în matriţă. Maleabilizată, ea se lasă uşor tălată, modelată în forme şi piese dintre cele mai complicate — de cele mai multe ori greu, dacă nu aproape imposibil de realizat cu tehnologiile obişnuite.

Chiar în condiţiile nivelului actual de aplicare a unor astfel de tehnologii moderne — de mare viitor — se conturează efecte diverse dintre cele mai importante. Prin faptul că atît cele mai mărunte, cît şi cele mai mari piese, de forme complicate, pot fi fasonate cu mare precizie se elimină pierderile de materiale. De asemenea, nu mai sînt necesare adaosurile de prelucrare, precum şi multe operaţiuni specifice tehnologiilor tradiţionale. Este diminuat, totodată, şi riscul rebutării pieselor. Nesupuse unor prelucrări dure, riscul eventualelor fisurări interne este minimum ; se reduc şi suprafeţele ce pot fi atinse şi „cariate" de coroziune. La rîndul lor, costurile scad apreciabil. Importante economii se realizează şi prin faptul că utilajul necesar prelucrării materialelor respective, fiind mult mai simplu, poate fi realizat la preţuri mai mici. Fenomenul de supraplasticitate este utilizabil şi în condiţiile unei automatizări înaintate a procesului de producţie.

De la aceste consideraţii, specialiştii au ajuns să prezică un mare viitor valorificării industriale a metalelor şi aliajelor supraplastice. Problema ce se pune la ora actuală este cercetarea intensă nu numai a fenomenului deformaţiei plastice la metalele obişnuite, destul de bine cunoscut, dar mai ales a mecanismului intim al supraplasticităţii. Acest aspect mai face încă obiectul unor discuţii şi controverse, privind detalii, între oameni de ştiinţă.

O altă direcţie a căutărilor din acest sector vizează utilizarea pe scară tot mai largă a fenomenului supraplasticităţii metalelor la nivel industrial. Pentru realizarea acestui deziderat s-au precizat şi unele condiţii indispensabile. Aplicaţiile productive extinse nu vor putea interveni decît atunci cînd va exista o gamă variată şi suficient de largă de metale şi aliaje supraplastice. Totodată, cînd se vor fi cristalizat tehnologii precise de prelucrare, bazate pe temperaturi relativ joase (pînă la 300°C) — ca punct de apariţie a supraplasticităţii. Astăzi, doar un singur material — aliajul Zu/22 Al, denumit Prestal — întruneşte condiţiile pe care le aminteam, dovedind că acest lucru este perfect posibil în practică.

Economia modernă vădeşte o adevărată „foame" de noi materiale, mai ales dintre cele cu performanţe deosebite — cum sînt cele necesare unor sectoare „de virf", ca astronautica şi electronica. Această cerinţă acţionează ca un factor de stimulare a căutărilor actuale privind utilizarea industrială a supraplasticităţii metalelor. Se prevede, chiar, că pe măsură ce pătrunderea supraplasticităţii în industrie va fi mai largă, aceasta va revoluţiona, pur şi simplu, tehnicile tradiţionale ale diverselor sectoare de bază : metalurgia, construcţia de maşini. Iată de ce aceste metale şi aliaje supraplastice sînt incluse, încă de pe acum, la capitolul certitudini, cînd se vorbeşte despre materialele viitorului.

Ing. Dan CONSTANTIN

Telegrame cu prilejul celei de-a 70-a aniversări a tovarășului Ion Gheorghe Maurer

Excelenței Sale
Domnul ION GHEORGHE MAURER
Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România

Cu ocazia celei de-a 70-a aniversări a zilei Dumneavoastră de naștere, în numele Guvernului Revoluționar Provizoriu al Republicii Vietnamului de Sud și al meu personal, adresez respectuos Excelenței Voastre cele mai calde urări.

Cu acest prilej, exprimăm Excelenței Voastre, Partidului Comunist Român, guvernului și poporului frate român recunoștință sinceră pentru sprijinul și ajutorul prețios date luptei de rezistență împotriva agresiunii americane, pentru salvarea țării, a populației din Vietnamul de Sud.

Urez Excelenței Voastre multă sănătate și numeroase succese în înalta Dumneavoastră misiune.

HUYNH TAN PHAT
Președintele Guvernului Revoluționar Provizoriu al Republicii Vietnamului de Sud

Excelenței Sale
Domnului ION GHEORGHE MAURER
Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România

Cu ocazia celei de-a 70-a aniversări a zilei Dumneavoastră de naștere, doresc să vă exprim, în numele colegilor din guvern și al meu personal, cele mai sincere și cordiale urări de fericire personală și pentru activitatea dumneavoastră în fruntea guvernului.

GIULIO ANDREOTTI
Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Italiene

Excelenței Sale
Domnul ION GHEORGHE MAURER
Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România

Doresc să adresez Excelenței Voastre cele mai sincere felicitări cu ocazia celei de-a 70-a aniversări a zilei Dumneavoastră de naștere, precum și cele mai bune urări de sănătate și fericire personală.

KALEVI SORSA
Prim-ministru al Republicii Finlanda

Excelenței Sale
Domnului ION GHEORGHE MAURER
Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România

Cu ocazia celei de-a 70-a aniversări a zilei dv. de naștere, vă rog să primiți urările mele cele mai bune de continuă fericire și sănătate.

Cu cele mai înalte considerații,

Al Dumneavoastră sincer,
KURT WALDHEIM
Secretar General al O.N.U.

Domnule președinte,

În momentul în care numeroșii dv. prieteni se întrunesc pentru a sărbători cea de-a 70-a aniversare a zilei dv. de naștere și a celebra cu această ocazie o carieră exemplară, doresc să mă alătur acestora pentru a vă transmite, împreună cu cele mai călduroase felicitări, mărturia celei mai sincere stime și admirații.

De asemenea, aș dori să vă exprim recunoștința pentru înțelegerea și sprijinul pe care le-ați manifestat față de strădaniile mele.

Prezentîndu-vă urările mele de sănătate, de fericire și de succes, vă rog să primiți, domnule președinte, împreună cu asigurarea înaltei mele considerații, expresia celor mai bune și respectuoase sentimente.

RENÉ MAHEU
Director general al UNESCO

Prim-vicepreședintele Consiliului de Miniștri, Ilie Verdeț, a primit pe ministrul construcțiilor de mașini grele și instalații din R. D. Germană

Marți dimineața, prim-vicepreședintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ilie Verdeț, a primit pe Gerhard Zimmermann, ministrul construcțiilor de mașini grele și instalații din R. D. Germană, conducătorul delegației economice, care face o vizită în țara noastră.

La întrevedere au luat parte Ioan Avram, ministrul industriei construcțiilor de mașini, precum și dr. Hans Voss, ambasadorul R. D. Germane la București.

Într-o atmosferă cordială și prietenească, au fost dezbătute probleme ale adîncirii și lărgirii colaborării și cooperării în domeniul construcțiilor de mașini între cele două țări ale noastre.

*

În zilele de 25 și 26 septembrie, s-au desfășurat la București tratative între ministrul industriei construcțiilor de mașini, Ioan Avram, și ministrul construcțiilor de mașini grele și instalații din R. D. Germană, Gerhard Zimmermann.

În cadrul actualei întîlniri au fost discutate probleme privind dezvoltarea cooperării industriale atît pentru perioada imediat următoare, cît și în perspectivă. Părțile au convenit cooperarea în producția utilajului metalurgic, a instalațiilor miniere pentru exploatarea la zi și în domeniul materialului rulant de cale ferată. Totodată, s-au analizat soluțiile de cooperare în fabricația navelor de pescuit de mare capacitate și s-au convenit măsuri pentru dezvoltarea cooperării în domeniile utilajului energetic, armăturilor industriale și în alte domenii. De asemenea, a fost pus de acord programul realizării unei cooperări tehnice și industriale pentru fabricarea de utilaje și linii moderne de turnătorie, precum și de instalații și echipamente pentru sudură.

În protocolul semnat de cei doi miniștri s-a stabilit programul activităților viitoare pentru problemele de interes reciproc din cele două ministere, la a căror realizare vor participa centralele industriale și grupurile de uzine din România și organele similare din R. D. Germană.

(Agerpres)

ÎNCHEIEREA LUCRĂRILOR SESIUNII A III-A A COMISIEI INTERGUVERNAMENTALE CONSULTATIVE

în problemele relațiilor economice și tehnico-științifice dintre Republica Socialistă România și R. P. D. Coreeană

În perioada 19—26 septembrie 1972 a avut loc, la București, sesiunea a III-a a Comisiei interguvernamentale consultative în problemele relațiilor economice și tehnico-științifice dintre Republica Socialistă România și Republica Populară Democrată Coreeană.

Delegația română a fost condusă de Ion Pățan, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, președintele părții Republicii Socialiste România în comisie, iar delegația coreeană de Zăng Zun Thek, vicepreședinte al Cabinetului de Miniștri, președintele părții Republicii Populare Democrate Coreene în comisie.

Ambele părți au relevat importanța deosebită pentru activitatea comisiei a indicațiilor date de conducerile de partid și de stat cu prilejul convorbirilor ce au avut loc între tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, și tovarășul Kim Ir Sen, secretar general al Comitetului Central al Partidului Muncii din Coreea, președintele Cabinetului de Miniștri al Republicii Populare Democrate Coreene, în timpul vizitei din anul 1971 în Republica Populară Democrată Coreeană a delegației de partid și guvernamentale a Republicii Socialiste România.

În timpul lucrărilor sesiunii s-a analizat modul în care au fost îndeplinite recomandările și hotărîrile sesiunii anterioare a comisiei privind dezvoltarea colaborării economice dintre Republica Socialistă România și Republica Populară Democrată Coreeană.

Făcînd bilanțul îndeplinirii recomandărilor și hotărîrilor sesiunii a II-a a comisiei, părțile au subliniat cu satisfacție rezultatele obținute.

Astfel, în perioada analizată, s-a convenit o majorare substanțială a volumului livrărilor reciproce de mărfuri pe cincinalul în curs, s-au încheiat unele acorduri de colaborare între cele două țări și au avut loc întîlniri la nivelul conducerilor unor ministere și organe centrale în scopul abordării de noi probleme de colaborare, care prezintă interes reciproc.

În cadrul lucrărilor sesiunii, comisia a examinat stadiul tratativelor privind acțiunile de colaborare convenite, precum și noi propuneri pentru care s-au stabilit măsuri corespunzătoare. Asemenea măsuri se referă la colaborarea dintre cele două țări în domeniile industriei chimice, construcțiilor de mașini, industriei miniere, industriei electrotehnice și electronice, transporturilor.

La sesiune, părțile au analizat, de asemenea, posibilitățile de majorare a volumului schimburilor de mărfuri dintre cele două țări, stabilind măsuri cu privire la dezvoltarea lor în continuare.

Lucrările sesiunii s-au desfășurat într-o atmosferă cordială, prietenească, de deplină înțelegere.

Protocolul încheiat cu acest prilej a fost semnat, din partea Republicii Socialiste România, de Ion Pățan, iar din partea Republicii Populare Democrate Coreene de Zăng Zun Thek.

*

În timpul desfășurării sesiunii a III-a a Comisiei interguvernamentale consultative în problemele relațiilor economice și tehnico-științifice dintre Republica Socialistă România și Republica Populară Democrată Coreeană, delegația guvernamentală a R.P.D. Coreene, condusă de tovarășul Zăng Zun Thek, a vizitat o serie de obiective economice din România.

*

În aceeași perioadă s-au desfășurat și lucrările sesiunii a II-a a Subcomisiei de colaborare tehnico-științifică dintre Republica Socialistă România și Republica Populară Democrată Coreeană.

A fost examinat modul de îndeplinire a temelor de colaborare tehnico-științifică adoptate în sesiunea anterioară și s-au convenit temele de colaborare pe perioada următoare. Potrivit celor prevăzute în protocolul încheiat cu această ocazie, cele două părți își vor transmite documentații tehnice și își vor delega specialiști pentru cunoașterea reciprocă a realizărilor tehnico-științifice și a experienței în producție, în special în domeniile: construcțiile de mașini, industria chimică, industria minieră, industria metalurgică ș.a.

Protocolul încheiat a fost semnat, din partea română, de Radu Constantinescu, vicepreședinte al Comisiei guvernamentale de colaborare și cooperare economică și tehnică, iar din partea coreeană de Li Ghi Șen, vicepreședinte al Comitetului de relații economice externe.

La semnarea protocoalelor a fost de față Kang Iăng Săp, ambasadorul R.P.D. Coreene la București.

*

În onoarea participanților la lucrările sesiunii ambasadorul Kang Iăng Săp a oferit marți la amiază o recepție.

Au luat parte tovarășii Ion Pățan, Teodor Marinescu, șef de secție la C.C. al P.C.R., Radu Constantinescu, Vasile Gliga, adjunct al ministrului afacerilor externe, membri ai conducerii unor ministere economice.

Au participat Zăng Zun Thek, precum și membrii celor două delegații la lucrările comisiei.

Cu același prilej, tovarășul Ion Pățan a oferit un dineu.

*

Marți după-amiază, delegația guvernamentală economică a R.P.D. Coreene a părăsit Capitala.

(Agerpres)

Plecarea delegației de activiști ai P.C. Chinez

Delegația de activiști ai P.C. Chinez, condusă de tovarășul Iang Ciun-pu, membru al C.C. al P.C. Chinez, secretar adjunct al Comitetului provincial Liaoning al P.C. Chinez, membru al Biroului Permanent al Comitetului revoluționar provincial — care, la invitația C.C. al P.C.R., a făcut o vizită pentru schimb de experiență în țara noastră — a părăsit marți dimineață Capitala.

La plecare, delegația a fost salutată de tovarășii Miu Dobrescu, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., Teodor Marinescu, Ion Circel, membri ai C.C. al P.C.R., șefi de secție la C.C. al P.C.R., Ilie Rădulescu, membru al C.C. al P.C.R., secretar al Comitetului municipal București al P.C.R., Ion St. Ion, vicepreședinte al Consiliului Economic, de activiști de partid.

Au fost prezenți Cian Hai-fun, ambasadorul R.P. Chineze la București, și membri ai ambasadei.

AZI, LA FOTBAL

Mansa a doua în cupele europene

- F.C. Argeș — Aris Bonnaweg pe „micul ecran"
- Nörrköping—U.T.A. și Landskrona—Rapid radiodifuzate

Astăzi, se desfășoară mansa a doua a primului tur din cadrul competițiilor europene de fotbal.

La Pitești, în cadrul „Cupei campionilor europeni", echipa locală F. C. Argeș întîlnește formația Aris Bonnaweg din Luxemburg. În primul joc, fotbaliștii români au cîștigat cu scorul de 2—0. Partida va începe la ora 15,30 și va fi transmisă în întregime la televiziune.

În „Cupa Cupelor", Rapid va juca în deplasare cu formația suedeză Landskrona Boys, pe care a învins-o în meciul tur cu 3—0.

În cadrul „Cupei U.E.F.A.", formația U.T. Arad va evolua, de asemenea, în deplasare, întîlnind I.F.K. Nörrköping (în tur 2—1 în favoarea echipei suedeze).

Posturile noastre de radio vor transmite alternativ, în jurul orei 20, partidele Nörrköping—U.T. Arad și Landskrona Boys—Rapid. Transmisia se va face pe programul I.

Oaspeți de peste hotare

Președintele Consiliului Executiv al Republicii Socialiste Muntenegru

Președintele Consiliului Executiv al Republicii Socialiste Muntenegru, Zarko Bulajici, care face o vizită în țara noastră, a fost marți oaspetele municipiului Galați, unde a fost primit de Constantin Dăscălescu, președintele Comitetului Executiv al Consiliului popular al județului Galați. Oaspetele iugoslav a vizitat fabrici și secții ale Combinatului siderurgic Galați, combinatul avicol, precum și noi cartiere de locuințe.

Ministrul muncii și asigurărilor sociale al R. P. Bulgaria

Marți au sosit în Capitală Miso Mișev, ministrul muncii și asigurărilor sociale al R. P. Bulgaria, și Asen Dobrev, adjunct al ministrului, pentru a face o vizită la invitația ministrului muncii din țara noastră. La sosire, pe aeroportul Otopeni, oaspeții au fost întîmpinați de Petre Lupu, ministrul muncii, și membri ai conducerii ministerului. A fost de față Gancio Gancev, prim-secretar al ambasadei bulgare la București.

*

În după-amiaza aceleiași zile, Miso Mișev și persoanele care îl însoțesc au făcut o vizită la Ministerul Muncii, unde au început convorbirile între cele două părți.

Seara, Petre Lupu a oferit o masă în cinstea oaspeților.

Ministrul sănătății publice și afacerilor sociale al Republicii Africa Centrală

În cursul dimineții de marți, ministrul sănătății publice și afacerilor sociale al Republicii Africa Centrală, André Magale, care face o vizită în țara noastră, a avut o întrevedere cu membri ai conducerii Ministerului Sănătății.

Cu acest prilej, oaspetele a luat cunoștință de problemele organizatorice sanitare din România.

La întrevedere a participat Bakouzou Antoine-Roger, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Republicii Africa Centrală la București.

În aceeași zi, oaspetele a vizitat Spitalul rural din Răcari.

Cronica zilei

Asociația de Drept Internațional și Relații Internaționale a organizat o masă rotundă pe tema „Istoria și dreptul internațional", la care a participat profesorul Maartin Bos, președinte al Asociației olandeze a juriștilor, vicepreședinte al Asociației Internaționale a Juriștilor. Expunînd diferitele concepții asupra dreptului internațional și tangențele pe care această ramură juridică le are cu istoria, prof. Bos a subliniat climatul generos în care se desfășoară activitatea științifică umanistă în România. În cadrul manifestărilor organizate de A.D.I.R.I., cercetătorul danez Bertel Heurlin a vorbit despre securitate și dezarmare. Ambele expuneri, la care au luat parte cadre universitare, cercetători ai dreptului internațional și relațiilor internaționale, numeroși juriști, ziariști și diplomați, au fost urmărite cu interes.

*

În această lună, se desfășoară în Capitală cursul pentru protecția mamei și copilului, organizat de Centrul internațional al copilului din Franța, în colaborare cu Ministerul Sănătății din Republica Socialistă România. În cadrul acestui curs vor fi prezentate conferințe, referate și demonstrații practice legate de problemele specifice protecției mamei și copilului. Totodată, vor avea loc demonstrații practice în cadrul spitalelor clinice de copii din Capitală și din orașele Iași, Constanța și județul Bihor, al unor clinici de obstetrică-ginecologie, al unor policlinici și servicii de recuperare medicală.

(Agerpres)

DIN ȚĂRILE SOCIALISTE

Ritmul dinamic al înnoirilor urbanistice în Bulgaria prietenă

Contactul cu viața cotidiană a unor orașe din Bulgaria, țara vecină și prietenă, îți oferă imaginea unei activități rodnice puse în slujba modernizării urbanistice și a progresului multilateral. La Sofia, această imagine este multiplicată de numeroasele edificii construite în ultimii ani, care au configurat capitalei bulgare o nouă înfățișare. Pe locurile unde altă dată erau fie căsuțe învechite, fie terenuri virane, se înalță noile clădiri moderne, implantate armonios între valorile edilitare ale trecutului, diferite monumente istorice. Străbătînd străzile orașului, descoperi, cu frecvență, șantiere de construcție, deasupra cărora străjuiesc uriașele brațe ale macaralelor, prefigurînd viitorul peisaj urbanistic. Și astfel, în ritmul alert al construcției, Sofia își trăiește a doua tinerețe.

— Dacă pînă în 1963 se construiau 2 000—3 000 de apartamente anual, în perioada de după 1969, cînd au început să se folosească metodele industriale de construcții, s-au putut realiza circa 8 000—10 000 apartamente anual. Amploarea construcțiilor din capitala bulgară poate fi sugerată și de următoarea statistică: dacă în cincinalul trecut s-au construit 45 000 de apartamente, în actualul cincinal se vor construi circa 83 000, iar în viitorul cincinal numărul lor va crește la circa 90—95 de mii.

Tovarășul Gheorghe Gheorghiev, inginer șef al Direcției de arhitectură și sistematizare a Consiliului popular orășenesc, care ne relatează cele de mai sus, ne vorbește despre eforturile edilitare, despre preocupările pentru modernizarea în continuare a orașului. Paralel cu ridicarea unor construcții înalte — ne relatează interlocutorul — edilii au în vedere și construirea unor edificii cu mai puține niveluri, potrivit cerințelor așezării orașului.

Dezvoltarea urbanistică necesită rezolvarea a numeroase probleme dificile printre care și sistematizarea străzilor înguste, moștenite din trecut. Un grup de specialiști s-a ocupat de rezolvarea acestei probleme încă din anul 1969. Multe din arterele și străzile Sofiei au fost lărgite și modernizate. Anul trecut a început modernizarea bulevardului Lenin, care face legătura cu șoseaua internațională Londra — Sofia — Istambul. Numai pentru reconstrucția străzilor și bulevardelor din Sofia s-au alocat 100 de milioane leva.

Procesul de modernizare a arterelor de circulație continuă. În prezent, la Sofia se construiesc pasaje subterane și se lărgesc pistele. Au și fost realizate pînă în prezent cinci pasaje subterane, alte șase urmînd a fi gata pînă la sfîrșitul actualului cincinal. Încă din 1961 se lucrează la reconstruirea și modernizarea totală a centrului Sofiei, unde vor fi amplasate edificii cu caracter administrativ. Inaugurarea noilor clădiri din centrul capitalei va avea loc în anul 1981 cînd se va sărbători împlinirea a 1 300 de ani de la înființarea primului stat bulgar. Noua imagine modernă a Sofiei va fi întregită de metroul a cărui construcție va începe la sfîrșitul acestui an.

„Aceeași imagine a macaralelor — emblemă a viitorului — ne-a întîmpinat și la Varna. De astă dată — macaralele șantierelor navale. Avansînd pe coordonatele progresului, Varna, ca și Sofia, se dezvoltă și se modernizează an de an. Inima acestui oraș pulsează în șantierele navale. În prezent, constructorii navali de la Varna se pregătesc pentru lansarea în viitorii ani a unor vase de mai multe zeci de mii de tone.

Pentru a avea o imagine a ceea ce au fost în trecut și ceea ce sînt în prezent șantierele navale „Gheorghi Dimitrov" din Varna, am reținut comparația oferită de Neiko Liubenov, secretarul comitetului de partid al șantierelor: „Pînă la eliberare, ne spune interlocutorul nostru, deci în aproape 70 de ani de activitate, șantierele din Varna au construit vase și mici ambarcațiuni cu un total de 23 000 tone. De la 9 septembrie 1944 și pînă în 1971 tonajul vaselor construite aici însumează un milion de tone".

În vederea construcției unor vase de mare tonaj, de care aminteam, statul a alocat circa 820 milioane leva, iar pînă la sfîrșitul actualului plan cincinal se vor mai aloca încă 250 milioane, fonduri cu care șantierele au fost în mare parte, și continuă să fie, reconstruite. Eforturile converg acum spre dezvoltarea și utilizarea acestei mari întreprinderi la un nivel corespunzător sarcinilor propuse. Paralel se depun eforturi pentru crearea unor condiții mai bune de viață, pentru cei 5 500 de muncitori ai șantierelor. Se construiesc încă două cantine pe lîngă cele existente, iar pînă la sfîrșitul cincinalului se vor construi 500 de apartamente. Orașului i se adaugă astfel noi cartiere de locuit, noi instituții sociale, de cultură și învățămînt.

Și astfel, Varna se dezvoltă și progresează în pas cu șantierele navale, ale căror vase o fac cunoscută peste mări și oceane, înnoirile de aci, ca și din capitala țării, oferind o dovadă din cele mai concludente de ceea ce este în stare un popor ale cărui destine sînt călăuzite de idelle și țelurile luminoase ale socialismului.

T. OANCEA

COLABORAREA CULTURALĂ

(Urmare din pag. 1)

În același timp, trebuie să relev că UNESCO stimulează practic cooperarea între țări, indiferent de sistemul lor social-politic, prin crearea unor structuri permanente la nivel european, cum ar fi Centrul de la Viena de coordonare a programelor de cercetări în domeniul științelor sociale sau Centrul de la Praga, consacrat studiilor privitoare la organizarea și utilizarea rațională a timpului liber.

În această serie sistematică de măsuri destinate să confere o formă concretă cooperării europene, axînd-o pe probleme precise de competența organizației, se înscrie și inaugurarea la București a Centrului european pentru învățămîntul superior. Acest organism original este un centru de documentare, de schimb de informații și idei, avînd de jucat rolul de catalizator, stimulator și coordonator al cooperării în domeniul învățămîntului. Fără a se substitui instituțiilor universitare cu caracter național și subregional, centrul va permite o mai bună orientare a acestora, în vederea îmbunătățirii și ridicării continue a nivelului de învățămînt universitar în statele membre.

— Care este, după părerea dv., contribuția concretă pe care UNESCO poate s-o aducă la edificarea unui climat de destindere și securitate pe continentul european, la convocarea conferinței general-europene?

— Europa reprezintă, după cum se știe, o regiune-a cărei caracteristică dominantă este definită de vechi civilizații, de o varietate a culturilor, a regimurilor social-politice și a moravurilor. Dincolo de deosebirile politice, militare, economice, Europa oferă însă o splendidă imagine de omogenitate, de unitate pe planul tradițiilor culturale, al progresului tehnic. O privire de ansamblu asupra statelor componente ale acestui continent îți dă sentimentul că ele aparțin unei singure familii culturale și științifice. Așadar, în pofida diviziunilor și opozițiilor, se poate vorbi despre o profundă solidaritate a popoarelor europene, determinată de necesitățile geografice și economice, de interacțiuni seculare în domeniile artelor, științelor, tehnologiei, ideilor și valorilor — elemente fundamentale pe care clădim mărețul edificiu al păcii europene — adică tocmai domeniile în care activează UNESCO.

Bazîndu-se pe aceasta, UNESCO se străduiește să organizeze, așa cum am arătat înainte, o largă colaborare între statele europene în domeniile științei și culturii, cu convingerea că aceasta nu poate decît să influențeze pozitiv climatul politic pe continent, înscrîndu-se ca o componentă organică a procesului de edificare a securității în Europa. Am început de la nivelul comisiilor naționale UNESCO din Europa, pentru a ajunge, în acești din urmă ani, la conferințele europene de care amintesc. Desigur, toate aceste inițiative s-au înscris, într-un fel sau altul, în cadrul pregătirilor care se fac în prezent pentru convocarea conferinței generale. După părerea mea, există toate premisele ca aceste pregătiri să intre într-o fază activă, o primă reuniune preliminară la nivel multilateral fiind așteptată să înceapă în curînd.

Îndeosebi conferința miniștrilor culturii din țările Europei care a avut loc recent la Helsinki a constituit un veritabil stimulent pentru dezvoltarea cooperării culturale, chestiune care, după cît se pare, se va afla la loc de cinste pe agenda viitoarei reuniuni general-europene asupra securității.

— În încheiere, am dori să ne spuneți cum apreciați activitatea României în cadrul organizației, aportul său la promovarea colaborării și înțelegerii între popoarele continentului nostru?

— Cred că nu exagerez deloc cînd afirm că România a făcut foarte mult pentru cooperarea europeană, că ea s-a afirmat ca un campion al acestei nobile cauze, chiar înaintea angajării procesului de înțelegere și colaborare la nivel paneuropean. Și în această privință, exemplul pe care ea l-a dat în Balcani este dintre cele mai fericite. Făcînd diferite propuneri pentru transformarea fostului „butoi cu pulbere" al Europei într-o zonă a păcii și înțelegerii, liberă de arme nucleare, țara dv. a acționat constant pentru promovarea cooperării culturale în această parte a continentului. Mi se pare remarcabil în acest sens faptul că UNESCO, în colaborare strînsă cu România, și adesea la solicitarea foarte precisă a acesteia, a putut să stabilească un program de dezvoltare a studiilor de cultură balcanică, a contribuit efectiv la promovarea unei largi cooperări culturale între țările din această parte a Europei. Fenomenul în care asistăm în prezent de intensificare a cooperării în scara întregului continent nu este, după părerea mea, decît o generalizare a acestei experiențe foarte semnificative, și la care țara dv. și-a adus și continuă să-și aducă o contribuție cu adevărat remarcabilă.

Mărturie în acest sens stă, de altfel, întreaga activitate pe care România a desfășurat-o de-a lungul anilor în cadrul UNESCO, numeroase din inițiativele și acțiunile sale în organizație fiind subordonate tocmai promovării cooperării între statele Europei și, prin aceasta, înțelegerii și păcii între popoare. În același timp, România a susținut în permanență politica generală a UNESCO, fiind profund atașată nu numai idealurilor sale, dar și ideilor noi — ca, de exemplu, ideea de educație permanentă, de politică culturală — pe care organizația le-a promovat sau le promovează. Tocmai de aceea, folosesc acest prilej pentru a adresa încă o dată omagiul meu guvernului român, întregii sale activități desfășurate în cadrul UNESCO.

Însemne inedite pe emblema Zalăului

(Urmare din pag. 1)

manțele la care trebuie să se ridice oamenii; să nu uităm că dacă viteza unei mașini poate fi sporită printr-o manevră, omul care o deservește nu poate fi socotit gata formal o dată cu semnarea fișei de angajare, sau după ce primește certificatul de absolvent al unei școli profesionale...

Cu alte cuvinte, investițiilor făcute de stat, eforturilor lui financiare și materiale pentru construirea noilor unități industriale le urmează un alt gen de investiții și eforturi, cele avînd drept obiectiv formarea și ridicarea oamenilor la nivelul parametrilor ceruți de stăpînirea și conducerea cu mîini sigure a proceselor tehnologice; o muncă migăloasă, ce se cere judicios coordonată și organizată, făcută cu tact și perseverență. Așa cum aveam să ne convingem, centrul de acțiune, nervul vital care concepe și conduce această laborioasă activitate îl constituie organizațiile de partid.

— Avem, deocamdată, patru organizații de bază — ne spune, între altele, maistrul Vasile Poștiu, secretarul comitetului de partid de la fabrica de armături metalice. După adunările generale de dare de seamă și alegeri, vom avea zece organizații, zece nuclee de bază. Acționînd pe un front mai larg, cu mai multe formații de luptă, bine organizate, așa-zisele „greutăți inerente oricărui început" vor fi mai repede depășite. Nu ne putem lăsa în voia unui „rodaj" care să se prelungească.

Ce vor fi însemnînd oare „greutățile inerente oricărui început", „condițiile specifice locale" care se invocă așa frecvent? Într-un fel sau altul, este vorba de stăruința cu care este urmărit și intensificat procesul de educare în spiritul muncii a tinerilor, de cu-noașterea reciprocă, de realizarea unei coeziuni intime în noile colective de muncă, de modul în care este cultivat simțul datoriei, al disciplinei, sentimentul de stimă și întrajutorare reciprocă, de atașament și responsabilitate față de colectiv. Cu astfel de trăsături este înnobilată fizionomia spirituală a sute și mii de noi candidați — proveniți din școlile profesionale sau mediul rural — la calitatea spre care aspiră — aceea de muncitori. Și, nu întîmplător, tinerii de aici se bucură de o atenție cu totul specială. „Bătrînii" în fabrică nouăstră sînt cei care au 22—23 de ani" — ni s-a spus. Vîrsta medie a colectivului, în fiecare din cele două întreprinderi, este în jur de 20—21 de ani. În același sens, vizînd importanța ce trebuie acordată formării noilor muncitori, este edificator și faptul că față de 83 de membri de partid, cîți cuprinde organizația de la filatura de bumbac, numărul membrilor organizației U.T.C. se ridică la peste 600.

— Sînt, firește, binevenite și absolut necesare sfaturile, observațiile, îndemnul adresat de muncitorii experimentați celor tineri — ne spunea tovarășul inginer Vasile Berinde, șeful sectorului prelucrări mecanice de la fabrica de armături metalice. Priviți în secții și veți observa că la mașini sau în echipe de lucru, printre tineri, lucrează cîte un om cu stare mai vechi, muncitor de elită. Lăcătușii Vasile Deneș, Iuliu Groza și alții ca ei sînt, am putea spune, un fel de „diriginți" ai tinerilor. Din „mîna lor" ies meseriași buni, muncitori de bază.

De față în discuție, tovarășul Gheorghe Moș, secretarul organizației de bază nr. 2, duce ideea mai departe: „O exigență deosebită și pretenții foarte mari manifestăm față de comuniști, în covîrșitoarea lor majoritate muncitori experimentați; exemplul lor are o puternică forță de înrîurire. Pornim de la ideea că tînărul nou venit în fabrică este foarte receptiv la influența colectivului, el își formează deprinderile profesionale și atitudinea față de muncă inspirîndu-se de la cei din jur. Deci nu ne poate fi deloc indiferent ce învață ei și de la cine învață".

În vecini, la filatura de bumbac, formele și mijloacele muncii politice menite să contribuie la omogenizarea și educarea tinerelor salariate sînt pe cale de a marca îmbunătățiri substanțiale, urmărindu-se cu prioritate sporirea puterii de influențare, a eficacității lor. Inginerul Ion Sălcudeanu, secretarul comitetului de partid, și Elvira Drulea, locțiitoarea secretarului comitetului U.T.C., ne-au vorbit de pregătirile pe care le face brigada artistică de agitație, echipa dedansuri pentru a întreprinde, cu un program adecvat, un turneu în localitățile de unde provin majoritatea navetiștilor și unde, în fața familiilor, cunoscuților, să se arate cum se integrează acestea în muncă, cum s-au legat de fabrică. Inspirată și binevenită pare a fi și replica pe care o vor primi-o „campionii absenteelor". Ne spunea la un moment dat inginerul-șef al fabricii, tovarășul Anton Wille, că în luna trecută au fost înregistrate zilnic, în medie, 100 de absențe: „Au fost situații cînd, din această cauză, ne-au stat 16 ringuri din 96". „Înainte toate cazurile de absențe erau criticate tardiv, după ce efectul lor negativ s-a consumat, cînd pierderile în producție au fost prilejuite. De astă dată, urmărind frecvența lor, zilele de „vîrf" ale absenteelor, vom trage semnalul de alarmă din timp, creînd curentul de opinie care să ducă la curmarea stării de indisciplină".

„Platforma industrială a Zalăului, Parafrazîndu-l pe unul din interlocutorii noștri vom spune că este într-adevăr impresionant tot ce se vede că a fost construit în ultimul timp aici; dar mai impresionant este ceea ce nu se vede la o privire sumară, anume procesul de formare în această parte a țării a noi eșaloane ale clasei muncitoare, cei ce adaugă Zalăului emblema industriei.

vremea

Ieri în țară: Vremea s-a menținut rece, cu cerul variabil în cea mai mare parte a țării. În cursul după-amiezii, în jumătatea de sud a Olteniei, Munteniei și în Dobrogea, cerul a prezentat înnorări mai accentuate și local a început să plouă. Vîntul a suflat slab pînă la potrivit predominînd din sectorul vestic. Temperatura aerului la ora 14 oscila între 10 grade la Toplița și Joseni și 18 grade la Făurei și Mălăiești.

Timpul probabil pentru zilele de 28, 29 și 30 septembrie. În țară: Vreme în curs de încălzire. Cerul va fi variabil, cu înnorări mai pronunțate în Banat, Crișana, Maramureș, și nordul Moldovei, unde vor cădea ploi locale în a doua parte a intervalului. Vîntul va sufla slab pînă la potrivit. Temperaturile minime vor oscila între 3 și 13 grade, izolat mai coborîte, iar maximele între 13 și 23 de grade. **În București:** Vremea se va încălzi treptat. Cerul va fi variabil. Vîntul va sufla slab pînă la potrivit. Temperatura în creștere.

viața internațională

O. N. U.: DEZBATERI DE POLITICĂ GENERALĂ

Sînt necesare eforturi în domeniul dezarmării, al întăririi păcii și securității internaționale

NAȚIUNILE UNITE 25 — Trimișii speciali Agerpres, C. Alexandroaie și C. Vlad, transmit : În continuarea lucrărilor celei de-a 27-a Sesiuni a Adunării Generale a O.N.U., reprezentanții unor state membre ale organizației au prezentat, în cadrul dezbaterilor de politică generală, poziția guvernelor respective față de problemele înscrise pe agenda sesiunii și, în general, față de principalele aspecte ale vieții internaționale.

Ministrul afacerilor externe al Danemarcei, K. B. Andersen, a remarcat progresele realizate în relațiile dintre marile puteri, precum și continuarea procesului de destindere în Europa. În același timp, K. B. Andersen a deplins faptul că într-o serie de situații, posibilitățile oferite de negocieri nu au fost valorificate deplin. El s-a pronunțat pentru rezolvarea politică a problemei vietnameze, care să garanteze drepturile poporului acestei țări de a decide propriul său viitor, fără amestec din afară, și pentru reactivarea eforturilor politice vizînd soluționarea situației din Orientul Apropiat, pe baza rezoluției Consiliului de Securitate.

În cuvîntarea sa, **ministrul afacerilor externe al U.R.S.S.**, A. Gromiko, a salutat evoluțiile favorabile înregistrate în viața internațională. Războiul rece, a spus el, a fost înlocuit de recunoașterea adevărului că în era nucleară nu există o alternativă la dezvoltarea pe bază de coexistență pașnică a relațiilor dintre state cu sisteme sociale diferite.

În legătură cu problema securității europene, A. Gromiko a relevat că pregătirile pentru organizarea unei conferințe de cooperare și securitate pe continent trebuie să intre în cel mai scurt timp în faza lor de finalizare.

Ministrul de externe sovietic s-a referit apoi pe larg la punctul înscris de U.R.S.S. pe agenda actualei sesiuni, privitor la nefolosirea forței în relațiile internaționale și interzicerea definitivă a folosirii armelor nucleare. Esența acestei propuneri, a spus el, este de a determina renunțarea de către state în orice fel de folosire a forței în reglementarea diferendelor internaționale, inclusiv a armelor nucleare și convoționale. El a supus dezbaterilor Adunării Generale un proiect de rezoluție în această problemă.

Reprezentantul sovietic a subliniat că țara sa se pronunță pentru convocarea unei conferințe mondiale de dezarmare și pentru transformarea acesteia într-un forum în care toate statele, fără excepție, să-și expună, pe baze de deplină egalitate, vederile lor asupra problemelor dezarmării și să ajunga la un acord privind măsurile practice ce trebuie luate pentru încetinirea ritmului cursei înarmărilor și realizarea dezarmării generale și totale.

Ministrul afacerilor externe al Kenyei, Njorge Mungai, a chemat statele membre la concertarea eforturilor pentru eliberarea celor 43 de milioane de oameni care se mai află încă sub robia colonialismului.

Ministrul afacerilor externe al Camerunului, Vincent Efon, s-a alăturat omologului său kenyan, denunțînd politica de apartheid, rasistă și colonialistă a regimurilor din Africa de Sud, Rhodesia și, respectiv, Portugalia. El a salutat apoi contactele între cele două state germane, negocierile dintre nordul și sudul Coreei, evoluția pozitivă a evenimentelor de pe continentul european și a condamnat războiul impus poporelor Indochinei de agresiunea străină.

PEKIN

CONTINUAREA CONVORBIRILOR DINTRE CIU EN-LAI ȘI KAKUEI TANAKA

PEKIN 25 (Agerpres). — Agenția China Nouă informează că ieri au continuat la Pekin convorbirile dintre premierul Consiliului de Stat al R. P. Chineze, Ciu En-lai, și primul ministru al Japoniei, Kakuei Tanaka. Au fost prezenți miniștrii de externe ai celor două țări, Ci Pin-fei, și, respectiv, Masayoshi Ohira.

Totodată, la Pekin au avut loc convorbiri între miniștrii afacerilor externe ai R.P. Chineze și Japoniei.

Guvernul vest-german se pronunță pentru continuarea politicii de destindere

BONN 26. — Trimisul special Agerpres, V. Crișu, transmite : Guvernul vest-german își va continua activitatea internă și internațională, îndeplinindu-și toate obligațiile ce-i revin prin constituție, pînă cînd se vor forma — ca urmare a rezultatelor alegerilor din 19 noiembrie — un nou Bundestag și un nou guvern, a declarat cancelarul Willy Brandt, în cursul conferinței de presă organizate, luni după-amiază, în comun, cu vicecancelarul Walter Scheel. El a respins afirmațiile unor reprezentanți ai opoziției, potrivit cărora guvernul actual nu ar mai avea, prin dizolvarea parlamentului, capacitatea de reprezentare pe plan internațional.

Referindu-se, între altele, la tratativele dintre R.F.G. și R.D.G. pentru încheierea unui tratat general, Willy Brandt a spus că ritmul acestora nu va fi influențat de campania electorală. Guvernul, a adăugat el, va depune toate eforturile pentru, ca acestea să fie duse la bun sfîrșit.

La rîndul său, Walter Scheel a precizat, referindu-se la acțiunile internaționale pe care le preconizează guvernul, că va participa, împreună cu cancelarul Brandt, la conferința la nivel înalt a țărilor membre ale Pieței comune. La 3 octombrie — a menționat el, în continuare — voi pleca la New York, pentru a explica punctul de vedere al R.F.G. asupra tratativelor cu R.D.G. și în ce privește intrarea celor două state germane în O.N.U., iar la 10 octombrie voi începe vizita în R. P. Chineză, pentru a examina problema stabilirii relațiilor diplomatice.

În continuare, Walter Scheel a spus : „Țelurile noastre pentru viitorul guvern federal sînt : noi eforturi pentru unitatea Europei occidentale, asigurarea unui dialog continuu între Europa occidentală și Statele Unite, continuarea politicii de destindere față de Europa răsăriteană și a dialogului cu R.D.G., iar după intrare, colaborarea activă în cadrul Națiunilor Unite".

PARIS

Întîlnire Le Duc Tho — Henry Kissinger

WASHINGTON 26 (Agerpres). — Un comunicat al Casei Albe, reluat de agențiile United Press International și A.F.P., anunță că ieri a avut loc la Paris o întîlnire cu ușile închise între consilierul special al șefului delegației R.D. Vietnam la convorbirile cvadripartite asupra Vietnamului, Le Duc Tho, și consilierul președintelui S.U.A. pentru problemele securității naționale, Henry Kissinger.

Norvegienii au respins proiectul de aderare la Piața comună

● **Premierul Brattelli și-a anunțat demisia**

Cu o majoritate care a depășit pînă și așteptările celor mai fervenți adversari ai aderării Norvegiei la Piața comună — 53,9 la sută contra, față de 46,1 la sută pentru — populația acestei țări a spus „nu" Comunității economice europene, în cadrul referendumului organizat duminică și luni.

Deși referendumul nu a avut decît un caracter consultativ, fiind seama de acest vot popular care exprimă fără echivoc opoziția populației față de Piața comună, primul ministru, Trygve Brattelli, și-a anunțat imediat intenția de a-și prezenta demisia la sfîrșitul lunii, cînd parlamentul se va întruni în sesiunea de toamnă.

Pentru observatorii avizați ai evoluției situației din Norvegia, rezultatul referendumului constituie o surpriză numai prin proporțiile sale. Se știe că împotriva aderării țării la C.E.E. s-au ridicat, de mult timp, pături dintre cele mai diverse ale populației. Încă în 1970, a fost constituită „Mișcarea populară norvegiană împotriva aderării la C.E.E.", care numără peste 80 000 de membri activi. Doar cu cîteva zile înaintea referendumului, la Oslo s-au întrunit 500 de delegați ai unor organizații sindicale, reprezentînd peste 200 000 de membri, pentru a-și exprima opoziția față de aderarea la C.E.E. Și chiar în ajunul consultării populare, peste 15 000 de oameni — întruniți, după cum apreciau observatorii occidentali, într-una din cele mai mari adunări populare din anii aceștia — au demonstrat împotriva intrării țării în Piața comună. Un șir de partide politice s-au pronunțat împotriva aderării, altele ca, de pildă, cel social-democrat, sînt profund scindate, conducerea pronunțîndu-se pentru aderare, iar majoritatea membrilor de rînd împotrivă. Dintre partidele burgheze numai unul singur — cel conservator, de dreapta — sprijină fără rezerve această politică.

După cum este cunoscut, partidul comunist și-a manifestat ferm opoziția față de grupările economice închise, de tipul Pieței comune, declarîndu-se în favoarea unei cooperări economice cît mai largi, fără discriminări sau restricții, a unei politici care să nu aducă nici un fel de știrbiri suveranității naționale.

În condițiile date, după cum transmit agențiile de presă, este mai mult decît sigur că proiectul de lege privind aderarea Norvegiei la C.E.E. nici nu va mai fi prezentat parlamentului. Cu atît mai mare este acum interesul cu care este așteptat referendumul similar din Danemarca, care, în plus, nu va avea un caracter consultativ, ci urmează să aibă un caracter decisiv în problema aderării.

G. DASCĂLU

Conferința Uniunii interparlamentare

ROMA 25 — Corespondentul Agerpres, N. Puicea, transmite : În cadrul ședinței sale plenare de marți dimineața, cea de-a 69-a conferință anuală a Uniunii interparlamentare, care își desfășoară lucrările la Roma, a dezbătut tema „Situația și perspectivele programelor de educație în țările în curs de dezvoltare, în special în ce privește formarea de cadre cu pregătire medie și superioară". La discuții — precedate de raportul prezentat de Oliaga (Camerun) — au participat circa 30 de delegați, care au scos în relief importanța formării de cadre tehnice și dezvoltării rețelei de învățămînt în țările în curs de dezvoltare, precum și a formării de cadre naționale calificate.

În ședința din după-amiaza de 26 septembrie, conferința a discutat punctul de pe ordinea de zi inițiat : „Responsabilitatea parlamentarilor față de alegători și rolul instituțiilor parlamentare".

ORIENTUL APROPIAT

● **PRECIZĂRI PRIVIND RELAȚIILE DINTRE AUTORITĂȚILE LIBANEZE ȘI REZISTENȚA PALESTINEANĂ**

BEIRUT 23 (Agerpres). — Premierul libanez Saeb Salam a declarat, referindu-se, într-o conferință de presă, la relațiile dintre autoritățile libaneze și organizațiile palestinene aflate pe teritoriul Libanului, că măsurile luate ca urmare a ultimelor incursiuni militare israeliene în sudul țării și, în special, proclamarea stării de urgență „nu sînt îndreptate în mod special împotriva cuiva. Ele se aplică atît libanezilor, cît și palestinienilor. Autoritățile libaneze nu luat aceste măsuri pentru a controla deplasările persoanelor înarmate". În continuare, el a precizat : „Încrederea este aceea care reglementează raporturile cu frații noștri palestinieni, ea nu are nevoie de texte scrise".

★

CAIRO 26 (Agerpres). — Purtătorul de cuvînt oficial al Organizației pentru Eliberarea Palestinei, Kamal Nasser, a declarat într-un interviu acordat cotidianului egiptean „Al Akbar", că „liderii rezistenței palestinene sînt conștienți de situația particulară existentă în Liban. El a reafirmat, referindu-se la întrevederile dintre conducătorii organizațiilor palestinene de pe teritoriul Libanului cu oficialitățile libaneze, atașamentul ambelor părți față de acordul de la Cairo și a subliniat că tensiunea survenită recent este pe cale de dispariție, datorită încrederii care există între cele două părți".

Vizita delegației C.C. al P.C.R. în Japonia

TOKIO 26. — Corespondentul Agerpres, Florea Țulu, transmite : Tovarășul Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., conducătorul delegației C.C. al P.C.R., care face o vizită în Japonia, la invitația C.C. al P.C.J., a oferit, marți seara, la ambasada română, o masă tovărășească în onoarea conducătorilor P.C.J. Au participat tovarășii Kenji Miyamoto, președintele Prezidiului C.C. al P.C.J., Satomi Hakamada, vicepreședinte al Prezidiului C.C. al P.C.J., Tetsuzo Fuwa, membru al Biroului Permanent al Prezidiului, șef al Secretariatului C.C. al P.C.J., Korehito Kurahara și Tomio Nishizawa, membri ai Biroului Permanent al Prezidiului C.C. al P.C.J., Ichiro Sunama, membru al Prezidiului C.C. al P.C.J., activiști ai C.C. al P.C.J. Într-o atmosferă foarte caldă, s-a toastat pentru dezvoltarea continuă a relațiilor de prietenie dintre cele două partide.

În cursul aceleiași zile, delegația a făcut o vizită guvernatorului orașului Tokio, Ryokichi Minobe, și s-a întîlnit la Universitatea Tokio cu membri ai corpului didactic.

★

Tovarășul Paul Niculescu-Mizil, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, s-a întîlnit marți cu conducerea Federației organizațiilor economice din Japonia (KEIDANREN). La întîlnire au participat Kogoro Uemura, președintele KEIDANREN, Masashi Isano, președintele Comitetului economic Japonia-România și președinte al Consiliului de administrație al firmei „Kawasaki Heavy Industries", Rikuzo Koto, director general executiv în KEIDANREN, și alții. În cursul întîlnirii, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, au fost abordate probleme privind dezvoltarea relațiilor economice dintre România și Japonia.

Președintele Comitetului economic Japonia-România, Masashi Isano, a oferit în onoarea delegației române un prînz.

FESTIVITĂȚILE DE LA BUDAPESTA

Întîlnirea primarilor capitalelor europene

BUDAPESTA 26. — Corespondentul Agerpres, Al. Pintea, transmite : La Budapesta au început, marți, dimineață, lucrările întîlnirii primarilor capitalelor europene. Organizată în cadrul manifestărilor prilejuite de împlinirea a 100 de ani de la unirea vechilor orașe de sine stătătoare Pesta, Buda și Obuda într-un singur centru, devenit capitala țării — Budapesta, întîlnirea, care va dura trei zile, se bucură de prezența primarilor din 28 de capitale europene.

Delegația orașului București este condusă de tovarășul Gheorghe Cioară, președintele Comitetului Executiv al Consiliului popular al municipiului București.

Întîlnirea prilejuiește un larg schimb de păreri în problemele dezvoltării urbanistice, administrării și gospodăririi orașelor și dezvoltării în perspectivă a capitalelor europene. Participanții la întîlnire, care au luat cuvîntul în cadrul primei zile a lucrărilor, au subliniat contribuția însemnată pe care extinderea colaborării și cooperării, a schimburilor de informații și experiență dintre capitalele Europei, orașe cu aproape 60 de milioane de locuitori, o poate aduce la statornicirea și consolidarea unei atmosfere de cooperare, de pace și securitate pe continentul european.

Cu prilejul întîlnirii în pavilioanele Tîrgului internațional din Budapesta s-a deschis expoziția de fotografii „Imagini din capitalele europene" care prezintă și aspecte din cele mai reprezentative ale Bucureștiului de astăzi.

Președintele Libanului l-a primit pe ambasadorul României

BEIRUT 26 (Agerpres). — Președintele Republicii Liban, Suleiman Frangieh, a primit pe ambasadorul Republicii Socialiste România, Ștefan Cioja, în legătură cu plecarea definitivă a acestuia de la post. Cu acest prilej, președintele Libanului a transmis președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, călduroase urări de sănătate, de viață îndelungată și de succese depline în activitatea pentru fericirea poporului român și salvgardarea păcii în lume.

Au fost relevate bunele relații existente între Republica Socialistă România și Republica Liban. Totodată, președintele Frangieh a exprimat recunoștința sa pentru poziția adoptată de guvernul român față de recentele acțiuni militare întreprinse de Israel pe teritoriul libanez.

NOI BOMBARDAMENTE ASUPRA TERITORIULUI R. D. VIETNAM

HANOI 26 (Agerpres). — Agenția V.N.A. informează că, în 25 septembrie, avioane americane au bombardat mai multe localități dens populate din R. D. Vietnam, inclusiv insula Cat Ba, aparținînd de orașul Haifong. Bombardiere strategice „B-52" au atacat numeroase localități din provincia Quang Binh, iar nave de război ale S.U.A. au deschis focul, fără discriminare, asupra unor sate de pe litoralul provinciilor Thanh Hoa și Nghe An. În cursul acestor atacuri, au fost uciși sau răniți sute de civili, au fost distruse numeroase unități economice și culturale, precum și locuințe.

Continuînd să trimită avioane, inclusiv de tip „B-52", precum și nave de război pentru a bombarda zi și noapte regiuni populate și sisteme de diguri din R. D. Vietnam — se arată într-o declarație a Ministerului Afacerilor Externe al R. D. Vietnam, dată publicității la 26 septembrie — Statele Unite violează flagrant suveranitatea și securitatea R. D. Vietnam.

Mesajul lui Norodom Sianuk adresat națiunii khmere

PEKIN 26 (Agerpres). — Norodom Sianuk, șeful statului cambodgian, a dat publicității un nou mesaj adresat națiunii khmere, care se adresează cu precădere soldaților armatei lonnoliste. După ce se oprește asupra caracterului precar și a corupției regimului de la Pnom Penh, insistînd asupra victoriilor hotărîtoare obținute de forțele de rezistență care au eliberat majoritatea teritoriului Cambodgiei, prințul Norodom Sianuk face apel la membrii trupelor subordonate acestui regim, cerîndu-le să abandoneze pe Lon Nol și acoliții săi, al căror sfîrșit este, oricum, inevitabil.

În încheierea mesajului, șeful statului cambodgian arată că este zadarnic să se spere într-o încetare a focului care va permite regimului trădător și armatei sale să evite înfrîngerea definitivă și să trăiască calm, după aceea, pe spezele poporului, într-o parte a Cambodgiei. Frontul Național Unit, Guvernul de Uniune Națională și forțele armate de eliberare națională ale poporului Cambodgiei nu vor accepta, în nici un fel, o asemenea încetare a focului sau compromisul cu imperialismul S.U.A. și cu marionetele sale lonnoliste. Forțele de rezistență vor continua cu hotărîre lupta pînă la victoria definitivă.

Întîlnirea reprezentanților formațiunilor politice de stînga franceze

PARIS 26 — Corespondentul nostru, P. Diaconescu, transmite : Ziarul „l'Humanité" de marți publică un comunicat cu privire la reuniunea reprezentanților formațiunilor politice de stînga franceze, în care se arată că, „în cadrul schimburilor de vederi asupra perspectivelor deschise de Uniunea stîngii și de apropierea tuturor forțelor poporului în jurul programului comun, delegațiile Partidului Comunist Francez, radicalilor de stînga și partidului socialist s-au întîlnit, la sediul P.S.F., în 25 septembrie". Din partea P.C.F., la convorbiri au participat Georges Marchais, secretar general adjunct al partidului, Paul Laurent și Rene Piquet, membri ai Biroului Politic ; delegația partidului socialist a fost formată din François Mitterrand, secretar general, Gerard Jaquet și Georges Sarre, iar delegația radicalilor socialiști din Henri Caillavet, Philippe Lamirault și François Loncle.

Participanții la reuniune au hotărît să se întîlnească din nou la 5 octombrie.

SCENA POLITICĂ BRITANICĂ ÎN PREAJMA CONFERINȚELOR ANUALE ALE PARTIDELOR LABURIST ȘI CONSERVATOR

CORESPONDENȚA DIN LONDRA

Conferințele anuale ale principalelor partide politice din Anglia — conservator și laburist — care vor avea loc în prima jumătate a lunii octombrie, atrag încă de pe acum atenția observatorilor din capitala britanică, formînd subiectul de predilecție al comentariilor presei, ca și al posturilor de radio și televiziune.

Părerile exprimate converg spre aprecierea că împrejurările actuale par să-i favorizeze, oarecum, pe laburiști, care sînt în opoziție, și să-i defavorizeze pe conservatori, care se află la putere de peste doi ani. Aceasta se datorește, după cum subliniază presa, faptului că — potrivit aprecierilor unor ziare sau cercuri ale opiniei publice — bilanțul guvernării conservatoare nu e nici pe departe satisfăcător, îndeosebi pe plan economic. Pînă și banca Angliei a ținut să atragă atenția guvernului asupra „situației serioase" din economie. În asemenea împrejurări este lesne de înțeles de ce în agenda proiectelor de rezoluție destinate conferinței laburiste, problemelor economice li se acordă o mare atenție. Iată doar cîteva exemple de aprecieri conținute în aceste proiecte : „conferința este alarmată de actualul nivel al șomajului, rezultat din politica economică a conservatorilor" ; „prețurile și chiriile sînt în continuă creștere, făcînd să scadă vertiginos nivelul de trai al celor ce muncesc" ; „tinerii sînt condamnați, chiar înainte de a intra în viață, să ia cunoștință de somaj" ; „conferința este adînc îngrijorată de faptul că în fiecare an au loc cîte un milion de accidente de muncă".

Față de dificultățile prin care trece economia britanică, conservatorii încearcă să acopere, măcar în parte, ceea ce unele ziare numesc „eșecul celor 27 luni de guvernare", prin promisiunea unor „zile de mîine mai bune". Totodată, ei se străduiesc să nu rămînă datori în fața atacurilor laburiste, afirmînd că actualele dificultăți se datoresc „gravei situații lăsate moștenire de laburiști".

Pe ait plan, respectiv organizatoric, mai complicată pare poziția laburiștilor, care cu cîteva luni în urmă au suferit o serioasă lovitură prin demisia unor membri marcanți din conducerea partidului. Dar și în cadrul partidului conservator au început să se simtă într-o oarecare măsură „uzura" puterii și să se manifeste o serie de „rebeliuni" intestine. De altfel, de cîteva ori guvernul a fost nevoit, cum se zice aici, să „guste din cupa înfrîngerii", în parlament, ca urmare a obstrucției unor deputați guvernamentali, ce-i drept însă în problemele de importanță minoră. Oricum ar fi, observatorii apreciază că cele două conferințe vor prilejui dezbateri furtunoase.

Dacă în trecut, programele celor două partide, cel puțin așa cum au fost ele traduse în viață în perioadele în care laburiștii sau conservatorii se aflau la putere, prezentau nu puține asemănări, acum, dacă ne ghidăm după intențiile exprimate în documentele premergătoare conferințelor, diferențele de concepții par radicale.

Desigur, problemele care-i frămîntă pe laburiști și pe conservatori sînt generate, în primul rînd, de dificultățile prin care trece economia britanică. Nota dominantă a soluțiilor preconizate de conservatori este în continuare... conservatoare. Unii observatori atrag atenția că, la precedenta conferință, unul din liderii partidului conservator afirma : „acum singurul ghid al viitorului este trecutul". Nu este însă mai puțin adevărat că și în rîndurile acestora există un curent apreciat ca „liberal" sau „inovator" și care cere o serie de „reforme" ale actualului curs al politicii economice.

Care este părerea laburiștilor ? Proiectele de rezoluție cuprinse în agendă, proiecte care au fost prezentate de organizațiile locale, sînt deosebit de elocvente, oglindind orientări spre stînga, inclusiv orientări în direcția „înlocuirii politicii capitaliste cu o politică socialistă" — cum se menționează în cîteva proiecte. Cauza actualei situații, se arată într-un asemenea proiect, este „sistemul capitalist care face totul pentru profit, se îngrijește prea puțin de viitor și nu întreprinde nimic pentru muncitori". Un mare număr dintre proiectele de rezoluție se pronunță pentru „extinderea proprietății și a controlului public asupra industriei și pămîntului". Un alt proiect subliniază : „Conferința chemă partidul laburist să mobilizeze mișcarea muncitorească în jurul unui program care să preia puterea economică". Desigur, întrebarea este cîte din aceste proiecte vor ajunge pe masa de lucru a conferinței laburiste, avîndu-se în vedere că și în trecut asemenea ecouri s-au făcut auzite din masa membrilor de rînd ai partidului, dar nu și-au găsit oglindirea în rezoluțiile finale adoptate și cu atît mai puțin în măsuri de ordin practic.

Firește, răspunsul la asemenea întrebări privind orientarea laburistă și cea conservatoare îl va da însăși desfășurarea reuniunilor anuale ale celor două partide.

N. PLOPEANU

agențiile de presă transmit:

O mare demonstrație consacrată celei de-a opta aniversări a declanșării luptei armate a poporului mozambican a avut loc la Dar Es Salaam. S-a dat citire unui mesaj al președintelui Samora, conducătorul Frontului de Eliberare din Mozambic, în care sînt trecute în revistă succesele înregistrate de patrioții mozambicani în lupta lor pentru eliberarea teritoriului țării de asuprirea colonială.

La Berlin a avut loc o întîlnire între Erich Honecker, prim-secretar al C.C. al P.S.U.G., și Gerhard Danelius, președintele Conducerii Partidului Socialist Unit din Berlinul occidental (P.S.U.). Cu acest prilej, Erich Honecker a reafirmat interesul R. D. Germane în stabilirea de relații normale cu Berlinul occidental. Gerhard Danelius a subliniat că și pe viitor P.S.U. va acționa consecvent în interesul populației vest-berlineze, în vederea normalizării relațiilor Berlinului occidental cu R. D. Germană.

Congresul american a aprobat definitiv acordul provizoriu dintre U.R.S.S. și S.U.A. cu privire la unele măsuri în domeniul limitării armamentului strategic ofensiv. Camera Reprezentanților a adoptat, cu 300 voturi pentru și patru contra, o rezoluție a Senatului în favoarea acordului, care a fost apoi transmisă președintelui Nixon spre semnare.

Întrevedere Gromiko—Rogers. Andrei Gromiko, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., a avut, la New York, o întrevedere cu secretarul de stat al S.U.A., William Rogers. Au fost discutate probleme ale relațiilor sovieto-americane, precum și probleme internaționale de interes reciproc.

Au fost reluate, la Berlin, marți, tratativele dintre Michael Kohl, secretar de stat la Consiliul de Miniștri al R.D. Germane, și Egon Bahr, secretar de stat la Cancelaria federală a R.F. a Germaniei, în vederea realizării unui tratat privind bazele relațiilor dintre R.D.G. și R.F.G. În cursul întîlnirii, au fost discutate și alte probleme de interes comun.

Cu prilejul împlinirii a zece ani de la răsturnarea regimului monarhic feudal și proclamarea republicii, președintele Consiliului Republican al R. A. Yemen, Abdel Rahman El Iriani, a pronunțat un discurs în cadrul căruia a făcut o amplă trecere în revistă a evoluției politice și a progresului obținut de poporul acestei țări în domeniul economic în decursul care a trecut.

Autoritățile filipineze au operat noi arestări, după proclamarea în țară a legii marțiale de către președintele Ferdinand Marcos, anunță agențiile France Press și Associated Press. Poliția a reținut alte 47 de persoane. Numărul celor arestați se ridică în prezent la 93. Potrivit agenției France Presse, printre persoanele arestate se află profesorul universitar Alfredo Saulo, fost membru al Biroului Politic al Partidului Comunist din Filipine, alți lideri ai opoziției, conducători ai sindicatelor, editori și ziariști, reprezentanți ai clerului, ofițeri.

LIMA. Tipografi greviști de la ziarul „El Comercio" protestează contra orientării reacționare a actualilor proprietari ai publicației, reprezentanți ai unui tradițional clan oligarhic

Prima expoziție economică și comercială a R.P. Chineze în Italia s-a deschis la Roma. La inaugurare, la care au fost prezenți Matteo Matteotti, ministrul comerțului exterior al Italiei, Ciu Hua-min, ministru adjunct al comerțului exterior al Chinei, miniștri italieni, deputați și senatori, reprezentanți ai cercurilor de afaceri, membri ai corpului diplomatic și un numeros public, s-a subliniat importanța expoziției pentru dezvoltarea înțelegerii și cooperării multilaterale dintre Italia și China, dorința comună de a lărgi relațiile comerciale bilaterale.

NEW YORK 26 — Corespondentul nostru transmite : La Oklahoma-City s-a deschis Tîrgul statului Oklahoma, în prezența soției președintelui Statelor Unite, Patricia Nixon. Expun firme americane și din numeroase țări ale lumii, printre care U.R.S.S., Japonia etc. Țara noastră participă pentru prima oară la acest tîrg internațional de mostre — unul dintre cele mai importante din Statele Unite — cu o expoziție generală de mărfuri.

Președintele Nixon a anunțat crearea unui comitet guvernamental al S.U.A. pentru combaterea terorismului internațional. Comitetul va fi însărcinat să coordoneze acțiunile de prevenire și reprimare a terorismului, inițiate de diferite departamente guvernamentale.

Un cargou, având o încărcătură de porumb în valoare de 1 033 000 de dolari, a fost oprit de către autoritățile egiptene — anunță agenția M.E.N. Constatînd că încărcătura provenea din Rhodesia — țară, potrivit hotărîrilor O.N.U., căreia îi se aplică anumite sancțiuni economice — întreaga cantitate de porumb a fost confiscată. Un comunicat al ministerului egiptean al afacerilor externe arată că suma obținută prin comercializarea porumbului confiscat va fi atribuită mișcărilor de eliberare din teritoriile africane aflate încă sub dominație străină.

Peru are în prezent 13 600 000 de locuitori — indică ultimul recensămînt al populației, efectuat în această țară.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București, Piața Scînteii, Tel. 17 50 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții. Pentru străinătate, abonamente prin „ROMPRESFILATELIA", București — Calea Griviței nr. 64—66, P.O.B. — Box 2001. Tiparul : Combinatul Poligrafic CASA SCÎNTEII 40 349